



# రయ్మని వస్తున్నాయి బినాకా రాకెట్లు

పళ్లను తెల్లగా మెరిసేలా  
చేస్తాయి...

బినాకా జూనియర్ డీంక్స్ టూత్ బ్రష్లను చూస్తే మీ పిల్లలు ఎగిరి గంతులు వేస్తారు. అవి క్రొత్త రాకెట్ ప్యాకుల్తో వస్తున్నాయి. అ: మూడేళ్ల పైబడిన పిల్లలకే ప్రత్యేకముగా తయారుచేయబడినవి. వాటి గుండ్రని నైలాన్ కుచ్చులు పిల్లల నాజాకైవ యిగుళ్లకు హానిచేయవు.

బినాకా టూత్ బ్రష్లు అన్ని వయస్సులవారికీ తగినవి మరియు అందరికీ సచ్చుకాయి

పెద్ద స్టాండర్డ్, డీంక్స్ మరియు ప్లూస్ హెడ్, జూనియర్ స్టాండర్డ్ మరియు డీంక్స్, బేబీ స్టాండర్డ్ మరియు డీంక్స్.



బినాకా టూత్ బ్రష్లు నైలాన్ కుచ్చుల చివర్లు గుండ్రముగా ఉంటాయి కనుక అవి యిగుళ్లను కోసివేయవు.

# గెలుపు, సంరక్షణ లేకపోతే రాజీ

**ఇ**వియోక్తామృత్యుర్థం గురించి, చెయినా—  
భవిష్య కలమా గురించి ఎంచో ఎన్నో అనగా,  
రాజీనామేది తెలంగాణ—ఆంధ్ర ప్రాంతాలని  
గురించి ఏర్పడిన స్ఫుర్తలని గురించి కొన్ని వర్గాల  
మధ్య ఏర్పడిన విరోధాలని గురించి ఈ రెండు  
ప్రాంతాలకీ చెందని వ్యక్తులు ఎందుకు రాయ  
రంగి చేశారు అంటూ ఎందరో ప్రతివాది లేకు  
ంటే చేస్తున్నారని ఇది!

ఏదేమైనా ఒక సమస్యకి సంబంధించిన వ్యాఖ్య  
జరిగిస్తున్నప్పుడు వ్యాఖ్యత నిష్పక్షపాతికాదనే ఆరో  
పణ చెయ్యటం అటువంటి ఆరోపణ చేసేవారి  
మానసికాంధోళని మాత్రమే బయటపెడుతుంది.  
వ్యాపార వ్యాపారాలంటే ఏమిటో నిర్ణయించిన  
తర్వాత గ్యారంటీ జరిగినది లేదని యదార్థంగా జరి  
గిన విషయాలే ఎదురవుతాయి.

తెలంగాణ ప్రాంతం ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఒక  
భాగంగా ఉన్నప్పటినుంచి ఆ ప్రాంతం ప్రజలకి  
జరిగిన 'అన్యాయాల'ని గురించి అందరూ మాట్లా  
డుతున్నారు. ఈ 'అన్యాయాలు' రెండు రకాలు.  
ఒకటి, దబ్బుకి సంబంధించినది, రెండవది ఉద్యో  
గానికి సంబంధించినది.

దబ్బుకి సంబంధించినంత వరకు అన్యాయాలు  
జరగలేదని ఈ విశేషాని ఇంతకీ మునుపు ఈ ప్రతి  
కతో పడిన వ్యాపారాల్లో స్పష్టంగా చూపించాడు.  
అసలు ఈరకం అన్యాయాలు జరిగినట్లు వప్పు  
కున్నవారు నేయించిన లెక్కలని పరిశీలించగా  
తెలిసిన విషయం ఇది. అంటే, వ్యాపారవ్యాపారాలు  
నిర్ణయించవలసిన వారే ఒక పక్షం ఉండి సోయా  
రన్నవారట.

ఇక ఉద్యోగాల సంగతి తీసుకుంటే, తెలంగాణ  
ప్రాంతంలో ఆ ప్రాంతానికి చెందనివారు చేస్తున్న  
ఉద్యోగాల సంఖ్య చాలా తక్కువ అని అందరికీ  
తెలిసినదే. అంతేకాక, ఈ ఉద్యోగాలు చాలా వరకు  
గుమాస్తాగిరి, ఉపాధ్యాయ వృత్తి మొదలయిన  
వాటికి సంబంధించినవి. ఈ రకం ఉద్యోగాలలో  
ఆంధ్రప్రాంతంవారు తెలంగాణ ప్రాంతాన్ని దోచు  
కోవడానికే వారిని 'రెండవరకం' జనంగానూ  
చూడలేదు!

అయితే, ఇంత ద్వేషానికి, హింసాకాండకీ కారణం  
ఏమిటి? సుమాతా పడమూడు సంవత్సరాలుగా  
లేని కైతన్యం ఇప్పుడు అమాంతం ఎలా పుట్టుకు  
వచ్చింది?

రాజీనామావల్లనే, అని సమాధానం చెప్పుకో  
వలసి వస్తోంది. కానీ, ఇది ఇటువంటివర్గంలో  
తార్కిక సిద్ధాంతాలతో ముగిసే సమస్యకాదు—  
రాష్ట్ర సమయిక్యత, దేశవిష్వక్తు మూలబలా  
ఉంది కొన్ని వేల అమాయక ఆంధ్ర కుటుంబాల  
వారి జీవితాలలో చెలగాటం ఆడే సమస్య.

ఈ సమస్యకి పరిపాలకులు— వారు ఏ ప్రాం  
తం వారయినా కానివ్వండి— పరిష్కారం కుదిర్చే  
స్థితిలో లేరని గత ఆరువేలం చరిత్ర చెప్తోంది.

అంటే, వేటి ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఎవరికి తోచిన  
ఏర్పాట్లు వారు చేసుకొనటం తప్ప గత్యంతరంలేదని  
అనవలసివస్తోంది. రాజధాని అనబడే హైదరాబాద్  
లోనే సామాన్య ప్రజలకి సంరక్షణ లేనప్పుడు  
ఎక్కడో తెలంగాణ లోపల ఉన్నదన్న ఉద్యోగులని  
ఎవరు రక్షిస్తారు? ఈరకం వ్యక్తులకి రాజ  
కీయాల్లో ఎంత మాత్రం పలుకుబడి ఉంటుంది?  
(రాజకీయనాయకులనబడే వారి యుద్ధాలలో వారి  
కేమి సంబంధం?)

రాష్ట్ర రాజధానిలో ఉంటున్న ప్రభుత్వమే  
వారికి సంరక్షణ కలిపించలేనప్పుడు ఎక్కడో  
వెయ్యి ముంపు అవుతలన్న కేంద్ర ప్రభుత్వం  
వారిని కాపాడు తుండమకొనటం కల్గి. అంతేకాక  
అలబడి చేసినంత మాత్రాన రాష్ట్రాన్ని రెండు  
(లేక అంతకన్నా ఎక్కువ) ముక్కలు చెయ్యటం  
ధీల్ల నాయకులకి నచ్చకపోవచ్చు.

ఇంకొక విధంగా చెప్పాలంటే, ఇటు రాష్ట్ర  
నాయకుల సంరక్షణలేక, అటు కేంద్రనాయకుల  
సంరక్షణలేక ఆంధ్రప్రదేశ్ అనబడే రాష్ట్రంలో  
ఆరు వేలలుగా కొన్ని వేలమంది అమాయకులు  
అమానుషమయిన హింసకి లోనవుతున్నారు,  
విద్యార్థుల చదువు ఒక సంవత్సరం చెడిపోయింది,  
ఎంతో ధననష్టం కలిగింది, కొన్ని తరాలదాకా  
మాయని ద్వేషాలు రగులుతున్నాయి.

ఈ పరిస్థితిని చక్కపెట్టు గలిగిన వారెవరో  
ఈ విశేషానికి తెలియదు, కానీ, ఏలయినంత దాకా  
జనని చెయ్యగలిగిన వారందరూ, అవసరం అయిన  
వారందరూ తెలంగాణ ఉద్యమం నాయకులతో  
సంధి ప్రయత్నాలు చేసుకొనడం తప్ప వేరే  
మార్గం లేదని మాత్రం తెలిసిపోయినదని నమ్ము  
తున్నాడు. అరువేలలుగా జరుగుతున్న రాజకీయ  
యుద్ధంలో జయం వారిదే.

సంధి తర్వాత రాజీపద్ధతులు చాలా ఉంటాయి.  
ఎప్పుడో ఒకప్పుడు తెలంగాణ రాష్ట్రం ఏర్పడ  
టం మాత్రం అనివార్యం అని ఈ విశేషానికి  
తోస్తోంది. దీనిని గురిస్తే అందరికీ నచ్చే పథకాలు  
ఎన్నయినా వేస్తున్నవన్ను.

వందో బుత్తం బొటాపై మూట్రంగ్  
అని.. యిత్రమృదుకి తోళకట్టను  
అంతేగానీ నిజం నామోత్రంగాను!



డి. డబ్ల్యు. టి.లు

1968-69 లో 1,11,75,000 మంది టిక్కెట్టు లేని ప్రయాణికులను పట్టుకుని ఫారిన్ల నుంచి సుమారు 4 కోట్ల రూపాయలు వసూలు చేసినట్లు ఆశా చెప్పింది. అనగా నెలకే కనీసం నది లక్షల మంది టిక్కెట్టు లేకుండా ప్రయాణం చేస్తున్నారనమా—

మొన్నటి నాగలివానలో కలకత్తా వద్ద కల్గాయ్ లో ఒక యింటి మీద రెండు చెట్లు విరిగి పడ్డం వల్ల లోపలాడుకుంటున్న ఆ రేళ్ళ కుర్రాడు నలిగి చనిపోయాడట. 'ఆ యింటల్లో పున్న మరో ఏడుగురు గాయాలలో ఆసుపత్రిలో చేర్చబడ్డారట— మొన్నీమధ్య సంభవించిన ఆంధ్రలోని ధనపాణనమ్మలో సరిపోల్చదగినదేదీ లేదనేది వేరే విషయం.

మద్రాసు రాయపురంలో తనక్కణమ్మన్ కోవిల్ పీఠంలో కొందరు పసిపిల్లలు ఆడుకుంటున్నారట. పున్నట్టుండి ఎక్కడినుంచో ఒక తుపాకీగుండు దూసుకువచ్చి ఆడుకుంటున్న ఒక పిల్లాడికి తగిలిందట. అపిల్లాడు చావు బ్రతుకులమధ్య ఆసుపత్రిలో పున్నాడట.

## బొట్టు పెట్టుకోడానికి సిగ్గు

ఏ రంగు బట్టలకు ఆ రంగు గాజులు, ఆ రంగు చెప్పులు ధరించడమే గాక, అదే రంగు బొట్టు పెట్టుకోడమూ యీనాడు ఆధునిక సగరికలొక్కణం (!) అయితే ఎర్రని బట్టలు చేసుకున్న వారు మాత్రం ఎర్రని త్రికోణం వంటి బొట్టు పెట్టుకోడానికి సిగ్గు పడుతున్నారు కారణం అది విశ్వవ్యాప్తమయిన కుటుంబ నియంత్రణ విప్లవం కదా! ఈ సిగ్గు పడే వారిలో పెళ్ళికాని వారు మరింత సిగ్గు పడుతున్నారు—



## చనిపోయిన బిడ్డ ఎవరు ?

తనకు లండనేసిన పసిపిల్లాడి శవాన్ని చూస్తే 'ఇది నా కొడుకు శవం కాదు. నా కొడుకు చని పోలేదు ఇది ఆ కమం, కుట్ర. నా పిల్లాడిని మార్చేసి, చనిపోయిన ఎవరి పిల్లాడినో నాకిస్తున్నారు' అని బొంబాయిలో సోన్స్ అండ్ టెలి గ్రాఫ్ ఆఫీసులో పని చేస్తున్న డిగ్నాన్ రామచంద్ర గాడ్స్ అనే ఆయన 'కె ఇ యమ్' ఆసుపత్రి అధికారుల మీద ఫిర్యాదు చేశాడు. ఆసుపత్రి పుస్తకాలలో చనిపోయిన పిల్లవాని ఎర్రడను వేరే పుస్తకంలో, దానిని చెరిపేసి, ఆ ఎర్రడను మీద తన ఎర్రడను రాశారని, తన భార్య ప్రసవించాకే తల్లి, పిల్లాడూ ఆరోగ్యంగా వున్నారని తనకు వారే చెప్పారని 14 గంటలు పడిగాపులు గాదినా తనకు తన పిల్లాడిని, భార్యను చూసే అవకాశం యివ్వలేదని, మర్నాడు మధ్యాహ్నానికిల్లా యిలా తోరు మారు చేసి, 'నీ పిల్లాడు చనిపోయాడు.' అని గుకాయిస్తున్నారని, తన కొడుకుకు నెత్తి మీద జాబ్బు చాలా నల్లగా వున్నట్లు వారే చెప్పారని తన కిచ్చిన బాలుని శవానికి నెత్తి మీద చక్కని ఒత్తైన జాబ్బు వుందని—యివన్నీ చూస్తే తన పిల్లాడిని కావాలని మాల్చివేశారని తెలుస్తున్నదని, తనకు న్యాయం చేకూర్చాలని అతను చట్టాన్ని శరణు కోరాడు. ఈ విషయం దర్యాప్తు చేసింది చట్టం.

పిండిమర చక్రం నుంచి బెల్టు లాగేద్దామని ప్రయత్నించిన 30 ఏళ్ళ వ్యక్తి, ఆ పిండిమర చక్రం గిర్రున తిప్పి బెల్టులోకి లాగేసిందట. దాంతో అతని రెండు కాళ్ళు అండులో యిరుక్కుని, విస్ఫురణ వేళి చక్రంలో పడి, నలిగి చనిపోయాడట. పిండిమరలలో యిలాటి సాహసాలూ, సర్కసులూ చేస్తూనే వుంటారు.

ఢిల్లీ విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన డాక్టర్ శివప్రసాద్ అనే ఆయన పాకుడులోంచి పుబ్బసానికి మందు కనిపెట్టారట. టీటానిక్ యాసిడ్ అనే ద్రవాన్ని పునయోగించి నమ్మద్రవు అలల మీద యురేనియం రియడంలో జహను విజయం సాధించిందట. అమెరికాలో 210 లక్షల మంది సాగ్రతాగడం మానేశారని అమెరికన్ కాన్గ్రెస్ సోసైటీ ప్రకటించింది. మధుర దగ్గరలో ఒక కొండ మీంచి 75 అడుగుల లోయలోకి ఒక టూరిస్టు బమ్మ దొర్లిపోయినందువల్ల 11 మంది చనిపోయారట. పెక్కుమంది గాయపడ్డారట.

## జూబజుట్టు ఫాపన్ - బ్యాబర్ హామ మూత

'ఈ రోజుల్లో జూబజుట్టు స్వాగతం పోయింది. పున్న జనంలో సగం (?) ఆడవారు మిగతా సగంలో కొంతమంది బట్టతలవారు— యిక్కడో మిగిలిన వారు— వీరిలో జూబజుట్టు పెంచుకునేవారు ఎక్కువ మంది అయిపోయారని— 'బీటిల్' ధర్మమాని యీ జుట్టు స్వాగతం వడం వల్ల నా వ్యాసారమే సర్వనాశం అయింది' అని క్యూబాలో ఒక భార్యకు చెప్పి యజమాని గోల పెట్టాడట. విశ్వఖ్యాతి చెందిన తన పాపును ఆయన మూసేశాడట—



# నిద్రపోతున్న వారిపై ట్రక్కుతోలిన లైసెన్సులేని డ్రైవరు

దెయింగు లైసెన్సు లేని డ్రైవరుని ఒక తను బొంబాయిలో ట్రక్కు తోలిన (జూన్ 3 తెల్లరాజుమున) ఫలితంగా రోడ్డు పక్కన పేవ్ మంటు మీద నిద్రపోతున్న అమాయకుని 19 మంది వచ్చు వచ్చు అయ్యారట. వీరి నాను పత్రితో చేర్చారు.

## ఆజ్ఞలు - మార్పులు!

1963 లో 60 వేలు ఖర్చుచేసి కట్టిన ఒక ప్రైవేటు రైల్వే స్టేషన్ భవనంలోకి యానాటి వరకు ఆ స్కూలు మార్చిన రేదలు ఎవరూ ఆ స్కూలు ఆలానే అదైకంపలో వుండటం అదేమంటే ఆ భవనాన్ని బాక్ డెవలప్ మెంటు వారు విధ్వంసం చేశారు. విధ్వంసం చేసిన స్కూలును కొత్త భవనంలోకి మార్చమని ఆజ్ఞ యివ్వాలని అప్పుడు మార్చి ఫలితంవందే అన్నారట పోనీ ఆజ్ఞ యివ్వ చ్చుగా అంటే బాక్ డెవలప్ మెంటు వారు విధ్వంసం చేసారట ఆ సందర్భంలో యివ్వాలని కోన్ని కౌగిటలు అవి కనబడలేదట అవి కనబడే వరకూ ఆ స్కూలు అలాగ అదైకంప లోనే వుండాలని, ఆ కొత్త భవనంలో గబ్బిలాల్లా, కుక్కలూ కావాలూ వుండాలనినా— ఏమిటో కానీ మితి కదలకో చీటి తరువాయిగా వుందీ కద.

## వాక్యాశిలో ఆచూకీ తెలియని శవాలు

వారణాసిలో గత ఇరవై రోజులలో వాలుగు శవాలు పోలీసులు కనుగొన్నారు. ఈ వాలుగు శవాలు చెల్లకు పురితినబ్బు, వేలాడుతున్నవేనట, ఏ ఒక్క శవాన్ని ఎవరూ గుర్తు పట్టలేకపోయారు. వాళ్ళే ఆశ్చర్యపోతూ తెలిసి యీ శవాలు ఒక దరికి రాలేదు. మొన్న జూన్ 4 వ తేదీన 22 ఏళ్ళ కుమార్తె ఒక ఉదయవ్రతాన కాలేజీ వక్కాసుల్లో పాఠశాలలో చెల్లకు వేలాడుతున్నట్లు గమనించింది.

1. మనం మనకోసమే జీవించడం విరమించుకొన్నప్పుడు మాత్రమే జీవనం సాధన/పొందేయాలి మనకు కారణమగును.
2. కల్పన లేకుండా సజీవత / దృష్టి వుండదు మరియు సృష్టి వుండదు.
3. సముద్రంవలెనే మానవ జీవన సత్యం అంతరేనిది / క్రియాశీలమైనది.
4. మనం చూస్తూ వుండే నలువైపులా మనం అవలంబి యున్నట్టి అనంతాలు ప్రకృతిమూల, సుందరత మరియు అకర్మణ్యముతో నిండియున్న లోకం నిరంతర పరివర్తన/అంతర స్థితికి సానమై యున్నది.
5. ధనికుల ఆశంకల బీదల బీదల వికృత ప్రకృతి శక్తివంతం. ఈ యధార్థం, వివక్షను మనశీల / సమాధానక పురుషార్థానికి సహకారిగా సుదగ్ధమైంది
6. మానవ ప్రకృతి ఎట్టిదైనా సరే కొత్త సంవత్సరం అనగా ప్రాణసంకు (ప్రార్థన, సాయశ్చింతం, మరియు సమర్థన/సాక్షాత్తు అంటే పిన్నలకు దుస్తులు, కానుకలు, గిరామీ, మరియు విగాంబు అయిపుచ్చి.
7. మన ఆదర్శాల మనకార్యములను అదృష్టాన్ని అదుపుచేసి మరియు నిర్ధారణచేస్తాయి.
8. వివిధత / ఏకత భారత దేశమునకు ఎంతో విశేష తయై వున్నదో కళాక్షేత్రమందు ఈ విశేషతకు పె ఎక్కువగా ఏమాత్రము విశేషంగా చెప్పబడలేదు
9. ఉదాహరణ / అనుభవం శిక్షకుల ప్రకటనలతో కొకటి భాష (సామాజికత లేకుండా బోధించినట్లుకీ.
10. జీవనంలో మీ ఆత్మంత ముఖ్యమైన సంగతి సువిచారణ/వివేచన, దానిని అర్థించి నిలుపుకొనుట మీ ఉద్దేశ్యమై యుండవలెను.
11. మనకందరకు మానవతా / వివేచనా భావం ఉండుట సహజం
12. ఆంధ్రులకు కుద్దత లేకుండా అసలైన వివేచన / నైతికత వుండజాలదు.
13. వివేకం కాదు, కల్పన/నకలు విన్న పిల్లల జీవనమును నడుపుతుంది
14. న్యాయం/సహనం ఒక మనమైన నడుగులు ఇది లోకమంతటా పూర్తిగా అభయించబడి యుండ లోకమంతటా సగం కష్టాలు మాయమై పోతాయి.
15. సుస్థంమొదలకొనిమనిషివరకు దరిత్ర పీడితలైనపులు ప్రేమ లేక చింతనవిషయం, బౌద్ధిక ప్రయోజనం మరియు ఉత్పాదక/స్వనిర్మిత విషయం అయి వుండగలదు
16. అంతఃకరణం మన కవుల/దీదల హృదయంలో ఆత్మంత ప్రకాశనానగా వెలిగిపోతి.
17. జీవముక్క బౌద్ధిక జ్ఞానం శాశ్వత లక్ష్యము ఎన్నటికీ వున్నప్పటికీ ప్రకృతితం గానింప నేరదు.
18. అవశ్యకత/సని లేకుండా ఎవ్వరూ జీవించజాలరు.

1. Life only begins to be an Adventure / Asset when we cease living it for ourselves.
  2. Without imagination there is no Animation / Vision and no creation.
  3. The spirit of life in man like the sea itself, is Boundless / Restless
  4. The world we see around us, with its pleasures shows, beauty and temptations, is a place of incessant Change / Conflict.
  5. The dread of poverty is even a stronger urge than the hope of riches and this fact makes adversity an ally of Creative / Cumulative effort.
  6. Human nature being what it is, New Year means prayer, penitence and Dedication / Resolution for the elders, as it means clothes gifts a holiday and sweetmeats for the younger people
  7. Our ideals control and deter, mine our deeds / Destiny
  8. The Diversity / Unity that is India is no-where more clearly felt than in her expression in the realm of art
  9. Example Experience is one of the most potent of instructors, though it teaches without a tongue
  10. Your most important asset in life is good Health / Humour, and it should be your aim to preserve it.
  11. All of us have an innate sense of Humanity / Humour.
  12. Without inner purity there cannot be true Humility / Morality
  13. Imagination Imitation, not reason, rules the life of a little child.
  14. A glorious virtue is Justice / Tolerance and were it universally practised half of the woes of the world would disappear.
  15. All things on earth from a flower to a human being, can be an object of love or contemplation an object of intellectual interest and an object of Passion / Possession
  16. Conscience is a flame which often burns brightest in the hearts of the Poets / Poor.
  17. Material sense will never Restore / Reveal the permanent harmony of being.
  18. No man can live without Want Work.
- గమనిక: పై క్లూలు సరిగ్గా గ్రహించి పుష్కలములనంది, పుష్కలములనంది అని పూర్తి వాక్యములు మరియు మేము మేముగా పూర్తి అర్థం చేసుకుని గ్రహించుట వారి పుస్తకముల పేర్లు ఆపి యిల్ సాల్వాడన్ తో పాటు రిబ్ క్లూస్ విక్టోరి నమోదించుదుము.



# 4 రూపాయలలో 3 బహుమతులు

**65000**

**FIRST PRIZE**  
Rs. 25,000

**SECOND PRIZE**  
Rs. 10,000

**THIRD PRIZE**  
Rs. 8,000

**MINIQUIZ 10000**  
(UP TO 2 ERRORS)  
**Murphy**  
TRANSLATOR  
FOR EVERY ALL CORRECT  
CHARITY Rs. 1000

ముఖ్యంశములు

1. బహుమతి మొత్తము పెద్ద హద్దులు.
2. మొదటి బహుమతి రూ. 25,000/-
3. ఒకే దఫా రెండు పోటీలు  
విన్ (ఎ) & ఈజీ (బి)
4. మినిక్విజ్ క్షణ సభ్యుల తగ్గింపు
5. మినిక్విజ్ లో 2 తప్పుల వరకు బహుమతులు
6. మినిక్విజ్ లో "ఆల్ కరెక్టు" వంటి ఒక్కొక్కరికి  
ఒక మర్ఫీ ట్రాన్స్లేటర్
7. ఎంప్రీ ఫారములో నూతనత్వము.

లిట్ క్విజ్ నెం. 51 అధికార ఎంప్రీ ఫారము

అభిషేక ముగింపు తేదీ 9-7-69 మధ్యాహ్నం

ADDRESS: LITQUIZ No. 51, ALANKAR, BALARAM STREET, BOMBAY-7, (WB)

గమనిక: 1) ఒక్కొక్కరికీ మిగిలిన వద్దనే వద్దమును కొట్టివేయండి. (2) ఒక కూపన్ మాత్రం పంపినచో ఇతర కూపన్ నులను కొట్టివేయండి. (3) ఎంప్రీ ఫారము M.O. ద్వారా పంపినచో, పోస్టాఫీసునుండి పంపిన M.O. రసీదును ఎంప్రీ ఫారమునకు జతపరచవలెను. M.O. రసీదు లేని ఎంప్రీ ఫారము నిరాకరించబడును. (4) I. P. O. కాన్సేయవద్దు. అది లిట్ క్విజ్ నెం. 51, బొంబాయి-7 వారికి చెల్లించునట్లు ఉండవలెను.

A		B		A		B	
1	Re 1	1	Re 1	1	Re 1	1	Re 1
ADVENTURE	ASSET	ADVENTURE	ASSET	ADVENTURE	ASSET	ADVENTURE	ASSET
ANIMATION	VISION	ANIMATION	VISION	ANIMATION	VISION	ANIMATION	VISION
BOUNDLESS	RESTLESS	BOUNDLESS	RESTLESS	BOUNDLESS	RESTLESS	BOUNDLESS	RESTLESS
CHANGE	CONFLICT	CHANGE	CONFLICT	CHANGE	CONFLICT	CHANGE	CONFLICT
CREATIVE	CUMULATIVE	CREATIVE	CUMULATIVE	CREATIVE	CUMULATIVE	CREATIVE	CUMULATIVE
DEDICATION	RESOLUTION	DEDICATION	RESOLUTION	DEDICATION	RESOLUTION	DEDICATION	RESOLUTION
DEEDS	DESTINY	DEEDS	DESTINY	DEEDS	DESTINY	DEEDS	DESTINY
DIVERSITY	UNITY	DIVERSITY	UNITY	DIVERSITY	UNITY	DIVERSITY	UNITY
EXAMPLE	EXPERIENCE	EXAMPLE	EXPERIENCE	EXAMPLE	EXPERIENCE	EXAMPLE	EXPERIENCE
HEALTH	HUMOUR	HEALTH	HUMOUR	HEALTH	HUMOUR	HEALTH	HUMOUR
HUMANITY	HUMOUR	HUMANITY	HUMOUR	HUMANITY	HUMOUR	HUMANITY	HUMOUR
HUMILITY	MORALITY	HUMILITY	MORALITY	HUMILITY	MORALITY	HUMILITY	MORALITY
IMAGINATION	IMITATION	IMAGINATION	IMITATION	IMAGINATION	IMITATION	IMAGINATION	IMITATION
JUSTICE	TOLERANCE	JUSTICE	TOLERANCE	JUSTICE	TOLERANCE	JUSTICE	TOLERANCE
PASSION	POSSESSION	PASSION	POSSESSION	PASSION	POSSESSION	PASSION	POSSESSION
POETS	POOR	POETS	POOR	POETS	POOR	POETS	POOR
RESTORE	REVEAL	RESTORE	REVEAL	RESTORE	REVEAL	RESTORE	REVEAL
WANT	WORK	WANT	WORK	WANT	WORK	WANT	WORK

**FREE TO ALL WHO SEND 4 COUPONS**

ఈ క్విజ్ ప్రవేశమునకు చెందిన నిబంధనలను, షెడ్యూలులను పాటించుటకు అంగీకరిస్తున్నాను. మరియు కార్యక్రమం ఏర్పాటుకాని నిర్ణయమును తుది నిర్ణయముగాను, వ్యయబద్ధమైనదిగాను అంగీకరించుటకు అమోదిస్తున్నాను. ప్రతి కూపన్ కు ఎంప్రీ ఫారము రూ. 1/- ఈ పూర్తి ఎంప్రీ ఫారము (4 కూపన్ నులకు) ఫీజు రూ. 4/- M.O. రసీదు / I.P.O. / లిట్ క్విజ్ క్యాన్ రసీదు / పైజా-కార్డు జతపరచుచున్నాను. చాలీ నెం. ....

51 (ASVP)

CAPITAL LETTERS

NAME.....  
ADDRESS.....  
.....

ఈ పూర్తి ఫారమును కత్తిరించి పంపవలెను

విన్ & ఈజీ

అభిషేక ముగింపు తేదీ 9-7-69.  
పోస్టాఫీస్ అండ్ రిజిస్ట్రేషన్, 13-7-69  
\* పోస్టాఫీస్ వెంటనే పంపించుటకు 10 పైజా స్కాన్లు, పూర్తి అండ్ రిజిస్ట్రేషన్ వెంటనే పంపవలెను.  
గమనికలు \* లిట్ క్విజ్ నెం. 51 అధికార ఎంప్రీ ఫారము పంపిన 14 రోజులలో పోస్టాఫీస్ ద్వారా పంపించుటకు \* 50 పైజా స్కాన్లు, నెం. 1 నుండి 50 వరకు గల 865 క్విజ్ లిట్ క్విజ్ నెం. 51 అధికార ఎంప్రీ ఫారము పంపించుటకు



# తప్పేదేదీ?

కృష్ణా ఎస్. రంజిత్

పాపంకాలం బదుగంటల సమయంలో మోకాళ్ళపై తలపెట్టుకొని నేలను చూస్తూ ఇసుకలో పిచ్చిగీతలు గీస్తూ బీచ్‌లో కూర్చున్నదామె. పొడపుపాటి ఆమె జడ విపుమీడినుండి జారి భూమితో ముచ్చట్లాడుతున్నట్లుగా ఆమె కడులు తున్నప్పుడల్లా జడ కడులుతుంది.

మహావని స్వచ్ఛమైన జీవితానికి ప్రతికంగా సముద్రం నురగలు కక్కుతూ కనుచూపుమేర తెల్లనిబట్ట ఆరవేసి నట్లుగావుంది. చెట్లలోనుండి దోబూచు లాడే సూర్యకిరణాలు సముద్రానికి మంత నాలు జరుపుతున్నట్లుగా ఆ కిరణాల వేడికి వాడికి అలలు పరవశించి ప్రణయగీతాన్ని ఆలాపిస్తున్నట్లు ఆనందంతో ఎగిరి గంతులేసి విరిగిపోతున్నాయి రెప్పపాటు లోనే.

భారత దేశంలోని కరువంతగా వున్నది ఆమె విడురుగావున్న సముద్రం! 'సముద్రంలోని గాంభీర్యం, సముద్రమంత విశాలత, సముద్రపులోతు అందరికీ వుంటాయా?' అనుకున్నదామె తలెత్తి సముద్ర లాస్యవిలాసాలను మూగగా చూస్తూ...

'అంతటి విశాలప్రదయం యీ విశాల ప్రపంచంలో విందరికుంటుంది?' అని మరోమారు గొణుక్కుంది.

తలెత్తినలున్నప్పుడు ఒక్కసారి తేదీ పాఠ చూచింది ఆమె. దూరంగా వూసు లాడుకుంటున్న జంటల జంటల మనుష్యులు! ఆనందంతో కేరింతలు కొడుతూ ఆడుకుంటున్న పిల్లలు! ముసీముసీ నవ్వులతో గుసగుసలాడు కొంటున్న ప్రేయసీ ప్రియులు! అందరి హృదయాలలో ఆనందమే! అందరి మనసులలో పెరియేటి గళ గలలే! అంతా కోలాహలమే!

విడురుగా వున్న సముద్రం అంధప్రజలెందుకిలా ఐక్యమత్యాన్ని కోల్పోతున్నారా? అన్నట్లుగా ఘోష పెడుతుంది.

ప్రపంచంతో జరిగే అన్యాయాలను ఆక్రమాలను మేము చూడలేక పోతున్నామన్నట్లు ఆక్రందన చేస్తున్నట్లున్న అలలు ఎగిసి ఎగిసి పడుతున్నాయి!

ఆమె హృదయంలోనూ సముద్రపు ఘోషలాంటి ఘోష!

వరితాపంతో తపించి పోతున్న ధామి

దేశంపై ద్వేషంతో కలగడిల్లి పోతున్న దామె!

మోసం చేసే మనసులపై చీదర భావంతో చింతిల్లుతున్న దామె!

రెండు చేతులను కాళ్ళకు చుట్టుకొని మరోవూరు ఆమె శ్వాసలోకి చూస్తూ ఏవేవో అర్థాలను పరామార్థాలను వెతుకు తున్నదామె!

పెనుతుపానులకు, ఫిరంగులకు కూడ కదలలేని ఓ భయంకర పర్యతలలో నిశ్చింతగా నిర్భయంగా కూర్చుండి పోయిందామె.

దూరంగా కాలేజీ పిల్లలు అలంపై బంతి ఆట ఆడుతూ గెంతుతూ కేరిం గులు కొడుతూ ఆడుకొంటున్నారు.

పుష్పిలోని సర్వ రహస్యాలు తెలిసిన ఓ దివ్యజ్ఞానిలా సన్నగా నవ్వుకున్న దామె! ఆ పిల్లలలో ఆపుకోలేని ఆనందం! పళ్ళు తెలియని పరవశత్వం మాత్రమే వున్నది!

వయస్సులో వున్న యువతికి మనస్సు తుళ్ళటం సహజమే! తత్ఫలితంగా కొలు జారిలే ఎంతగా 'కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడ్వవలసి వస్తుందో' వాళ్ళకేం తెలుసు పాపం! వాళ్ళకిప్పుడు తెలిసినదల్లా తుళ్ళటమే! పెరియేరులా పరుగులిడే పరువం! వాగు బాములా కబుసం విడిచే వయసు! ఆ పయసు కది సహజమే! ఆమెకుంది నిర్లిప్తంగా...

ఆమెకు నాలుగు గజాల దూరంలో ప్రేయసీ ప్రియులు గాబోలు ప్రియుని తొడమీద ప్రేయసి పడుకొని కనరాని లోకాలలోకి తేలిపోతున్నట్లుగా అనంతమైన ఆకాశంలోకి ఆశగా ఏదో వెతుకుతున్నట్లుగా చూస్తుంది. ఆమెలో ఆనందం కొట్టి వచ్చినట్లుగా కనిపిస్తుంది. 'తనకా భాగ్యం లేదు కదా!' గొణుక్కుంది ఆమె! ఎటు చూచినా ప్రళాంత వాతావరణం. మనసుకు, శరీరానికి హాయి విచ్చే చల్లటి గాలి. చూచినంత మేరలో కన్నుల నెండున చేసే రకరకాల దుస్తులతో జనం! ఎటు చూచినా ఆనందంగా వున్న ఆమెకు మాత్రం ఆనందం లేదు ఆమె మనస్సు తాండ్రిలో కళ వెళ కాగే నూనెలా వుంది.

ఆమె గొంతులో వున్నది అమృతంకాదు. హాలాహం!

ఆమె వయస్సు ముప్పయిలోపు! పసుపు శరీరకాయ. తియ్యని పలపుల తల

పులకు వాచిపోయినట్లున్న చెక్కిళ్ళు! ఏడ్చి ఏడ్చి అలసిపోయినట్లున్న ఆమె విశాలనేత్రాలు ఆ రోజు కాటుకదిద్దిన మూలంగా వింతగా మెరిసి పోతున్నాయి. కుంచెతో తీర్చిదిద్దిన నొసల! పాలభాగాన నిలుపుపాటి బొట్టు! కోలముఖమైనా కొన దేలిన ముక్కు ఆమె సౌందర్యవతి అని చాటి చెబుతుంది.

దుర్మార్గులైన మానవులను కబళించాలని విశ్వప్రయత్నం చేస్తూ వాగు బాములా నోరుతెరిచి బైటకువస్తున్న అలలు! బైటకువచ్చి ఆమెపాదాలను తాకి మరీ వెళ్లిపోతున్నాయి.

గాలివాలుకు దూరానవున్న జంట చెప్పా కుంటున్న మాటలు ఆమె చెవులను తాకు తున్నాయి.

'ఆమె మా ఫిజిక్సు వేడమ్!' అన్న దామె!

'అలానా? పేరేమిటి?' అతని ప్రశ్న. 'మంజుల' కిల కిలా నవ్విందామె.

ఆ నవ్వు వాగుబాము బుసలుగా చెవు లకు తాకింది.

'ఏం! అలా నవ్వుతున్నావు?' అతడి కంఠం.

'ఆమె దొకవంత కథలే!' హేళనతో నిండిన నవ్వు!

ఆమెగొంతు నలిపివెయ్యా లనిపించింది మంజులకు. ఆమె మాటల బాణాలకు మంజుల మనస్సు తూట్లు పడిపోయింది. ఆమె కడుపులో అగ్నిజ్వాలలు వ్యాపించాయి. రోషం, పొరుషం ఆవేశంతో కూడుకున్న ఆమెమీద ఎగిసి ఎగిసి పడింది. మరల తన అసహాయతకు, వెలితితనానికి, చేడకగా సాగి పోయే తన జీవితానికి విచారించక నిస్సారంగా నవ్వుకుంది.

ఆ నవ్వుతో జీవంలేదు!  
కళాకాంతులు అంతకన్నా శేపు!

వాళ్ళమాటలకు చంద్రబింబంలాంటి ఆమె ముఖంలో రంగులుమారి పొండురోగం మనిషిలాగ ఆమె ముఖం పాలిపోయింది. మనస్సు మూగబోయింది.

'ఫీ ఎందుకలా బేలవై పోతున్నావు? అంతలోనే బాధపడాలా?' అన్నది ఆమె లోని పొరుషం!

'జేలడక ఏ ముంది! వాళ్ళన్నట్లుగా వాదక వింతకదేగా?' అన్నది ఆమెలోని

కాంతం!

పొరుషానికి-కాంతానికి మధ్య పది నిమిషాలు పుర్వణ జరిగింది ఆ పుర్వణ తాలూకు శాంతమేనెగ్గింది.

బ్రతుకు దుర్బరంగా నిస్సారంగా సాగి పోతున్నప్పుడు మనిషి అలసత్తుకేవలసిన సుగుణం కాంతం ఒక్కటే! అశాంతితో అలమటించే వారిపాలిట కాంతం అమృత ప్రాయమైనది.

కాలం ఎప్పుడూ ఒక్కలాగే వుండదు! కాలంలో బుతువులు మారుతున్నట్లు మనిషివయస్సు పోటీపడుతూ పెరిగిపో తూనే వుంటుంది.

మంజుల గుప్పిటలోకి జనుక తీసికొని కుప్పలు కుప్పలుగిపోస్తూ తన గత విషాద జీవితానికి నాందిగా సన్నగా ఏడుస్తూంది. అలా చాలాసేపు యేడ్చింది. కళ్ళు తుడచు కుంది. తన కంటిసీరు తనే తుడుచుకో వాలి. ఎందుకంటే తుడిచేవారు ఆమెకు లేరు!

రివ్వున వీచేగాలి తాకిడికి ఆమెపమిట మహాత్ముడు దేశానికి ఇచ్చిన సందేశంలా ఏదో సందేశమిస్తున్నట్లుగా రెవరెవ ాడు తుంది. మోముపై ముంగురులు నాట్యం చేస్తున్నాయి. సముద్రపు ఘోషతో మార్పు లేదు అలలు ఎన్నటికీ ఆగిపోవు! అలాగే ఎదలోపలి వేదనకూడ అగడు! బైటకు ఏదోఒక రూపేణా కక్కివేయాలని పిస్తుంది. ఆమె ఆలోచిస్తూనే వుంది. ఆమె భుజంపై చల్లని చేతిస్పర్శ తగలటంతో తలెత్తి పైకి చూచింది! 'మేడమ్! మీరా?' అన్నది ఆశ్చర్యాన్ని ఆవేదనను పైకి కనబడ నియకుండ నటిస్తూ...

'ఆవేదనను దాచిపెట్టుటానికి ప్రయ త్నం చేయటం అవివేకమమ్మా!' అన్నది మంజుల తలనిమురుతూ...

అతీయులను చూచినప్పుడే ఆవేదన విక్కువౌతుందన్న మాట మంజుల విషయంలో అక్షరాల జరిగి తీరింది. ఆమెలో జ్వాలలా రాజకుంటున్న వేదనకు చిహ్నంగా జలజలా కన్నీరు చెంపలమీదుగజారి పక్ష పలాన్ని తడిపిస్తున్నాయి.

ఆమె రాకతో మంజుల దాదాపు పిచ్చిదైపోయింది. వసుంధరా మేడమ్ ఈవంత విచిత్ర పరిణామానికి ఆశ్చర్య

వడి కలవరపాటు చెందింది.

మంజుల ప్రక్కగా కూర్చుంటూ ఆమె భుజుకాన్ని పట్టుకొని తనవైపు తిప్పుకుంటూ 'ఇలా ఒక్కసారి నావైపు చూడు!' అన్నది మంజుల కళ్ళలోకి ఆమెకూడ చూస్తూ...

మనుంధరమేడవోడు న ల కై నీ కు డాటకపోయినా దెబ్బయిచిక్క అనుభవం ఆమెలో దాక్కినివుంది. అంతేకాదు ఆమె ఆరుద్రపాటిల దేవత! అనాదులపాటిల కల్పతరువులాటిది. వండిన అనుభవాలకు చిహ్నంగా ఆమెలోని జాత్తు అక్కడక్కడ వెలిసిపోయింది. ఆమె కళ్ళల్లో ప్రేమ లాలిత్యం కన్పిస్తూ వుంటాయి. బాధతో వేదనతో క్రింగిపోయేవాళ్ళకు బ్రతుకుమీద ఆశను కల్పించి వారిని ధీరులుగా నిలబెట్టి జీవితంలో ఎన్ని సుడిగుండాలనైనా ఎదుర్కొనేటట్లుగా వాళ్ళకు సలహాలివ్వటం ఆమెలోని ఆయుధం. తన చర్లనినీడ లాంటి ఆస్వాదంతో ఆర్చిని బాపుతుంది. మాటలలో అనురాగాన్ని ఒకకవోస్తూ తూచితూచి ఏడుటివ్యక్తిని నొప్పించకుండా మాట్లాడటం ఆమెకు వెన్నతో పెట్టిన విద్య. మంచితనం ఆమెసొత్తు.

మంజుల మనుంధర దాదాపు నాలుగు సంవత్సరాల నుండి ఒకే కాలేజీలో తెక్నరల్ గా చేస్తున్నా, మంజుల తన స్వనిష యాలు / బాధలు ఎప్పుడూ మనుంధరా మేడవోతో చెప్పలేదు! చెప్పవలసిన అవసరం కూడా అప్పట్లో అంతగా లేక పోయింది. అప్పుడప్పుడు మంజులలో గత నైరాశ్యం, నిర్లక్ష్యత; దిగులు మనుంధర మేడవో కనిపెట్టక పోలేదు. కాని ఒక విషయాన్ని గురించి ఆరాలు తీసి చర్చించి ఎదుటి వ్యక్తిని బాధ పెట్టటం మనుంధర తత్వం కాదు. ఆమెకు తెలిసినదల్లా ఒక్కటే! సాధ్యమైనంతవరకు ఎదుటి వ్యక్తిని బాధ పెట్టకుండా మాట్లాడటమే! అందుకనే మంజులలో ఏదో బాధ గూడుకట్టుకుని వుందని గ్రహించినా, ఇప్పటికీ నుండి ఆమె అడగలేక పోయింది! ఈ నాటికి మంజులలోని వేదనంతా వెళ్ళ గక్కే సమయం రానే వచ్చింది. దేని కై నా సమయమంటూ రావాలి!

మంజుల కార్యే కన్నీటిబొట్లు రెండు ఇసుక మీద పడి యింకీ పోయాయి!

# తప్పే వ రి ది ?

మేడవో కళ్ళలోకి మంజుల పీక్ష్ణం గ చూచింది.

'ఈమె నా కథంతావిని నన్ను చీద రింకు కోడుకదా! ఈమెనుండి నాకు సామూహిక లభిస్తుందో లేదో!' అని ఆ చూపులోని అర్థం. ఆమె సంశయంకూడా అదే!

ఇసుకలోకి వేళ్ళు గుచ్చి నొక్కి పెడుతూ 'మేడవో!' అన్నది సన్నగా...

మంజుల కంఠంలో ఆర్తత, బాధ ధ్వనించాయి.

'ఏమూ! ఏ మి టి నీబాధ చెప్పు!' అన్నది ఆమెమాటలో లాలిత్యాన్ని ప్రేమను నింపి.

ఆటువంటి ఆ సు రా గ పూరితమైన మాటకు మొగముచాచిన మంజుల ఒక్క సారిగ మనుంధరను కావలించుకొని భోదన ఏడ్చింది.

సహజంగా మనిషి వేదనతో వెలిగి పోయేటప్పుడు అంతస్తు, విలువ, హోదా, అధికారం ఏటి వేటిని కూడ వాంఛించడు. దైన్య పరిస్థితులలో వున్న మనిషికి కావల్సింది, స్వస్థత చేకూర్చే తియ్యనిమాట. చల్లని స్వర్ణ అమృతంలాటి ఆర్తత మాత్రమే కోరుకుంటాడు.

అలాగే ఇప్పుడు మంజులకు కావాల్సింది. అనురాగంతో ఆస్వాదంతో కూడుకున్న ఓ తియ్యని వలుకు మాత్రమే!

మనుంధర ఆమె పిచ్చి పైచేయి వేసి రుద్దుతూ! 'మాడమ్మా మంజూ! నీవన్నీ తెలిసిన దానిని! కొన్ని వందల మంది విద్యార్థులకు విద్యాప్రసాదాన్ని పంచిపెడుతున్న నీవు ఇలా వసిపిల్లలా విద్యటం జాగ్రుండలేదు. మనిషికి బాధలు వుండటం సహజం. సంఘంలో నీకున్న విలువేమిటో తెలుసా? నీవొక తెక్నరల్ వి! కావలసినంత డబ్బు, వలుకుజడి వున్నాయి! నీ విభవనూ నీవు గుర్తించుకోలేక బాధపడుతున్నావా?' అన్నది ఆమె మదుటి పై లాశ్యం చేస్తున్న ముంగురులను సవరిస్తూ...

'డబ్బుతో ఆస్వాదంతను మనుకారాన్ని కొనుక్కోగలమా మేడవో!' అన్నది అవే కంగా...

నమ్రద్రుణు అలలు అవిరాటుంగా సాగి

పోతునే వున్నాయి. చల్లని గాలికి మనసుకు కొంత సంతృప్త చేకూరుతున్నా ఏదో తెలియని మంట, ఆరాటం ఆమెను తొందర పెడుతున్నాయి.

'నీ బాధేమిటో చెప్పవా మంజూ! నేను నీ తల్లిలాంటి దావనమకోలేవా? ఎందుకలా వెంకయిస్తావు?' అన్నది మంజుల దగ్గరకు జరిగి కూర్చుంటూ...

'మేడవో! మీకన్న అవులు, శ్రేయో భిలాషులు నాకీ ప్రపంచంలో ఎవ్వరూ లేరు. మీకు చెప్పకొని పూరట చెందటమే నాకిప్పుడు మిగిలింది.

మంజుల చెప్పటం ప్రారంభించింది.

\* \* \* దిప్పుడైనా ప్రపంచంలో స్వార్థం, స్వలాభం, స్వప్రయోజనం చూచుకొనే మనుషులే సుఖపడతారు మేడవో! స్వార్థం లేకపోతే మనిషిలేడు. ముఖ్యంగా స్త్రీమరీ స్వార్థ వరురాలు.

సరిగ్గా ఆరుసంవత్సరాలక్రితం నేను బెజవాడ లయోలా కాలేజీలో తెక్నరల్ గా చేస్తున్న రోజులివి! యూనివర్సిటీ వాళ్ళ యిచ్చిన డిగ్రీతో ఉద్యోగం చేస్తున్నానన్న మాటేగాని నాతో ఊహాశక్తి, భావనాశక్తి జీవిత నిగ్గురించిన ఆలోచనలుగాని వుండేవి కావు.

అప్పట్లో నేనొక్క స్త్రీననిగాని, వివాహం చేసినవాలన్న తలంపుగాని, ఆలోచనగాని నాలోలేవు, హోమూలుగా వదిలంటలుదాటిన తర్వాత రంగన్న అరేంజ్ చేసిన భోజనం ముగించి కాలేజీకి వెళ్ళటం, ఆ రోజు పిలవనప్రకారం పాఠాలు క్లాసుల వారీగచెప్పటం, సాయంత్రం యింటికి వచ్చి స్నానం భోజనం ముగించి, కొంత నోట్సు ప్రాసెస్ చేసి ఆతర్వాత ఏవో పుస్తకాలు చదవటంలో మునిగిపోయి ఎళ్ళటికో విద్రవోవటం నాకు బాగా అలవాటు.

ఆరోజు శుక్రవారం, తలంటిపోనీకొని నాకిష్టమైన పాములాంటి తెల్లటి చార లతోవున్న అకుసచ్చని చీర; అదే కలరు బ్లౌజ్ వేసినవో నాబుగైదు గులాబిలు గుత్తిగాకట్టి తలలోపెట్టుకొని వా ప్రతి బిందాన్ని అడ్డంలో బిడారుసార్లు భూసు కొని నేను ఎంతగానో మురిసిపోయానో రోజు.

పైవోడు దిక్కు కోటయ్య ఏదిటి





**బ్లూ సీల్ టాల్క్**  
హెక్స్క్లోరోఫీన్ కూడినది  
**సాధారణ టాల్క్**  
**ఇవ్వలేని**  
**హాయిని ఇస్తుంది...**

**శరీరానికి చమటవాసనను**  
**రానీయక రోజంతా**  
**నవనవలాడించే రక్ష**



హెక్స్క్లోరోఫీన్ చేరిన  
**బ్లూ సీల్ టాల్క్**

చీస్(బో)-పాండ్స్ వారి మరో విశిష్టమైన తయారీ

**రక్ష :** దీంతో చేరిన అమోఘమైన హెక్స్క్లోరోఫీన్, తమటతో మాతృకీవుల విశేషణంవలకల్లే శరీర దుర్గంధాన్ని నివారించి చర్మానికి రక్షనిస్తుంది....  
**హాయి :** చర్మాన్ని పట్టులా మృదువుగా నున్నగా వుంది మనోహరమైన సువాసనతో పరిమళింపజేస్తూ హాయినిస్తుంది!  
గమనించండి, బ్లూ సీల్ టాల్క్—వి యితర టాల్క్ ఇవ్వని చర్మరక్షణ విధి మనస్సుకు హాయినిస్తుంది—అనే మాటను విలబెట్టుకుంటుంది !

చీస్(బో)-పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేటెడ్  
(తమిళనాడు రాష్ట్రకాండ్ యు.ఎస్.ఎల్ స్థాపించబడినది)

P-49599a

కొట్టుటం వినిపించగానే పుస్తకాలు; హింద్ జేగ్ తో వెల్లె రిక్వాల్ కూర్చున్నాను. రిక్వా కాలేజీ పుస్తకాలే!

జయమని రోదచేసికొంటూ ఒక్క ఉడుటున నా రిక్వాకు గజందూరంలో ఓ స్కూటర్ నడవగా ఆగిపోయింది రిక్వా చక్కం ఒకటి ప్రక్కకు వంపు తిరిగింది. స్కూటర్ విూద మనిషి ఎగిరి గంభీర నట్లు స్కూటర్ దిగి రిక్వా వాడితో 'ఏయ్! నీకు విప్పించటంలేదా? హోరన్ దిన్ని పార్కు మోగిస్తున్నా సైడ్ యివ్వకుండానే అలాగే పోస్ట్ 'మిటి' అన్నాడతను అది బాగాన్ని, కోపిన్ని కుతంతో మేళవించజేసి.

ఆ అవధివత కంఠధ్వని విణలు మ్రోగి నట్లు విప్పించడంతోనే నేను కొంచెం తల జైటుకు పెట్టి ఆవ్యక్తిని చూశాను. అంకే ఏదో విద్యుత్తు నాలో ప్రవహించి నట్లయినా పొడవుపాటి విగ్రహం నీలం ప్యాంటు విూద తెల్లటి షర్టు, గట్టిగా పుచ్చులా కట్టిన టై, బిగువైన అంగ సొష్ట వంట మెలమెలలాడుతున్న మనిషి! కళ్లుకు కూరిండ్ల గ్లాస్ లతో కన్నులవండు పుగ పున్నాడతను!

ఆ సమయంలో ఆతనొక దేవతా మూర్తిగా నా ముందు సాక్షాత్కరించినట్లు అనిపించింది క్షణకాలం మాయద్వీప కల్పా కలిసికున్నాయి మనసులు ఏవో తెలియని భావతో గునగునలాడుతున్నాయి. అతను నన్నే చూస్తున్నాడు. అవాడిచూపుల బాణాలకు తట్టుకోలేక నాచూపులను ప్రక్కకు మరల్చుకున్నాను. నా చేతులు కాళ్లు ఏదో తప్పుచేసిన దానిలాగ కంపించటం మొదలు పెట్టాయి. హత్యచేసిన ఓ హంతకుని మనస్సులాగ నా మనస్సు కొట్టు మిట్టాడిపోయింది. నాలో ఏదో 'అద్భుత శక్తి ప్రవహిస్తున్నట్లు మరల అంతలోనే ఏదో యీ లోకంలో దొరకని అందం అనందం అతని చూపులలో లభ్యమౌతున్నట్లుగా అనుభూతిపొందాను.

అలా తృప్తిపొందటం, అలా ఆతనిని నేను చూడటం తప్పి మేడవో! వయస్సులో పున్న ప్రతిస్త్రీచేసే చేష్టలను నేనూజేకా నేమో ననిపించింది అతన్ని చూచినప్పుడే నేను ప్రేమలోని మధురిమ ఏమిటో తెలిసికొలిగాను.

ఆరోజంతా బామనస్సు అస్తవ్యస్తం

## తప్పే వరిది?

గానే వుండిపోయింది. యాంత్రికంగానే పిల్లలకు పాఠాలు ఏమి చెప్పినో కూడా నాకు తెలియదు.

ప్రతివస్తువులోనూ అతని ప్రతి రూపమే! నిముష నిముషానికి ఆయన్ని గురించిన ఆలోచనలే నా తలలో కందిరిగి లాగ రోద చేయసాగాయి. అతని ముగ్ధ మోహనరూపమే నన్ను వివశురాలి చేసింది. అబ్బ! అంత అందం యీ ప్రపంచంలో ఎవ్వరికీ వుండజేమా నని పించింది. అబూశ. ప్రేమంటే అదేనేమో.

పైగ అతని గుండెలో దక్కిని పున్న అతని మంచితనం నన్ను ముగ్ధురాలి చేసింది. కాని అనాటిచూపు, అప్పటి పృథ్వీదేవతలు ఆ పథుస్సులో ప్రతిస్త్రీ కన్పించిన ప్రతివ్యక్తిని అంద గాడు, మంచివాడు, సప్రదయుడనే పవాడంగా అమకుంటుంది గాబోలు! నేనూ అలాగే అమకున్నాను. నదిలోని లోతు ఒడ్డున వుంటే ఎలా తెలుస్తుంది? అతని మంచితనం అతనిలో పూర్తిగా లీనమై పోయినప్పుడు తెలిసి పిల్చింది!

ఆరోజు రాత్రి నాకు నిజంగా నిద్ర వట్టలేదు. అన్నీ అరున్నిగురించిన ఆలోచనలే! నాటికాక రూపంగాని, మొదలు తుదిగాని శేపు! అనంత ప్రవాహంలా సాగి పోయాయి. ఆలోచనలు!

ఆరోజు అతను నాకు కన్పించడం ఓ వరమనుకున్నాను. తర్వాత అతన్ని గురించి నాకు తెలిసిన వివరాలివి. అతను డబ్బుతోపాటు పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించిన ఓ డాక్టరని, అతనికి వీవాహ మైనదని, ఇద్దరు పిల్లలు కూడా పున్నారని! ఈ విషయాలన్నీ తెలిసికున్న తర్వాత నేను విధి చేత నలిగిపోయిన ఓ కావగ్రస్తురాలి ననుకున్నాను. మనస్సు నెవరో మత్తులతో కొడుతున్నట్లుగానే భాధపొందాను. అతని గురించిన ఆలోచనలను, అతని ప్రేమైక మూర్తిని క్రమంగా మర్చిపోవటానికి ప్రయత్నించాను.

విగ్నివ్రంగా మూగగా నాలుగు మాసాలు గడిచిపోయినై. ఓ రోజు రాత్రి పున్నట్లుండి నా ఒళ్లు పేలాలుగా పేలిపోవటం చూచి,

'అహ్మాయిగారూ! నాలో చెప్పలేదే! ఇంత జ్వరం కామూంటే ఎలా పూరు కున్నాడు.' అన్నాడు రంగన్న తాత వావంటిపై చేయివేసి చూస్తూ...

'ఇది మామూలు జ్వరమేలే తాతా! టెంపరేచర్ ఏమంతగా లేదులే' అన్నాను బాధగ నిజానికి జ్వరం చాల తీవ్రంగానే వున్నది.

'మీ చెప్పుడూ యింలేలే అమ్మాయి గారూ! గుండెలో మంటలు మండు తున్నా మీరు చెప్పరు' అని నా పైదుప్పటి కప్పి డాక్టరును పిలుచుకువస్తానని వెళ్లి పోయాడు రంగన్నతాత.

ఓ అర్థగంటను కాలం మింగివేసిన తర్వాత జైటు స్కూటర్ హోరన్ మోత వనటంతో నేను చీర, దుప్పటి నర్దుకొని పడుకున్నాను.

బొట్టు టకటక లాడిస్తూ అతను నా గదిలోకి రావటంతో నన్నవరో చెప్పసైచాచి కొట్టి నట్లయింది. అతనే, నందేహం లేదు. ఆ రోజు నేను చూచిన వ్యక్తే! నాలో వెయ్యిబల్లులు వెలిగి ఆగిపోయాయి. నా పృథ్వీదేవత ఎవరో తట్టి లీసినట్లయింది. నేను జ్వరంతో బాధపడుతున్న మనిషిననే మర్చిపోయి వందన వనంలోని వనకన్యలా, పింఛంవిప్పిన నెమలిలా నా మనస్సు గంతులువేసి ఆగిపోయింది.

అతని చూపులు నాచూపులు మరో మారు కలిసికొన్నాయి. ఆ చూపులలోని వాడి వేడి నేను భరించలేక ప్రక్కకు తిరిగిను, 'ఏమండి! మీరు మిస్. మంజుల రెడ్డు రో కదూ!' అన్నాడు. ఆకంఠంలో కోయిలలు వలికాయి.

'అవునన్నట్లు తలపూసాను' అతనిచ్చే ధర్మా మీటరును చేతిలోని కి తీసికొంటుంటే అతని వ్రేళ్లు నా వ్రేళ్లను తాకటంతో నాలో ఏవో భావనా తరంగాలు ప్రవహించినయ్. మ ర ల నానుండి ధర్మా మీట రండుకొని పరీక్షించి 'అబ్బ, టెంపరేచర్ చాలా వున్నదండీ! మీరు పూర్తిగా విశ్రాంతి తీసికోవాలని, స్వేతస్కృపుతో నన్ను పరీక్షించి, కొన్ని మందులు వ్రాసి యిచ్చి మరల రోజు వస్తానంటూ ఏదో విధంగా నావైపు మతోమారు చూచి వెళ్లి పోయారు.

ఆ చూపు వేదిపాటి మర్చిపోవు



ఆ మాపుతో నాలో అణగారిపోయింది అనేక మైన ఆశలు కోర్కెలు పెట్టుచికి పోయాయి.

ఈ విధంగా సాగిన మా పరిచయం. ఇంతై అంతంతై 'తప్పకుండా నిన్ను వివాహం చేసికుంటాను' అని అతను అనటం వరకు వచ్చింది.

'అతను వివాహాశుడని తెలిసికూడా నీవు అతనికి ఎందుకు లొంగిపోయావు?' అని మీరనవచ్చు. నిజమే! నేనెందుకు, ఏవిధంగా అతనికి లొంగిపోయానో వాళ్ళం కాదు. వా స్వార్థంతో నేను సుఖపడాలనే వాంఛతో, అతనిని నావాడ్ని చేసికోవాలన్న ఛెరి ఆశతో, అతనిలో అలౌకికమైన అద్భుతపేను నేను జాగ్రత్తవాలన్న కాంక్షతో నేను లొంగిపోయాను. దీనికి తోడు అతను అప్పుడప్పుడు నాతో 'మంజూ! నీవులేనిదే నేనులేను. నాడాక్టర్ పుత్రినికూడా సక్రమంగా వెరవేర్చలేనేమో ననిపిస్తుంది. ఏమైనా నీవు వాకు కావాలి! తప్పక నా భార్యను సప్పించి త్వరలోనే నిన్ను వివాహం చేసికుంటాను. నా భార్య ఒప్పుకోదని అనుమానిస్తున్నావా? ఆమె చాల యోగ్యురాలు! విశాలహృదయురాలు! నా సుఖంకన్న యీ ప్రపంచంలో ఆమెకు మరేమీ అక్కరలేదు. తప్పక ఆమె అంగీకరిస్తుంది!' అనే వారిమాటలు నాలో ఊపిరి పురిచేసి మరింతగా వాకలంకు బలాన్ని పోకూర్చాయి.

\* \* \*

ఓ శుభ ముహూర్తాన మేమిరువురమూ గుళ్ళలో పెళ్ళిచేసికొని అతని యింటికి వెళ్ళాము. నాలో ఏదో భయం భీతి అవ రించి నన్ను అదరగొట్టుటం మొదలు పెట్టాయి. ఆమె సన్నెంతగానో చీదరించు కుంటుందని, అనప్పించు కొంటుందని; బాసామాటలు మాట్లాడుతుందని, నయ వంచకనని, కపటనని దూషిస్తుందని ఏవేవో తలపోసిన నేను ఆమె నాపట్ల దూషిన ప్రేమకు, ఆదరణకు పూర్తిగా విశ్వాసాన్ని అయిపోయాను. నా హృదయం ఆమెపట్ల సక్ష్మాత్పాగ్నితో -దగ్గమై పోయింది. దేవతామూర్తియైన ఈ స్త్రీకి నే నెలా ద్రోహంచేశావా? నేనాక స్త్రీ నేనా? పాటిస్తానని న్యాయంచేసి నేను త్రుకానే దేమిటి? అని ఎంతెంతగానో

నిందించుకున్నాను.

అదేరోజు రాత్రి ఆమె పెట్టెలోని నీలం పట్టుచీర, తవ్వూ తక్లన్యచ్చి కట్టుకో మని చెప్పి, తక్లన్ నాకంఠంలో పెట్టుటం లాంటి ముటు చేస్తుంటే నేనాక ఏచ్చి దానిలా 'అమ్మా! నీత్యాగం నేను భరింప లేను' అని అరచానని పించింది. స్త్రీ సమస్త భౌగభాగ్యాలను క్రుణ్ణపాయంగా మరొక స్త్రీకి అర్పిస్తుండేగాని ప్రాణ సఖుని యివ్వగలుగుతుందా అంటే యివ్వ లేదు. అందుకే ఈమె దేవతామూర్తి అను కొని ఆమెలోని దేవతకు తోలోనే అంగరి పుటించాను. ఆమె ను వేవోళ్ళ పొగుడు కున్నాను. శ్లాఘించాను.

ఓ రోజు ఉదయాన్నే కాఫీలవి ముగించిన తర్వాత నేను జడ అల్లుకుంటూ 'ఏమండీ! ఊబిలోమీద నాపెన్ను లేదే!' అన్నాను హాయిలోకి వస్తున్న ఆమె నడవే శించి...

ఆమె సన్నగానవుతూ 'ఇదిగోచెల్లీ! నన్ను ఏమండీ అని గౌరవంగా పిలవ నక్కరలేదు. అలాంటి వాకేదో లాగ వుంటుంది. నన్నొక పరాయివ్యక్తిగా భావి స్తున్నావన్నమాట అలా పిలిస్తే నాకు కోపంవస్తుంది. మనలో మనకు ఈ మర్యాద లేమిటి?' అన్నది అల్లుకొనే వాణ్ణు తన చేతిలోకి తీసికొని అల్లుచూ సన్నగా రహస్యంగా చెవిలో 'నన్ను అక్కా'

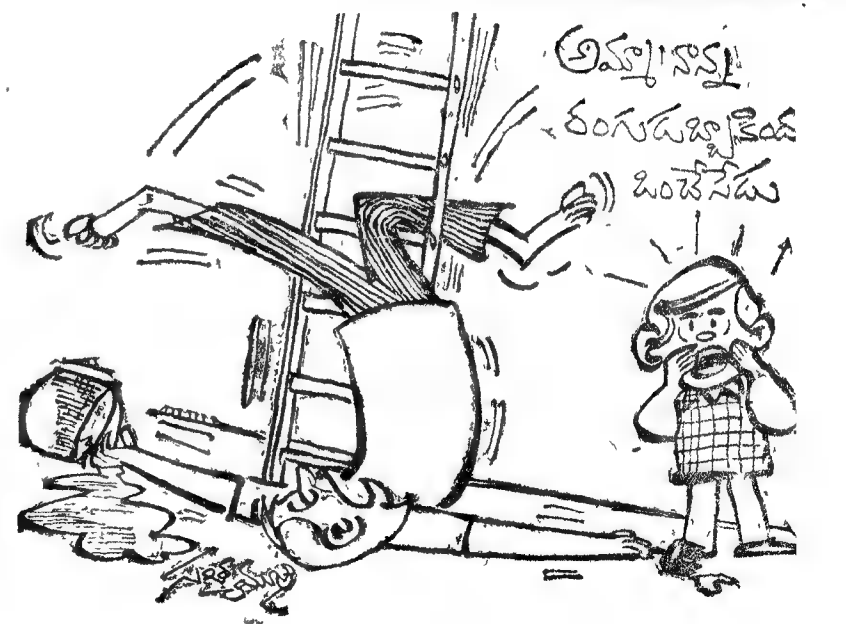
అని పిలుచు! తెలిసిందా?' అన్నది.

ఆమాటకు నేను నిజంగా మ్రోవ్చి పోయాను ఆమెనున్నంత విశాల హృదయం ప్రపంచంలో ఎవ్వరికీ వుండవలసో ననిపించింది. ఆమెతో వున్నంత మంచి తనం మరెక్కడా ఎవ్వరిలో కన్పించ దేమో ననిపించింది.

ఆ రోజు నుండి నేను ఆమె ను 'అక్కాయ్య' అని పిలవటం ప్రారంభించాను.

మా ముగ్గురిమధ్య అంటే వారిమధ్య అక్కయ్యమధ్య-ఏనిధమైన హిరహిచ్చాల లేకుండా ఎంతో హాయిగా అనందంగా కాలం సాగిపోయింది. ప్రపంచంలో నా అంత అద్భుతమైనవారూ మరెవ్వరూ లేదన్న గర్వంతో అధికరణమైన దర్పంలో నేను కాలం గడపచిగాను.

నేను వెళ్ళిన సంవత్సరంలోపునే నాకు గర్భం రావటంలో అక్కయ్యతో ఈర్ష్యను, స్వార్థాన్ని, పగను ప్రపదమంగ కూడ గలిగెను. రాసురాను ఆమె నాపట్ల ద్వేషంతో తిరస్కారభావంతో, చీదరింపుతో వ్యవహరించటం నేను గమనించకపోలేదు! వారునేనూ సాయంకాలం ఆరుజైట కూర్చుని కాలేజీకుబుర్లా - హాస్పిటల్ లోని విశేషింకురించి వర్తించుకొంటున్నా మామాటలు పట్టించుకోకుండా నిర్లిప్తంగా పట్టునట్లుగవుండి సిల్ల అచేత లేదా పని



బుద్ధిచేత కానీలు వంశబంధంలో వరుణ  
తమ్ము రంపపుకోత కోస్తూనేవున్నాయి.  
అమెలో నూర్పు అద్దంలోని ప్రతిబింబంలా  
కవిస్తుంది.

సాయంకాలం కాలేజీనుండి యింటికి  
వచ్చినతర్వాత 'అక్కా! ఈ పుస్తకం  
తదువు ఎంతో బాగున్నది' అన్నాను  
అనందంలో ఓ నవలచేతి కందిస్తూ...  
అమాటలతో అక్కయ్యముఖంలోని రంగులు  
మారాయి. ఏంతో చీదరింపుగ తిరస్కార  
భావంగ ముఖం చిట్టించుకొని 'కాలేజీలో  
తెచ్చరట్లుగా పనిచేసేవాళ్లు చదివితే  
అర్హమౌతాయి కాని నా కెలా అర్హమౌ  
తాయి?' అని చరచరా నంటింటివైపు  
చెల్లిపోయింది.

అమెలో ఊహించని ఈ మార్పుకు  
నేనెంతగానో వచ్చుకున్నాను. తొలిమా  
తానులాను నైరాశ్యం బాగున్నయేర్పడ  
సాగింది. పిల్లలనుకూడ నాలోచరవగా  
వుండనివ్వకుండ జేసింది.

సాక్షాత్తుగా జరిగిన ఈ పరిణామా  
నికి కారణమేమిటో వారినడిగితే వాకు  
చెప్పకుండ మౌనంగా వుండిపోయారు.  
దాదాపు వారుకూడ నావిషయం పట్టు  
నట్లాగ, అంటి అంటనట్లాగ తిరగటం  
మొదలుపెట్టారు. ఈమార్పు నాగుండెల్లో  
కుసానులను రేపింది వేనింక ఎటువంటి

## తప్పేవరిది?

దుర్బర పరిస్థితులను ఎదుర్కొనవలసి  
వస్తుందోపని ఆందోళన చెందాను.

వాకు పూర్తిగా వెంటనిందాయి. ఆరోజు  
అక్కోబరు వార్షికోత్సవం. ఆరోజు వాలశం  
కలలు ఫలించినరోజు వా జీవితానికి  
ఓ అర్థాన్ని ఆనందాన్ని యిచ్చినరోజు.  
నాకు పండంటికొడుకు పుట్టాడు. వాలో  
వెయ్యి వసంతాలు వెల్లివిరిసాయి. వాలనం  
దానికి అనధులులేవు. ఏదో సాధించలేని  
విజయాన్ని సాధించినంతగా తృప్తిపొందాను.

అప్పటినుండి అక్కయ్య దాదాపు నాలో  
ముఖావంగ వుండటం ప్రారంభించింది.  
వాలశం ఫలమైన, వాప్రేమకు ప్రతిఫల  
మైన బాబుకు 'కిషోర్'అని పేరు పెట్టు  
కున్నాను.

వారిమధ్య -నామధ్య-అక్కయ్య మధ్య  
కాలం ముఖావంగ నిరాశగ జరిగిపోతూనే  
వుంది. అక్కయ్య నామీద చీటికిమాటికి  
చీదరించుకుంటుంది. పెదబాబు  
నా బాబుతో పూనులాడుకొంటుంటే బం  
వంతానా, పులిలా ఆమె బాబును లాక్కు  
పోతుంది. ఇదంతా గమనించిన నేను  
నూగగ యేడ్చుకుంటాను ఆమె మౌనం  
నన్ను నిలపునా దహించివేస్తుంది. దాదాపు  
వాకు కావలసిన సౌకర్యాన్ని పనిమనిషి

చూస్తుంది. మా యిద్దరిమధ్య వారు  
మౌనంగానే వుండిపోవటంతో వాలోమరింతగా  
అగ్నిజ్వాల బయలుదేసింది. అనుకోకుండానే  
ఆరుమాసాలు కాలగర్భంలో కలిసిపోయాయి.

ఆరోజు కాలేజీకి తెలపుకావటంవలన  
నేను కాలేజీకి వెళ్లేటా నాగిదిలో బాబును  
పడకోలేట్టుకుని ఏసేవో గతస్మృతులను  
నెమరుకేసికొంటున్న పనుయంలో 'మంజురా'  
అనే ఓకరకంగవ్వరానికి అదిరివడి గజ్జి  
గజ్జిలోనుండి కైటకువచ్చి అక్కయ్య ఆకా  
రాన్ని చూచి ఆశ్చర్యపోయాను.

ఆవెలోని పొరుషం మరగలా కక్కు  
తుంది. ఆవేశంతో కోపంతో ఆమె ఎద  
ఎగిసి ఎగిసిపడుతుంది. కళ్లు చింత  
విప్పులా మంజురావున్నాయి. జాబ్బుల  
విరబోనుకుని విశ్రాంతి పొందాల్సిన వింత  
రాక్షసిలావున్నదామె.

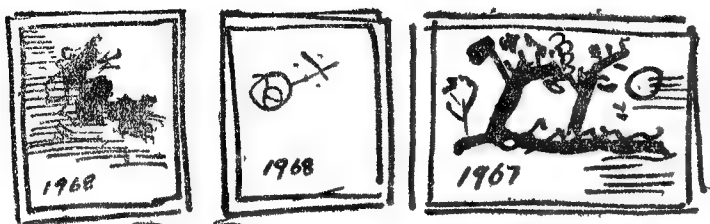
వాకు నులిపోయినంత వసయింది. ఏమీ  
మాట్లాడలో తోచక ఏదో ఒకటి అడ  
గాలికదా అనేభావంతో 'ఏమిటక్కా ఎందు  
కలావున్నావు!' అన్నాను ఆమెదగ్గరకు  
వస్తూ...

'అక్కా! కుక్కా! చేసిన ద్రోహం  
చాలు! నెర జాణవే! ఈ యింటా  
నీ నైవావుండాలో నేనైవాఉండాలో!  
అక్కణం నీవు రావాయింటోనుండి వెళ్లి  
పోవాలి. వేసినరంపపుకోతను భరించలేను.

వాభర - నీవు కలుకుతూవుంటే యింక  
నేను చూచి భరించలేను నాలో యింక  
ఆశక్తిలేదు. నీవు వెళ్లిపోవాలి! లేదా!  
నేను ఆత్మహత్యచేసికుంటాను నా పునురు  
నీకు తప్పకుండ తగులుతుంది' గడగడ  
నాల్గుమాటలు అనేసి చెల్లిపోయింది.

వాక్రింది భూమి క్షృంగపోయినట్లు  
యింది. నేను నిర్మించుకున్న పొదాలన్నీ  
కుప్పకూలిపోయాయి. ప్రకృతంతానంతించి  
పోయినట్లునిపించింది. నేనెందుకో ఆమె  
ప్రవర్తనకు ఆశ్చర్యపడక అప్పట్లో అది  
సహజమేనా అనుకున్నాను.

జనంఘటన జరిగినదగ్గరినుండివారితో  
నేను దాదాపు - మూగదానిలా ప్రవర్తించు  
తూ ప్రిన్సిపాల్ గారిని బ్రతిమాల్సి  
ఎన్నెన్నో కష్టపట్టాలి కోర్కుకొని, ఎంతో  
ప్రయానంతో నేను విశాఖపట్నం ట్రాన్స్  
ఫర్ చేయించుకొని వాబాబుతోనహో యిక్క  
డికి వచ్చేశాను.



మీ ఆత్మకళలా  
గాప్ప రాఖివుద్ది  
క్లాసిస్తోంది!



మంజుల చెప్పటం ఆసీంద్.

మేడవో! నేను మొదటినుండి నన్ను  
జాతకురాలినే! నా తల్లిదండ్రు లెవ్వరో  
నాకు తెలియదు. కాలుజారిన ఓ కన్య  
సంతానాన్ని నేను శిశువులలో 'కేర్  
కేర్' మని అరుస్తున్న నన్ను ఓ వర  
ప్రసాదంగా భావించి అండాశ్లశ్మముగారు  
నన్ను పెంచి పెద్దచేసి విద్యబుద్ధులు  
చెప్పించారు. పైగా ఆమె తదనంతరం  
పున్నకొద్ది అస్తీ వాపేర వ్రాసి అండా  
శ్లశ్మముగారు కన్నుమూసారు.

జీవితంలో నేనెవ్వరివలన యింత  
పున్నతస్థితికి వచ్చానో, ఎవరిచేతి చిలువ  
వలన యింతటి దానను కాగలిగానో  
అమెకూడ పోవటంతో నాకంతా శూన్యంగా  
కన్పించింది అయినా నన్ను నేను విల  
దొక్కుకున్నాను మరల బ్రతుకుమీద  
అశను కల్పించుకున్నాను కేవలం నాబాబు  
కోసం బ్రతుకుతున్నాను మేడవో!

అనాడు నా తల్లిదండ్రు లెవ్వరో  
తెలియక నేను అనాధనైపోయాను తల్లి  
తండ్రీ పుండీకూడ నాబాబు యీనాడు  
ఓ కాన్వెంటులో గోవ్యంగా పెంచబడు  
తున్నాడు సంఘం వాపై చిన్నచూపు  
చూచింది నన్ను హీనపరిచింది  
నాగురించి కాలేజీ స్టూడెంట్లు కథలు  
కథలుగా అల్లి చెప్పుకొంటున్నా విని  
నవించాను నాలో యింక సహనంలేదు  
మేడవో!

నాకు అన్నీ పున్నాయి అన్నారు! ఈ  
పుద్గోగం, ఈ హోదా, ఈ అంతస్తు  
నాకివేసి అక్కరలేదు పరిపూర్ణమైన  
ప్రేమ, మనశ్శాంతి నాకు కావల్సింది  
మేడవో! వారు నన్ను మోసం చేశారు  
దగా చేశారు.'

మరల చెప్పటం ప్రారంభించింది.

'మామూలుగా ఆ రోజు నేను కాలేజీ  
నుండి వచ్చేసరికి నాకోసరం ఓ రెటర్  
ఎదురు చూస్తున్నది పరిచయమైన  
డన్మార్క్యూ నా నాలో ఏదో భయం మొల  
తెత్తింది. వణికే చేతులతో గబగబ  
పుత్తరం చిప్పి చదివాను.

ప్రియమైన మంజులకు,

నీవు నేను హాస్పిటల్ కు వెళ్లిపోయిన  
కర్తృత మీ అక్కతో పుర్వజన్మ చెల్లి  
బోయానని తెలిసికొని బాధపందాను.

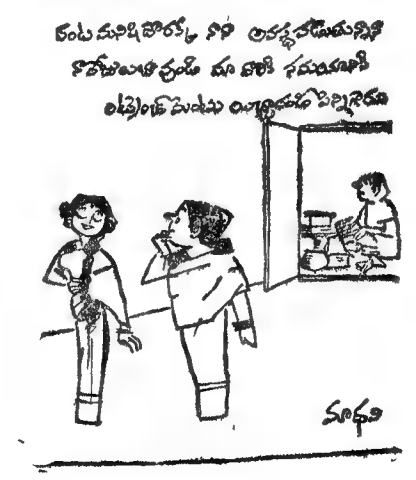
బహుశ నీవు వెళ్లటమే సమచిత మని  
పించింది నాకు ఎందుకంటే నీకు  
సంఘంలో విలువవున్నది. హోదావున్నది  
పైగ నీచేతిలో ఓ మంచి పుద్గోగంవున్నది  
నీ జీవితంతం నీవు ఎలాగైనా తరకగలవు  
నా భార్యకు నేనుతప్ప ఎవ్వరాలేరు. నేను  
లేకపోతే ఆవిడ జీవించదు. ఆవిడకు నేను  
ద్రోహం చేశానని అలన్యంగ తెలిసికున్నం  
గుకు చింతిస్తున్నాను నీ సమక్షంలో  
నేనుంటే ఆమె జీవించదు నా భార్య  
నాబిడ్డలు నాకు కాకుండాపోతారు అనుక  
నీవు గతాన్ని 'మర్చిపోయి మరెవరైనా  
వివాహం చేసికొని నుళించు. నన్ను మన్ని  
స్తావు కదూ!

ఇట్లు  
చంద్రశేఖరం.

ఆ పుత్తరం చదివి నేను ఎన్ని  
రోజులు ఏడ్చానో మీకెలావేస్తును మేడవో!  
నేను శిలనైపోయాను నాకు హృదయం  
లేదు. నేను మనిసివికాను నేను చచ్చిపోతే  
బాగుండునని బాపురమన్నాను కాని నా  
బాబుకోసరం బ్రతుకుతున్నాను.

మేడవో! మీరే చెప్పండి!

పురుషుని ప్రేమ, అనుగంలోపడి కన్ను  
మిన్ను కానకుండు, ముందు వెనుకలు  
ఆలోచించకుండు అతనికి నా పరస్పం  
అర్పించి అతనిలో బక్యమై పోవటం  
నాతప్పా? లేక అన్నెం పున్నెం ఎరుగని  
కన్యలో ఎన్నెన్నో ఆశలు రేకెత్తించి  
ఏవేవో పూహాసాధాలు విరిగించి వలపించి  
వాంఛించటం అతనితప్పా? లేక.



భర్త మరో స్త్రీని పెళ్లిచేసికున్నా  
నవించి, అందుకు ఆమె దిండ్ల సొట్టిస్తే ని  
ప్రేమగ ఆశీర్వాదించి అమృతం చి కించ  
మరల అంతటనే ద్వేషించి దూషించి  
యింటనుండి గంటవేయటం ఆమెది  
తప్పా? మా ముగ్గురిలో తప్పేవరిది  
మేడవో? అన్నది ఆమెను నిగ్గదీసి  
అడుగుతున్నట్లు ఆవేశంతో అరిచింది.

'పిచ్చిపిల్ల, ఎందుకలా ఆవేశవడతావో!  
ఆవేశంతో చేసినవసులు అనర్థవాయకం  
గానే వుంటాయి నేను మీ ముగ్గురిది  
అప్పేనంటాను కాని సంచుం సీదే వచ్చని  
దుమ్మెత్తి పోస్తుంది డాక్టరుగారి  
భార్య పైసా ను భూతి చూపు  
తుంది. పైగ డాక్టరును, అతనికేం?  
అతను మగవాడు. అతను వించేసినా  
వెల్లుతుంది?' అని లోకం సమగ్రిస్తుంది.  
అంతేకాదు. భార్య పున్నదని తెలిసికూడ  
ఆమె వాళ్ళ వచ్చని సంసారంలో నిప్పు  
లెందుకు పోయారా? అని నిందిస్తుంది.  
ఇంకా యీ లోకం నీలాంటివారిపై,  
కాలుజారిన కన్యలపై సానుభూతిచూపి చే  
టంతగా యింకా ఎడగలేదమ్మా! మన  
సంఘం యింకా అంతపైకి రాలేదు.'  
అన్నది లాభింపు కంఠంలోనిపి 'అయితే  
వాడే తప్పంగారా మేడవో!' అంటూ  
రెండు చేతులతో ముఖాన్ని ఎప్పుకొని  
కుళ్లి కుళ్లి యేడ్చింది మంజుల

ఆమెను ఓవారైశక్తి ఎవ్వరికీ లేదు.  
వసుంధర మేడవో అలాగే చూస్తూ పుండి  
పోయింది. అప్పటికే బీచ్ లో స్కూలుగు  
కూడ లేదు. ఎనిమిది గంటల కానో  
స్తుంది. కాటుకలాంటి చీకటిని పొందో  
లుతూ సిద్ధులలో విద్యుద్దీపాలు దేవు  
మానంగా పవిత్రస్థి పాతప్రత్యంలగ  
వేలిగపోతున్నాయి. చీర విదిలింతుకొని పైకి  
లేస్తూ వసుంధర మేడవో మంజులను  
చేతితో పట్టుకొని కారువైపు నడిచిరి

మంజుల వెక్కిరిస్తూంది యింకా కారు  
కోలేదు. ఈడుడుగారి భార్యగి విన్నట్లు  
ట్టనిపించి చలి పుడుతున్నట్లుగా నవీను  
నిండుగా కప్పుకుంది మంజుల,  
ఇద్దరూ కార్లో కూర్చున్నారు  
సీమెంట్ రోడ్డును కోసుకుంటు కారు  
బాణంలా హాస్టల్ వైపు దూకుట  
పోయింది. ●

పండితదీగివాలవాయలవారి

# అరుణ

స్త్రీల  
ఆరోగ్య సౌభాగ్యానికి  
/ 1898 నుండి ప్రసిద్ధిగాంచినది

## అయుర్వేదాశ్రమం

(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్  
100 జి.ఎన్. రోడ్డు మదరాసు-17.

అందుమీద ఆరంభించింది.  
22 రోజులకు పరిణామం చెందుతుంది.

# అరుణ

అయుర్వేదాశ్రమం

అందుమీద ఆరంభించింది.  
22 రోజులకు పరిణామం చెందుతుంది.

### కావలెను

జపాన్ ఆర్మీ, సీరలు, టెలివిజన్ మాటల  
గులు, రేడియో ఉడుపులు, కార్లు, వై లాస్  
సాక్సు, వగైరాలకు ఆర్డర్లు పొందుటకై  
వెలకు రు. 650 జీతముపై తేక మంచి  
కమిషన్ వద్దతిమిద సేల్సుమెన్ కావలెను.  
కాంటిన్యూ వ్రాయండి.

FOREIGN AGENCIES (66)  
Post Box 1456, Delhi-b.

### తెల్ల మచ్చలు

ఇదికూడా తెల్లమచ్చలను పోగొట్టుటలో ఇతర  
మందులకు సమానమేనని మీరు నిర్ణయ  
చేచేటట్లుయితే వెంటనే మాకు కాంటిన్యూ వ్రా  
వ్రాయండి. లాభం పొందినకర్మాతనే డబ్బు  
వసంపిడి. నమ్మకంలేనివారికి ఫార్మలా మూత్ర  
మే నుండదు. ఉచితంగా ఇస్తామనే అకర్ష  
ణీయమైన ప్రకటనలు చూచి మోసపోవద్దు.

Western India Co., (V.N.)  
P.O. Katri Sarai (Gwalior)

## వారఫలం

4-7-1969 శుక్రవారం మొదలు  
10-7-1969 గురువారం వరకు

**మేషం:** కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీరు శ్రమపడినా  
ప్రయోజనం ఉండదు. సాహసముతో కూడిన  
వ్యవహారాల్లో నష్టం రాగలదు. వారంమధ్యలో  
వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. ఉద్యో  
గంలో గౌరవం లభిస్తుంది. వినోద కాలక్షేపాల్లో  
సాల్గొంటారు.

**స్త్రీలకు—**ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. బంధు  
మిత్రులను కలుసుకొంటారు.

**పుష్యభిం:** వ్యాపారంలో మాతనావకాశాలు లభి  
స్తాయి. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందు  
తుంది విద్యావై జ్ఞానికరంగాల్లో కృతి లభిస్తుంది.  
వారం మధ్యలో ఆకస్మికంగా చికాకులు యేర్పడ  
తాయి. అధికవ్యయం జరుగుతుంది. ఉద్యోగంలో  
కార్యభారం పెరుగుతుంది

**స్త్రీలకు—**నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు  
దైవకార్యాల నెరవేరుతాయి.

**మిథునం:** పుత్రి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు  
ఒడుదుడుకులు లేకుండా నెరవేరుతాయి. సాటి  
వారిలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. సాహసముతో  
కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి ప్రయాణాలు  
అనుకూలంగా ఉంటాయి. మిత్రుల సహాయం  
లభిస్తుంది.

**స్త్రీలకు—**ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సంతా  
నానికి సౌఖ్యసంతోషాలు లభిస్తాయి.

**కర్కాటకం:** వ్యాపారంలో అనుకూల వార్తలను  
వింటారు. అధికారుల వలన జరగలసిన వ్యవహారాలు  
సులువుగా నెరవేరుతాయి. సాహిత్య కళా  
రంగాల్లో మీ కృషి రాజిస్తుంది. నూతన వ్యవహారాలు  
అనుకూలంగా ఉంటాయి. పజ్జన సాంగత్యం  
లభిస్తుంది.

**స్త్రీలకు—**వినోద కాలక్షేపాల్లో సాల్గొంటారు  
బంధువులకు సహాయం చేస్తారు.

**సింహం:** లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే నష్టం  
వచ్చే పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. ప్రయాణాల్లో  
శ్రమ కలుగుతుంది. అందోళనకు గురి కాగలరు.  
వారంమధ్యలో పుత్రిలో అనుకూల వార్తలను  
వింటారు. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందు  
తుంది. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు.

**స్త్రీలకు—**ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. అలంకార  
వస్తువులు కొంటారు.

**కన్య:** ప్రయత్నించిన ప్రతి పని సులువుగా  
నెరవేరుతుంది. ప్రయోజనం గల పరిచయాలు  
యేర్పడతాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది.  
వారం మధ్యలో పుత్రిలో అనుకూల విషయం

వస్తుడం తగదు. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది.

**స్త్రీలకు—**కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. అధికవ్యయం జరుగుతుంది.

**తుల:** పుత్రిలో సాటివారిలో సాటి పెరుగు  
తుంది. ఇతరుల మీద ఆధారపడి యే వ్యవహారమూ  
ప్రారంభించడం తగదు. దైవకార్యాల నెరవేరు  
తాయి. భాగస్వాములలో కలసి చేసే వ్యాపారాలు  
బాగా ఉంటాయి. ప్రయాణం ద్వారా కార్యసాధన  
చేయగలరు.

**స్త్రీలకు—**ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సాటి  
వారిలో వాదప్రతివాదాలు తగవు.

**పుష్యభిం:** పుత్రి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు  
ప్రేత్నాహకరంగా ఉంటాయి. సాహిత్య కళారంగాల్లో  
ఖ్యాతి లభిస్తుంది. ప్రయాణాలోచనలు చేస్తారు.  
రాజకీయ వ్యవహారాల్లో చికాకులు యేర్పడతాయి.  
ఉద్యోగంలో మెప్పుకురాని కార్యభారాన్ని వహిస్తారు.

**స్త్రీలకు—**సంతానానికి సౌఖ్యసంతోషాలు లభి  
స్తాయి. ఆడంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు.

**ధనుస్సు:** మీరు యంతగానో ఆశించిన వ్యవహారాల్లో  
ఫలితం సామాన్యంగా ఉంటుంది ఆర్థిక  
వ్యవహారాల్లో మొగసూటాలు తగవు. పుత్రిలో  
నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. సాహసముతో  
కూడిన వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి.  
విలాస వస్తువులు కొంటారు.

**స్త్రీలకు—**ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది బంధువుల  
వ్యవహారాల్లో మీ కృషి ఫలిస్తుంది.

**మకరం:** వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు బాగా  
ఉంటాయి. ప్రయాణం ద్వారా కార్యసాధన చేయ  
గలరు. రాజకీయ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి.  
స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి ఉద్యోగంలో  
గౌరవం లభిస్తుంది. బంధుమిత్రులను కలుసు  
కొంటారు.

**స్త్రీలకు—**సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు  
పుణ్యకార్యాల చేస్తారు.

**కుంభం:** పుత్రిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను  
కలుసుకొంటారు. రావలసిన డబ్బు సమయానికి  
అందుతుంది. ప్రయోజనం గల పరిచయాలు  
యేర్పడతాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు  
అనుకూలంగా ఉంటాయి. వ్యాపారంలో అనుకూల  
వార్తలను వింటారు.

**స్త్రీలకు—**వినోద కాలక్షేపాల్లో సాల్గొంటారు.  
శుభకార్యాల విషయంలో అనుకూలత లభిస్తుంది.

**మీనం:** వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది.  
సాంఘిక కార్యక్రమాలు ప్రేత్నాహకరంగా ఉం  
టాయి. నూతన వ్యవహారాలు లాభించగలవు.  
ప్రయాణాలోచనలు చేస్తారు. నూతన విషయాలను  
తెలుసుకొంటారు. పజ్జనసాంగత్యం లభిస్తుంది.

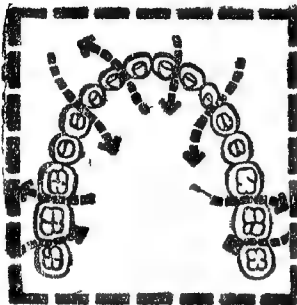
**స్త్రీలకు—**కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా  
ఉంటాయి. సాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది.

—ముహూర్త—

ఈ క్షణంలో  
మీ టూత్ పేస్టు  
దంతక్షయన్ని నిరోధిస్తున్నదా?

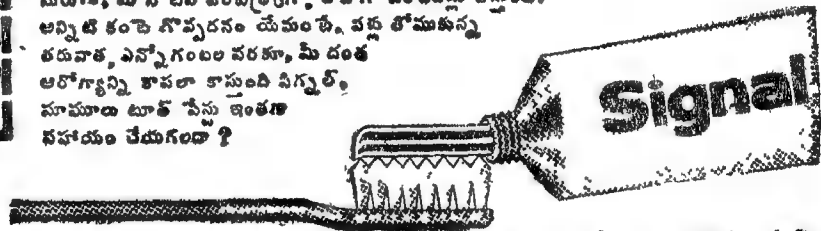


## సిగ్నల్ మీ దంతాలను రక్షిస్తుంది ఇరవైనాలుగు గంటలూ



సిగ్నల్లోని యెల్ల చారలు కలిగియున్నాయి, దంతక్షయ  
కారకాలైన సూక్ష్మ క్రిములను నివారించే 'పెక్టోరైన్' ఫిన్

మరియు బ్రష్ చేర లేని స్థావరాలనుండి గూడా, దంతక్షయం కలిగించే  
సూక్ష్మ క్రిములను వేలాడి పోయివేస్తుంది సిగ్నల్. ఇది చురుకుదనంగా  
నురుగు, మీ నోటిని పరిశుభ్రంగా, తాజాగా ఉండేట్లు చేస్తుంది.  
అన్నిటి కంటే గొప్పదనం యేమంటే, వత్తు బోమకున్న  
తరువాత, ఎన్నో గంటల వరకూ, మీ దంత  
అరోగ్యాన్ని కాపలా కాస్తుంది సిగ్నల్.  
మామూలు టూత్ పేస్టు ఇంతగా  
వహాయం చేయగలదా?



(టెంటన్. 36. 2240 గా)

హిందూస్థాన్ ఫార్మాస్యూటికల్స్ లిమిటెడ్, ఢిల్లీ

సీ రీయల్



# బ్రతుకు బాట

పి. సత్యనాథి

జాతి సేవ కోర్కె

మాధవరావు, రఘువతి సుమిత్ర అన్న పూర్వమృగిరి సంతానం. తండ్రి చనిపోవడంతో కుటుంబభారమంతా మాధవరావుమీద పడుతుంది. మాధవరావు భార్య ఇందుమతి. కొడుకు విశ్వనాథం. సంసారాన్ని ఈడుకుంటూనే తమ్ముడు రఘువతి, చెల్లెలు సుమిత్ర పెళ్లిళ్లు చెయ్యాలని సంబంధాలు మాస్తాడు. కానీ, దూరంగా వుండి చదువుకుంటున్న రఘువతి కులాంతర వివాహం చేసుకుంటున్నట్లు రాస్తాడు. దాంతో మాధవరావు కృంగిపోతాడు. మాధవరావు అంకికారంతో సుమిత్ర కాలేజీలో చేరుతుంది. అక్కడే ఆమెకు సుమిదినితో పరిచయమవుతుంది. తల్లిదండ్రుల బ్రతుకుల్లో వున్నప్పుడు భార్యతోనూ ముద్దానికి వచ్చిన రఘువతిని తెలిసేసెట్టుకుంటారు. అనుకోకుండా మాధవరావుకు సుబ్బలక్షి తండ్రి అవుతుంది. ఆమెకు సాయం చెయ్యాల్సివుంది.

6

నిశ్చిన్నమై నిలబడిపోయాడు మాధవరావు. అటు మనోభావాలకు, చేతలకు అడ్డం పెట్టుకున్నా క ఆరవిమనస్సుకి పూర్తిగా కరిగింది.

అప్పటినుంచి ఏతో ఏ క్షణం అటు ఇంట్లో వుంటాగా నచ్చేది సుబ్బలు.

తనతో అలాగా, పిమ్మిగా, భయంగా చూస్తూ వెళ్లేది. అప్పుడప్పుడూ ఏళ్లా మాట్లాడేది. కళ్లలోనే పొడవైపోయింది.

తండ్రి మరణంతో అనేక బాధ్యతలు నెత్తినవడ్డాయి మాధవరావుకి. చెల్లెలు పెళ్లి, ఉద్యోగం—అమ్మలుతీర్చడం, అమ్మలు అమ్మడం, పీటన్నిటో అరిసేసోయిన మాధవరావుకి అందరూ చెప్పిన సలహాయింది.

‘తనాల్లో మంచి సంబంధం వుంది మూడువేల కట్నం యిస్తారు. ఆ పిల్ల మంచిది—చక్కనిది. నువ్వు సంబంధం వాపుకో. వల్లూరులో కృష్ణమూర్తిగారి కొడుకు నత్యానందానికి మీ చెల్లెల్ని యిచ్చి ఆ కట్నం అతనికిచ్చి పెళ్లి అయిందనిపించు. దానితో యిద్దరూ వాడ్లు నవడతారు. ఇల్లు మాత్రం ఏ పరిస్థితుల్లోనూ అమ్మకు. అనంతర తమ్ముడు చదువుకోవాలి—ఇంకా చెల్లెలు వుంది—’

బంధువులందరూ ఏకకంఠంతో చెప్పిన ఈ సలహా పాటించక తప్పలేదు మాధవరావుకి.

విమలకి పెళ్లి చెయ్యక, తప్పకుండా తను సుబ్బల్ని చేసుకుంటే విమలకి కట్నం ఎలా యివ్వగలడు?

బంధువుల సలహా శరణ్యం అయింది. ఇందుమతిని పెళ్లి చేసుకున్నాడు.

తన పెళ్లితో చిన్నబోయిన ముఖంతో వరండాలో స్తంభానికి ఆమెకు నిలబడ్డ సుబ్బలును తరువాత అప్పుడూ అతను చూడలేడు. వాళ్లు ఇల్లుకొలిచేసి వెళ్లిపోయారు పిమ్మికి.

తను చెయ్యలేనిదని రఘు చెయ్యగలిగాడు. దానికి కారణం కేవలం ధైర్యమేకాదు. వాడికి ఉద్యోగంవుంది. మంచి ఉద్యోగం. ఎవరి సహాయమూ లేకుండా చదువుకుని పైకి వెళ్లాడు చొరవవుంది. నహకరించే చెల్లెలువుంది. తను సుబ్బల్నే చేసుకుని వుంటే విమల ఎంత గొడవచేసేదో!

అప్పటి కిప్పుడు మళ్ళీ సుబ్బలు కనిపించింది. ఆమెకి తను సాయం చెయ్యాలి. తప్పదు.

అదవాళ్లు అనేక విషయాల్లో విశాల హృదయులుగా వుంటారుగానీ ఇలాంటి విషయాల్లో చాలా త్వరపడి ఆలోచించుకుని మనస్సు పాడుచేసుకుంటారు. ఇందుమతిని బాధపెట్టడం తన ధ్యేయంకాదు. తెల్లవారి కాసే త్రాగుతూ భార్యతో అన్నాడు.

‘మన దక్షిణంవైపుగది భాళిగా వేపుంటుందికదా! ఎవరికైనా అద్దెకిస్తే నీకు తోడుగా వుంటారు’ అని.

‘అవును — అత్తగారు పోయినప్పటి నుంచి ఆగది ఎక్కువ వాడడం లేదు — మంచివా శ్లోవరైనా వస్తే యివ్వండి. తోడుగావుంటారు—’ అన్నది ఇందుమతి.

వెంటనే సుబ్బలక్షి మాట అతను చెప్పలేక పోయాడు. పైగా సుబ్బలక్షికి ఆగది అద్దెకివ్వడం తన లక్ష్యంకాదు. ఉచితంగా యివ్వాలని వుంది.

అప్పటికేమీ మాట్లాడలేదు అతను ఆ సాయంత్రం ఆసీనునుంచి రాగానే విశ్వనాథం అడిగాడు, ‘వాన్నా రాత్రి నువ్వు బాబీవాల్చింటికి వెళ్లావుటగా!’ అని.

‘అవును వర్షంలో తడుస్తూంటే రోహితికి పిలిచారు!’

‘వాళ్లమ్మగారు నీకు తెలుసటగా!’

‘అవును—పూర్వం ఈ ప్రక్కన ఒక పెంజుటిల్లు వుండేది. అందులో వుండే వాళ్లు—’

‘వాళ్లమ్మ చాలా మంచిది — సావం బట్టలుకుట్టి బాబీని చదివిస్తోంది — వాళ్ల ఇల్లు మరీ చిన్నది — అద్దె కూడా ఎక్కువే —’ ఎవరూ అడక్కుండానే చెప్పుకుపోయాడు విశ్వనాథం.

‘వాతో చెప్పలేదేమండీ!’ అని అడగనే అడిగింది ఇందుమతి.

‘చెప్పడాని లేమంది — వాళ్ల అమ్మ



మాస్తా నాకు మవిల్లు యివ్వాలనిపించింది  
'ఇంమా! ఏమం రావ్!' అని చటుక్కుని  
అనేకాడు మాధవరావు.

'అదొంగగతి! ఆహుట అంటే నేను  
కాలంనాడుంటి! అది మరన్ను? పెట్టు  
కుని రాతినుంచీ బాధపడుతున్నారా? భతీ  
వారంకీ మీద!' అని నిమిషంలో తేల్చే  
పింది ఇందుమతి.

అసీసుకువెడుటూ సుబ్బలక్ష్మి ఇంటికి  
వెళ్ళాడు మర్నాడు.

వచ్చినవని చెప్పాడు కులవంత్—  
'ఈవిధంగా మీ బుణం తీర్చుకుంటు  
న్నారా? అని ప్రశ్నించింది సుబ్బలక్ష్మి.

'మా బ్రతుకు రెలా గో వెళ్ళిపో  
తున్నాయి. మళ్ళీ ఎందుకు మమ్మల్ని  
నవ్వులపాలు నేర్పారు! దయచేసి మానంగతి  
వొదిలెయ్యండి—'అనికూడా అన్నది.

నిన్ను నవ్వులపాలు చేయడం నా ఆశ  
యంకాదు సుబ్బలక్ష్మి! మీ అబ్బాయివదువు  
పూర్తి అయ్యేవరకూ మా ఇంటోళ్ళు వుండు.  
మా అవిడ చాలామంచిది— ఒకరి లాంటిది  
కాదు—' ప్రాగ్నేయవడ్డాడు

'విక్టం చాలా మంచివాడూ! తెలివి  
గలవాడు వాడుకూడా! నాకు చాలా  
సాయం చేస్తాడు వడదామమ్మా వాల్లిం  
టికి! కాదనకు!' అని తల్లిని బ్రతమి  
లాడెడు ఐదీ.

వాడికళ్ళల్లో దీనత్యాన్ని గుర్తించి  
కాదోలు 'నరే! అలాగే! కానీ నాకు  
మీరొక వాగ్దానం చేయాలి!' అన్నది  
కొడుకుని ఏదో పనిమీద అవతలికి పంపించి.

'తప్పకుండా! నేను ఆనాటి పరిస్థితు  
లన్ని నీకు వివరించి ఇప్పుడు చెప్పలేను.  
కానీ నిన్నిలా చూడవలసి వచ్చినందుకు  
చాలా బాధపడుతున్నాను నీ కేదైనా సాయం  
చెయ్యకపోతే నా మనస్సుకి శాంతివుండదు  
సుబ్బలక్ష్మి!' అన్నాడు మాధవరావు  
అనేకంగా—

'మన ఇద్దరి పరిచయాన్ని గురించి  
వివరాలి అక్కడివారికి తెలియనివ్వనవి  
మాట యివ్వండి—' అన్నది సుబ్బలక్ష్మి.

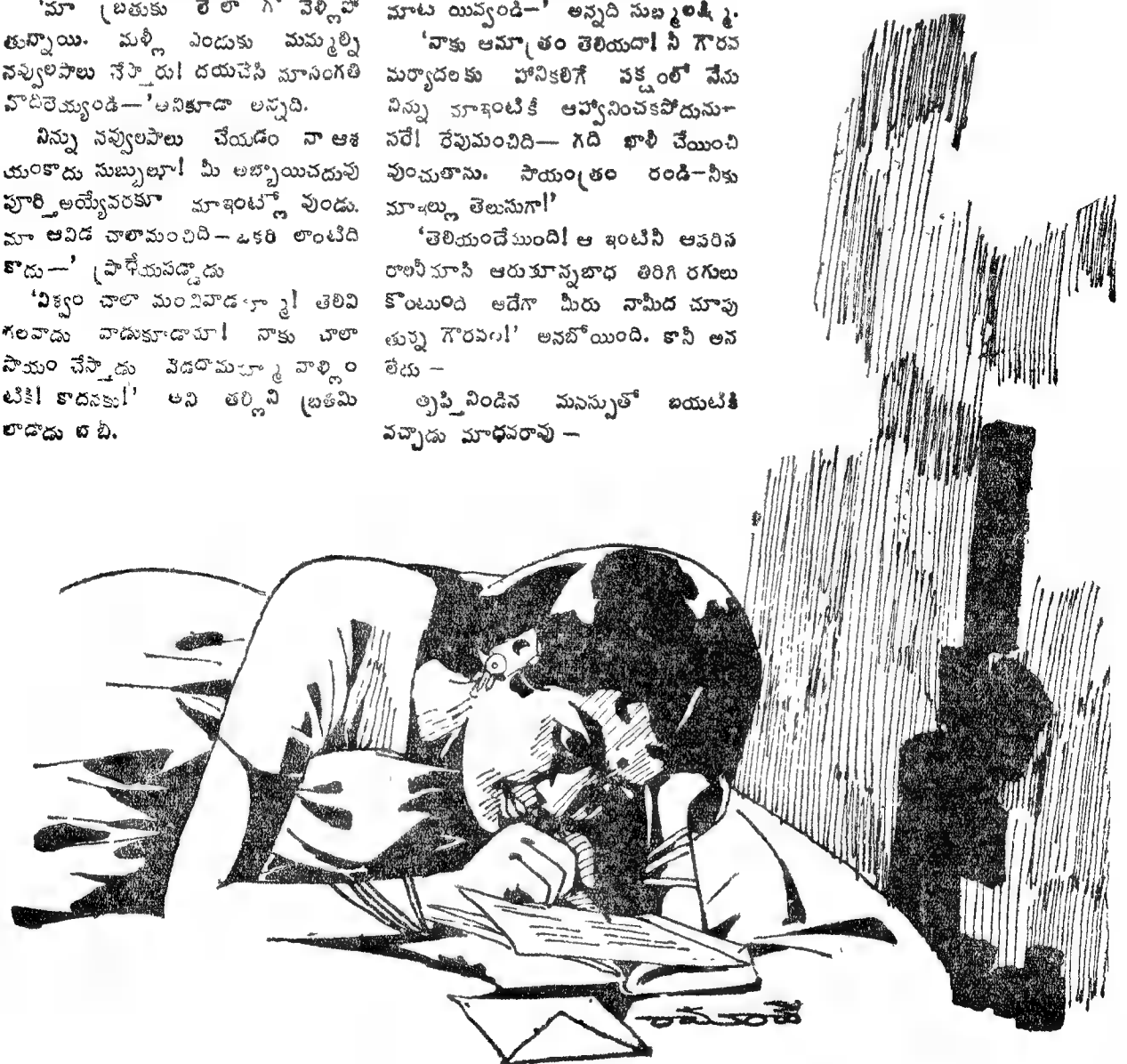
'నాకు ఆమాత్రం తెలియదా! నీ గౌరవ  
మర్యాదలకు హానికలిగే వక్తంలో నేను  
నిన్ను మా ఇంటికి ఆహ్వానించకపోదును—  
నరే! రేపుమంచిది— గది భారీ చేయించి  
వుంచుతాను. సాయంత్రం రండి—నీకు  
మా అల్లు తెలుసుగా!'

'తెలియండేముంది! ఆ ఇంటిని ఆవరిన  
రానీమానీ ఆరుకూన్నబాధ తిరిగి రగులు  
కొంటుంది అదేగా మీరు నామీద చూపు  
తున్న గౌరవం!' అనబోయింది. కానీ అన  
లేదు—

ప్రప్తిపించిన మనస్సుతో బయటికి  
వచ్చాడు మాధవరావు—

రఘునతికి రాధతో పెళ్లి అని తలచి  
నవ్వుమించి అతనిమనస్సు సుబ్బలక్ష్మి  
ఎన్నోసార్లు జ్ఞాపకం చేసుకున్నది.  
ఈమాత్రం రైర్యం తానెందుకు చేయలేక  
పోయాడని ఏదేపదే ప్రశ్నించుకున్నాడు.  
అప్పటినుంచి అతనిలో అశాంతి చెలరేగు  
తూనే వున్నది. ఈనాడతని మనస్సు కొంత  
పూరట చెందింది.

\* \* \*  
కాలేజినుంచీవచ్చి అలవటగా కుర్చీకి  
చేరబడిన సుమిత్రకి రెండు ఉత్తరాలు  
యిచ్చింది చిట్ట. ఒక కవరు కుముదిని



**ప్రాసాది. హైదరాబాదునుంచి. రెండవతీ**  
**ఇన్స్పెక్షన్ కవచు. చిన్నన్నయ్య దగ్గరనుంచి.**  
**సుమిత్రకి.**

ఈసరికి నీ పరీక్షలు మొదలైవుంటాయి—బాగా వ్రాస్తున్నావనుకుంటాను. ఈ సారి ఉత్తరంలో నీకొక ముఖ్యమైన విషయం వ్రాయదలచాను. నా కొరతగా నీ పెళ్లి ఆగిపోయినదని అందరూ అన్నం దుకేమి, నాలో నీపైగల వాత్సల్యంకొంటుంది నైతే నేమి పేకు నేను బి. ఏ. వరకూ చదువు చెప్పిందా లోటున్నాను అదేవిధంగా పేకు నెల నెలా, క్రమం అప్పకుండా డబ్బు పంపాను నీకు స్కాలర్ షిప్ వచ్చిందని నువ్వు వాసి, అమ్మిపోయాక ఆ విషయం దులు ఇర్ప తగ్గింది కదా ఇంత డబ్బుండకని నువ్వు చెప్పినా వినక, నేను వెలకింత అని తగ్గించకుండా పంపాను.

ఈ నాలుగేళ్లలో నా పంపారంలో ముగ్గురు కొత్తసభ్యులు వచ్చారు. మొన్న మీ వదినకి ఆపరేషన్ చేయించినప్పుడు చాలా డబ్బు ఇర్ప అయింది. ఇక నేను కూడా వాటిల్లాల భవిష్యత్తు ఆలోచించాలి కదా! ఏమంటావు! పైగా నేను పంపే డబ్బుతో నువ్వు అన్నయ్య పంపారానికి ఇన్నాళ్లా సాయంచేశావేగానీ కాస్త సొమ్మ అనా దాచుకోలేదు — అన్నయ్యమాత్రం ఏదీనీవేరేకో ఇన్నారెస్టు కడుతున్నాడని తెలిసింది. మమమ్యల్లో ఇన్నిచూర్పు లొస్తున్నాయి కాబోలు! నీ పెళ్లిచూట ఆయన అసలే మర్చిపోయినట్లున్నాడు.

## బ్రతుకు బాట

నేను చెప్పదలచిం దేమిటంటే, నువ్వు ఎం. ఏ. చదివే వక్తులో ఇక్కడికివచ్చి మా ఇంటావుండు. లేకపోతే ఏం చెయ్యదలుచుకున్నావో వ్రాయ. ఇక నుంచి మాత్రం నేను డబ్బు పంపలేను — రఘువతి.

ఈ ఉత్తరం చదివాక కుముదిని ఉత్తరం చదవాలనిపించలేదు సుమిత్రకి చిన్నన్నయ్య చాలాధైర్యంగా; తనమనస్సులో చూట చూటిగా చెప్పగలవ్వకీ. అతను వ్రాసినదాంటా తప్పేమీలేదు. రేపటితో పరీక్షలు అయిపోతాయి. ఇక ఏమిటి చెయ్యడం? ఇన్నాళ్లా ఈ డిగ్రీ గమ్యస్థానంగా పెట్టుకుని వదిలింది. ఇప్పుడిక మరోగమ్యం వెతుక్కోవాలి.

వదినుంది ఆడపిల్లలూ ముప్పటగా పట్టువరికిణీలు కట్టుకుని సంక్రాంతి పేరంటం పిలవడానికొస్తే, చిన్నబోయిన ముఖంతో నిలబడిన సావిత్రికి కంచినట్టు పరికిణీ కొనడం, సుబ్బలక్ష్మమ్మగారి మిషన్ మీద కుట్టునేర్పుకుని 'మిషనుంటే నాబోటివాళ్లు కూడా కాస్తా కూస్తా పంపా దించవచ్చు' నని అనేకమార్లు అనుకున్న వదినకి వాయిదాల వద్దలిమిద మిషన్ కొనివ్వడం. పిల్లల ఫీజులు కట్టడానికి డబ్బులేదని అన్నయ్య రెండుమూడుసార్లు అంటే తను వాళ్లకి ఫీజులు కట్టుకోడానికి డబ్బువ్వడం, యివేగా తను వాళ్లకి

**జీవిత సహాయాలు!**

'నేను రేయగలిగినంతవరకూ చేశాను— ఇకవావని బపోయింది— నీ యిష్టం— నీ బ్రతుకుబాట నువ్వే వేసుకో' అన్నాడు చిన్నన్నయ్య. పెద్దన్నయ్య తన భవిష్యత్తు చూట వినాడో మర్చిపోయాడు. ఇప్పుడాయనకు పిశ్యం చదువునుగురించిన ఆలోచన తప్ప మరొకటి లేనేలేదు. మిషను మీద గొన్నా, జాకెట్టూ, కుట్టే రెడీ మేడ్ షాపులకిపంపి నెలకి పాలికా ముప్పై సంపాదిస్తూ వదిన బంగారం గాడలు చేయించుకుందేగానీ, 'నీకు మీ చిన్నన్నయ్య పంపినడబ్బు నువ్వే దాచుకో' సుమిత్రా! ఎందుకైవా పుంటుంది.' అని అనలేదు.

ఇప్పుడేం చెయ్యాలన్నా దగ్గర డబ్బు లేదు—

ఉత్తరం టేబిల్ మీదపడేసి కుముదిని లేచి విప్పింది సుమిత్ర.

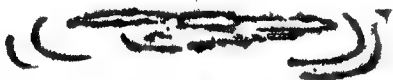
డియర్ సుమిత్రా!

పరీక్షలు బాగా వ్రాశావనుకుంటాను నిన్నుచూసి మూడేళ్లు నిండాయి. ఇంకెన్నాళ్లు కనవడకుండా వుంటావు— ఈ నెలపురికి తప్పకుండా ఇక్కడికి రావలసింది. నీతో చాలా చెప్పాలనివుంది. ఇక్కడ ఎంతోమంది స్నేహం అయ్యారు. కానీ నిన్ను మరపించగల వాళ్లేవరూలేరు. ఈసారి నువ్వు రాకపోతే నాకు చాలాకోసం వస్తుంది. హైదరాబాద్ చూడవలసివి నువ్వొకలివే! వాకోసం, పూరు చూడడం కోసం తప్పకరావాలి.

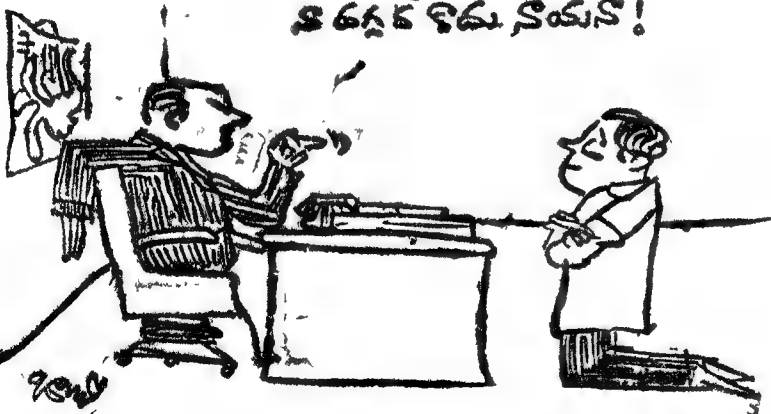
**కుముదిని:**

ఏదాది స్నేహం లామిద్దర్ని ఎంత గట్టిగా బంధించినేసినా తలుచుకుంటే ఆశ్చర్యం అనిపించింది సుమిత్రకి. ఆరోజులు జ్ఞాపకం వచ్చాయి! అయిదు నిమిషాలు మెదడు హుషారుతో నిండిపోయింది. తరువాత మళ్లి చిన్నన్నయ్య ఉత్తరం జ్ఞాపకం వచ్చింది.

అప్పట్లో అమ్మ పోరు భరించలేక పెద్దన్నయ్య సంబంధాలకోసం తిరిగిడు. తను చదువులో చేరడంతో పెళ్లి ప్రసక్తి అనేదే తెర వెనక్కి పోయింది. ఇప్పుడిక ఆ ప్రశ్నే లేదు. ఉన్నదల్లా రెండే మార్గాలు. చిన్నన్నయ్య దగ్గరకు వెళ్లి చదువుకోడం. ఇక్కడే వుండి ఉద్యోగం వున్నాకోడం. ఇన్నాళ్లా తనకోసం



**నీ కష్ట సహాయాలు  
 కి ఉద్ధక కొడు నాయన!**



అన్నయ్య చాలా డబ్బు సంపాదించాడు. ఇంకా అతన్ని కష్టపెట్టడం తనకి ధర్మంకాదు కనుక ఏదైనా ఉద్యోగానికి ప్రయత్నం చేసుకోవడమే మంచిదని నిర్ణయించుకుంది మమిత.

టైప్ రైటింగ్, షార్ట్ హ్యాండ్ రెండూ వ్యసయింది గనుక ఉద్యోగం దొరకడం కష్టమేమీ కాదు.

పరీక్షలు వ్రాసి యింటికి వచ్చాక పెద్దన్న అడిగాడు, 'పరీక్షలన్నీ అయిపోయాయి కదూ! బాగానే వ్రాశావా?' అని

విశ్వం పి.యు.సి వ్రాస్తున్నాడు బాగానే దదినాడు. కానీ తప్పదని శుచితంగా చెబుతున్నాడు. సావిత్రీ పిస్టోలారం పరీక్షలు రేపో ఎల్లండో మొదలౌతాయి.

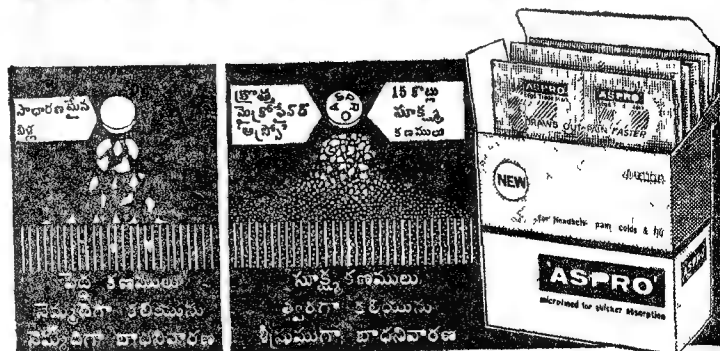
బాగా వ్రాశావా అని అడిగాడేకానీ, తరువాత ఏం చేస్తావని అతడు అడగలేదు. ఈ నాలుగేళ్లలో మాధవరావుతో వచ్చినవూర్పు సృష్టంగా గ్రహించింది మమిత. తల్లి బతికివుండగా అతని వృద్ధయంతోవుండే బలహీనతలు యిప్పుడు లేవు. ఇప్పుడు అతని ధ్యేయమల్లా ఒకటే. తన కొడుకుని తనలాగా గురూస్తానని చెప్పుకూడదు. వాడు తిండికి బట్టకూ లోటులేకుండా బ్రతకాలి. అంటే కాదు. తన కొడుక్కి తీసుకున్న కట్టుంలో నాతుకకి పెళ్లి చెయ్యాలన్న అంత పెట్టుకోవాలదను. కూతురికి విడిగా కట్టుంయిచ్చి పెళ్లైతే చెయ్యాలి లేదా వదిలించాలి. ఈ రెండు ధ్యేయాలకోసం అతను శ్రమిస్తున్నాడు.

'నేను రేపు విశాఖ రైల్వే చిన్నన్నయ్యను చూసి అటునుంచే పాదరాజాద్వైతాన్ని నన్నయ్యా! కుముదిని చాలాసార్లు వ్రాసింది నన్ను రమ్మని' అని మాధవరావుతో చెప్పి ప్రయాణానికి అన్నీ సిద్ధం చేసుకుంది. సేవింగ్స్ బ్యాంక్ లో మిగిలిన ఒకే ఒక్క వందరూపాయలు ద్రాచేసుకున్నది. అదే ఇప్పుడు తనకి మిగిలిన డబ్బు. దాంతోనే రెండుడిళ్లు తిరగాలి. దొడుపుగా ప్రయాణాలు చెయ్యాలి.

రిక్తా ఎక్కడోరూ వుండగా - ఇందు మతినచ్చి వంద రూపాయలు చేతిలోపెట్టి 'దేనికైనా కావాలంటే దగ్గరవుంటుంది! వుంచుకో నుమిత్రా!' అన్నా. నేను విడిచిన కళ్లతో చూసి

'వా కందుకు వదినా? ఏమిటాది!

# నొప్పిని అతిశీఘ్రంగా తొలగించడానికి ఆస్ప్రో మైక్రోపైన్డ్ చేయబడినది



వీటికోసం క్రొత్త మైక్రోపైన్డ్ 'ఆస్ప్రో'ను వాడండి: నొప్పి, తలనొప్పి, జ్వరం, కఫం, జ్వరం, ముత్యం కూడిన జలుబు, కీళ్ల నొప్పి, గొంతుక నొప్పి, పండ్ల పోటు, మోతాదు: పెద్దవారికి: రెండు రిక్కులు, అవసరమేమిటో మళ్లీ వేసుకోవచ్చి పిల్లలకు: ఒక రిక్కు, రేక రాకకర్ల దలహా ప్రకారము వేసుకొనవలెనని క్రొత్త మైక్రోపైన్డ్ 'ఆస్ప్రో' నొప్పిని నివారించుటకు, ఇప్పుడు మిమ్మరించే వాటిలో అతి అరుదైన సాధనము.

క్రొత్త మైక్రోపైన్డ్ 'ఆస్ప్రో' అతి శీఘ్రంగా నొప్పిని తొలగించును

విక్రయ దుకాణము

దబ్బు! వద్దులే వుండుకో!' అన్నది ముమిత అయోషయంగా మామూ, ఏం మాట్లాడలో తెలియక.

'నీ దగ్గర ఎంత దబ్బుందో నాకు తెలిదా సుమిత్ర! నాకు సువ్యేత సహాయం చేశావో! నీకు సేవీమాత్రం చెయ్యలేవా? తీసుకో! అవసరం వుంటుంది' అని బలవంతంగా చేతిలో పెట్టింది.

'త్యరలో వచ్చేస్తాను వదినా?' అని మాత్రం అన్నది సుమిత్ర.

జమేకీ తెలియకుండానే కంఠం లో ఆర్ద్రత నిండిపోయింది

'నాకు సావిత్రి ఎంతో నువ్వు అంతే సుమిత్ర! నే నప్పుడూ నీ శ్రేయస్సు కోవతూనే వుంటున్నా - సువ్యేతకో చాలా బాధపడుతున్నావు వారం రోజులుగా - వేసు శర్మం చేసుకున్నాను - నువ్వు చిన్న ప్రియమంటే నా దగ్గరే పెరిగవు - త్వరగా తీసిరా సుమిత్ర! కష్టమో ముఖమో అందరం ఒకవోటే బ్రతుకు పోనుకుందాం -' అన్నది భంజుమతి అవే శంక. అలా అన్నప్పుడు ఆమె కళ్ళలో తిరిగిన నీటిని మామూ కూర్చుండి

## బ్రతుకు బాట

పోయింది సుమిత్ర.

రిక్వా కదిలి వేగం అందుకున్నది.

'వెళ్ళగానే ఉత్తరం వాయి చిన్నతా! మృషాకు!' అని చాలాసార్లు గుర్తు చేశాడు విశ్వం.

తన భవిష్యత్తును వెతుక్కుంటూ వెళుతూన్న ప్రయాణంయిది. అనుకుంది సుమిత్ర. తన క్యాలిఫిడేషన్ కి ఏదో ఒక ఉద్యోగం తప్పకుండా దొరికి తీరుతుందనే ధైర్యం వుంది. ఈ ప్రయాణంలో ఏదో ఒకటి సాధించుకురావాలి అని గట్టిగా అనుకుంది. రైలువలకాల చప్పుడుకూడా అలాగే ద్వనించింది 'విజయభవా' అన్నట్లు.

యోవనం ఆమెలో వైవాహిక జీవితం కొలననే తీయని కోరికలను రేపడం లేదు జీవితంలో తనకీ తామగా స్థిరపడా లనే ఆకాంక్ష ఒక్కటే వున్నది.

'ఏం సుమిత్ర! వచ్చేకావా,' అని స్టేషన్ లో రాధ వలకరించినప్పుడు, 'అవును వదినా! నిన్ను చూడాలని, మీతో

కలసి ఒక వారం రోజులైనా వుండాలని ఏప్పటినుంచో అనుకుంటున్నాను. అందుకే నొచ్చాను! పిల్లలేరీ!' అంటూ ప్లాట్ ఫారం అంతా వెతికింది సుమిత్ర.

'వారమేమిటి? నువ్వు మా దగ్గర వుండి ఏం చదువుకోవడాదూ! నువ్వు వస్తావని ఎదురుమానున్నాం' అన్నది రాధ గబగబా.

'ఇంటికి వెళ్లి మాట్లాడుకుందాం వదినా!' అని వకానంవహించింది సుమిత్ర.

'ఇక్కడ వుండకూడదూ సుమిత్ర!' అన్నాడు రఘుపతి, సుమిత్ర వెళ్లేరోజున.

'సువ్యవృత్తికే చాలా కష్టపడ్డావన్నయ్యా! ఇంకా నిన్ను శ్రమపెట్టడం ధర్మంకాదు. చదువుకీ అంతేం వుంది! నేను ఇక ఉద్యోగం చెయ్యదలుచుకున్నాను. నీకు వీలుంటే సహాయం చెయ్య' అన్నది సుమిత్ర స్థిరంగా, ఆత్మవిశ్వాసం నిండిన కంఠంతో.

'ఆత్మవిశ్వాసంతో, ధైర్యంతో జీవి తాన్ని ఎదుర్కొనేవాళ్ళంటే నాకు చాలా యిష్టం చెల్లాయ్! నేనలా ఈ స్థితికి వచ్చానో నీకు తెలుసుగా! నువ్వు అలాగే కష్టపడి, సంఘంలో గౌరవనీయమైన వ్యక్తిగా స్థానం సంపాదించుకో! ఇదే నా కోరిక!' అన్నాడు రఘుపతి.

ముదురునీలం జరీ అంచున్న లేతనీలం పట్టుచీర, ముదురునీలం జాకెట్టు, బుట్టనిండా వళ్ళా యిచ్చి రైల్వేకించింది రాధ.

'ఏష్ యా బెస్ట్ ఆఫ్ లక్' అన్నది 'మర్రి బెజవాడలో దిగవుగా!' అంటూ గాడరాబాదీకి టికెట్ కొనిచ్చాడురఘుపతి.

'నా సంసారం, దానికి తగ్గి ఖర్చు చూశావుగా! నామీదేం కోపం పెట్టుకోవని నమ్ముతున్నాను' అన్నాడు చివరికి తల వంచుకుని.

'ఇది మరీ తావుంది! నీమీద వాకేం కోపం అన్నయ్యా! నువ్వంటే చాలా గౌరవం' అన్నది సుమిత్ర ఆప్యాయత నిండిన అల్లరిబిందువులు తుడుచుకుంటూ.

ఆత్మబంధువులు అనబడే వారు దూషించినా కన్నీరు వస్తుంది. వ్యాధ యాన్ని తాకటట్లు చల్లగా మాట్లాడినా కన్నీరువస్తుంది. అందుకే కన్నీటికి తల వంచ!

కూడూలల్లే, నువ్వుబాలోనెపు  
నిలబడుదండనే నను  
పసోంబల్లేను



రైలు కదిలింది. రైలులోపాలు దిన్నన్నయ్య జీవితం కళ్ళకి కట్టింది.

మొదటినుంచి వాడిజీవితమంతా పట్టుదలతోనే గడిచింది. ఎంత పట్టుదలతో అంత జాలిగలవాడు వాడు. అందుకే కాలేజీ ఫీజులకోసం అన్నయ్యని అడగకుండా బ్యూషిన్లు కుదుర్చుకునేవాడు.

చిన్న చిన్న పార్ట్స్ టైం ఉద్యోగాలు చేసేవాడు. కొట్లల్లో ఎకాంట్స్ చూసి పెట్టేవాడు. ఇవన్నీ ఇలావుంచి సినిమాలూ చూసేవాడు, పుస్తకాలూ చదివేవాడు. వదినకి కాఫీ చేసేచ్చేవాడు, అమ్మకి వప్పు రుద్దిపెట్టేవాడు. తనకి నోట్సులు వ్రాసేచ్చేవాడు. వాడి ఉత్సాహంచూస్తే తనకే ఆశ్చర్యం కలుగుతూ వుండేది.

‘మనిషికి ఉత్సాహం శక్తినిస్తుంది! బ్రతకాలి. ఇంకా బాగా బ్రతకాలి అన్న ఆశ బలాన్ని యిస్తుంది ఈ రెండింటి సాయంతో అనేకమంది జీవితంలో భాగస్వామిని సాధించ గలుగుతున్నారు’ అనేవాడు. ఉపన్యాసాలు యివ్వడం చాలా సరదా!

ఎం. ఎస్సీ చదవడానికి వాడు బయలుదేరిన రోజున అమ్మ దిగులువడ్డిపోయి అడిగింది. ‘పున్నపూరుగనుక ఇంతవరకూ లాక్కొచ్చావు నాయనా! అంతచదువు ఎలా చదవగలవు! నీకు అన్నయ్య అంతడబ్బు ఎలా వంపుతాడు! ఏదైనా ఉద్యోగం చూసుకోకూడదూ?’ అని బ్రతిమలాడింది

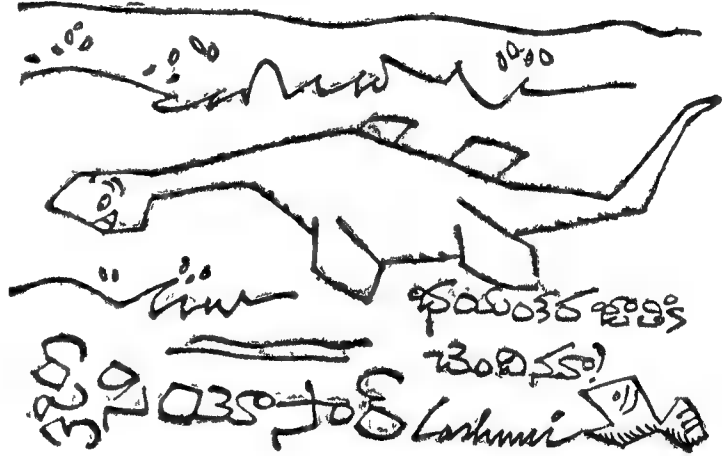
‘సంకల్పబలంతో ఏదైనా సాధించ గలననే ధైర్యం నాకుంది. వేనలాగో చదవ గలనులే అమ్మా! నీకేం బెంగవద్దు—’ అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు రఘునతి.

అలాగే వాడిచదువు అయిపోయింది. ఉద్యోగము వచ్చింది. సహధర్మచారిణి కూడా దొరికింది. పాలూ, తేనె సంపాదించుకుని కలబోసుకుని తాగేస్తున్నాడు అదృష్టవంతుడు.

మమిత్ర నవ్వుకుంది. తనుగాని అనూయ వడడంలేదుకదా చిన్నన్నయ్యనిమాసి! అవును అదృష్టవంతులను చూసి అనూయవడడం మాత్రం అసహజమేం కాదే!

(ఇంకా ఉంది)

## రంగులరాట్నం

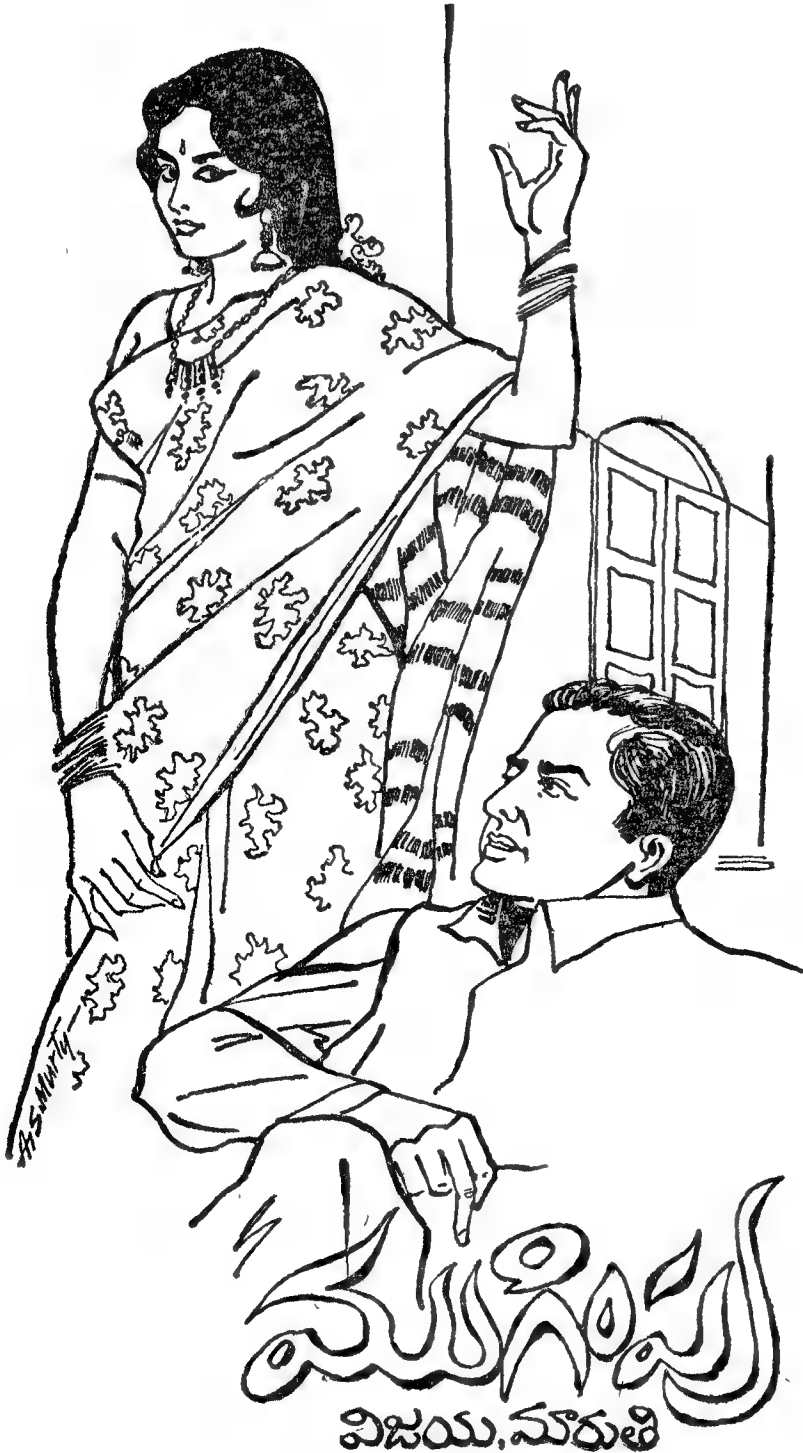


ఇది ఒక నిశ్చేష జీవి. కొట్లాది సంవత్సరాల క్రితం భూగోళంమీద— సముద్రాలలో— జీవించిన సరీసృపం. దీని ప్రాముఖ్యం ఏమంటే సరీసృప మైనా పూర్తి జలజీవనానికి—ఇప్పటి కొన్ని సముద్ర తాబేళ్ళలా—అలవాటు పడ్డది. అయితే వీటి పరిమాణం మూడు 40 అడుగుల వరకూ ఉండేది. వీటి ఆ కృతి చిత్రంగా ఉండేది. తల చిన్నది, మెడ పొడవుగా, అన్నివక్కలా ఊగగలిగి ఉండేది. చేతులు కాళ్ళు—అంగాలు—తెడ్డలా ఏర్పడ్డాయి. తోక పొడవుగా ఉండేది. వీటి సహాయంతో సముద్రవిహారం చేస్తూ చేవలని, తదితర జీవుల్ని తింటూ ఉండేదని మన శాస్త్రీయుల ఊహాసం. మెడ పొడవుగా ఉండడం వల్ల, మనాయాసంగా కదలగల్గడం వల్ల అన్నిదిక్కులకు పోనిచ్చి ఆహారాన్ని సేకరించు కొనేది. అయినా పాపం సంతానోత్పత్తి నేలమీదనే జరిగిఉండాలి. వీటిలో గుడ్లు పెట్ట

లేదు కనుక! ఇదీ మన ఊహాగత అనుకోండి.

ఇవి ధైన్యోసార్లు అని పిలవబడే భయంకర సరీసృప విభాగానికి చెందు తాయి. ఇవన్నీ భూమిమీద 7 కొట్ల సంవత్సరాల కాలం క్రితం వరకు ఉండేవి వాటి ప్రారంభం మమారు 20 కొట్ల వం! క్రింద. ఆ 13 కొట్ల సంవత్సరాలకాలం భూమిని వీలిన ప్రామాణ్య సరీసృప జీవులు అవి. వాటి ధాటికి మరే ఇతర వర్ణజీవులు నిలవ గలిగేవి కావు. అదృష్టంకొద్దీ మనం అప్పటికే లేము. మనసస్య జీవుల పరిణామం ఇంకా చెప్పుకో తగినంతగా జరగలేదు. 7 కొట్ల సంవత్సరాల క్రితం ఆశ్చర్యంగా అవి నిశ్చేషమయి పోయాకనే మన పరిణామస్పష్టి జరిగింది. మనకు వాటి బెడద లేకపోయింది. అలాపోగా మిగిలిన సరీసృపాలే తొండలు, బలులు, మొసళ్లు, పాములు, తాబేళ్లు మొదలైనవి. అప్పటి సరీసృపాల కాలిగోటి కైనా ఇవి పోవు!

—జమ్మి కోనేటిరావు.



“తల! ఓ తల!” అంటూ బొట్టు  
టక టక తబ్బించేస్తూ పోలోకి అడుగు  
పెట్టాడు రవి.

సావిత్రి సోపాలో కూర్చుని ఏదో వసం  
తడుపుతున్న లత మాట్లాడలేదు.

ఒకసారి లత వంక చూసి ‘హూ’అంటూ  
దీర్ఘంతీస్తూ ఆమెకు ఎదురుగా వున్న  
సోపాలో కూర్చుని బొట్టు విప్పసాగాడు.

‘అది నరే వేసు వెళ్లేప్పుడు బాగానే  
వున్నావు. వచ్చేసరికి ఈ చెముడేమిటి?’

అంటూ ఆశ్చర్యంగా నోరు తెరిచాడు.

వచ్చిన వప్పును పెదిమలమీదకు రాసి  
కండా, కనుబొమలు అందంగా ముడి  
వేస్తూ ‘ఇక్కడ ఎవరికి చెముడు లేదు  
కానీ, ప్రాద్దున నీవు వెళ్లేప్పుడు  
బాగానే వున్నావు, వచ్చేప్పుడు ‘మతిమరుపు’  
వంటబెట్టుకొచ్చావా?’ అంది వెక్కిరిస్తూ.

‘నాకు మతిమరుపుంటే, నీకు ఏదై  
క్కిందన్నమాటే!’

‘నాకు చెముడుంటే నీకూ అదే!’  
అంది పుస్తకం చాటుచి.

‘ఏయ్! అమ్మాయ్! ఏమిటా పొగరు?’  
అంటూ సోపాలోంచి లేచి లత చేతిలోని  
పుస్తకం లాగి అవతల పారేశాడు.

‘ఏయ్! అమ్మాయ్! ఏమిటి!’ అంటూ  
అతనివంక చూసి కళ్ళు పెద్దవిచేసి తనను  
వట్టుకోజూసిన రవీంద్రుడు చూసి ఒక్క  
సారి గుమ్మం దగ్గరకి వరుగై చిలిపిగా  
వచ్చతూ ‘ఏమిటి పొగరు?’ అంటూ  
లోపలికి వరుగుదీసింది. లత పొడుగాటి  
జడ అందంగా వూగులాడింది. ఆమె  
వంక అలాగే చూస్తూ నిల్చున్న రవి మళ్ళీ  
సోపాలో చతికిలబడి రెండు కొళ్ళు ఎదురు  
వేసి టేబిల్ మీద పేవరు చేతిలోకి తీసి  
కొన్నాడు.

‘బావా! కాఫీ!’ అన్న పిలుపుకి పేవరు  
అవతల పారేసి లత వేపు తిరిగాడు.

ఆరోజు శుక్రవారం కాబోలు తలంటి  
పోసుకొన్న జాబ్బు ముఖమీద పడుతోంది.  
కళ్ళనిండా కొలుకే. మధులు ఎర్రని  
బొట్టులో చాలా అందంగా కన్పించింది  
లత. అలాగే ఆమెవంక చూస్తూ కప్పు  
నోటిదగ్గర పెట్టుకొని ‘థూ’ అంటూ  
ఒక్కసారి పుమ్మేసి ఒక్క ఎగురు ఎగిరి  
ఆ కప్పును టేబిల్ మీద వడేసి—

‘అబ్బ! వచ్చికారం! అమ్మ చంపే  
కేవే!’ అంటూ అటూ ఇటూ తిరగడం  
మొదలుపెట్టాడు నెత్తినోరు కొట్టు  
కొంటూ

అతన్నిచూసి పకపక నవ్వి ‘అయ్యిండా  
పెళ్ళి? నాకు చెముడా?’ అంది.

‘అమ్మా సుబ్బమ్మా! ముందుకానీని  
మంచినిళ్ళుతే. తరువాత వళ్ళయికి  
లిద్దువుగాని’ అన్నాడు పుక్రొవం పట్టలేక.  
‘వేసు సుబ్బమ్మా’ అంది.

‘మప్పు సుబ్బమ్మకాదూ. లతవిప్పును



అతనే' అంటూ ముక్కు చీదాడు:

రడిగా పుంచుకున్న వంచదార, చెంబుడు నీళ్లు తీసికొచ్చి అతని నోట్లో వంచ దారపోసి చెంబు అతనిచేతి కిచ్చింది. ■ నీళ్లు గట గట త్రాగి 'హమ్మయ్య చంపేశావుగదే అంటూ గొంతు నిమరుకో సాగాడు అత అతనిచేతిలోని చెంబుతీసికొని వెళ్ళబోయింది.

'కాసీ' అన్నాడు నీరసంగా చేయిపట్టు కొని.

'తెస్తా పుండు' అంటూ అతని చేతి లోంచి తనచేయి తీసికొంది.

అత కాసీతెచ్చి అతనికిచ్చింది. ఆమె వంక చూడకుండానే కాసీ నోటిదగ్గర పెట్టుకోబోయి అగి 'అతా ఫిఫీ! ఫిఫీ! మువ్వకూడా త్రాగు' అంటూ సావర్నో పోసియిచ్చాడు.

'ఏం! మళ్ళా ఏమన్నా కలిపానని అను మానమా! ఏది ఆ కా ఫి యిటు ఇయ్యి' అంటూ రవిచేతిలోని కప్పును తీసికొని సోఫాలో సిమితంగా కూర్చుని తాగే స్తోంది.

ఆమెవంక అలాగే చూస్తూ కూర్చు వ్నాడు రవి ఏమి చెయ్యలేక.

'బావా! మువ్వ పారేసిన పుస్తకం కాస్త యిస్తావా! పూర్తిచేయాలి' అంది తాపీగా.

రవికి వళ్ళూ మండిపోయింది గబుక్కున లేచి ముఖమీదవడ్డ జాబ్బును వెనక్కి తీసికొన్నాడు. 'టే బిల్' దగ్గరున్న బాట్లను తొడుక్కొని బయటకి వెళ్ళ బోతుంటే 'బావా! ఆగు కాఫితాగవెళ్ళ' అంటూ అతనిచేయి పట్టుకొని ఆసింది.

'నువ్వచ్చేదేమిటి? హాయిగా బయటికి వెళ్ళితే కా వ ల్చినంత మంది ఇస్తారు' అంటూ ఆమెచేయి విడిబుక్కుంటూ వెళ్ళి పోయాడు.

అత అల్లాగే నిలబడింది. ఆమె కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగాయి. ఇంక అగలే మంటూ బుగ్గలమీదకు జారిపోయాయి. అయినా తనేంచేసింది తనే ఎప్పుడూ ఏదీ పిస్తాడు. నేను ఈరోజునేగా 'ఇల్లా'చేసింది. అయినా, ఈరోజులా అనకండాపుంటే బాగుండేది 'అక్కడ తాగుతాడోలేదో!' అంటూ తనేనితనే తిట్టుకుంది.

'అత! బావ వచ్చాడా?' అన్న తల్లి పిలుపుకి గబుక్కున కళ్ళు తుడుచుకొని

'వచ్చి వెళ్ళాడమ్మా' అంది.

'అయితే ఒక యుద్ధకాండ ముగిసిందన్నమాట. రేపు వెళ్ళయితే చూడాలి' అందావిడ నవ్వుతూ.

'తను నన్ను అనవచ్చుగాని నేనంటే వస్తుంది కోపం పెద్ద' అంది.కోపంగా.

'అ! ఏదో తమాషాకి అన్నాడనుకో! దీనికింత గొడవ ఎందుకు? నేను గుడికి వెళ్ళుతున్నా తలుపు వేసికో' అంటూ అవిడ చెంగు బుజం ఎండుగా కప్పుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

రవికోసం వాకిట్లో నుంచున్నది కాసీ పటికి వీధిలోని రైట్లు ఒక్కసారి వెలి గాయి అత గబుక్కున దణ్ణం పెట్టుకొని దేవుడి పటం చూసింది. లోపలికి వెళ్ళి హాల్లో రైటువేసి వచ్చింది ఎక్కడా రవి జాడ లేదు. అత కంగారుపడిపోయింది. 'అనవసరంగా ఈ రోజు నా మూలంగా ఇల్లా ఆయ్యింది' అంటూ తన్ను తానే తిట్టుకొంది.

దూరంగా రవి ఆకారం కనబడేసరికి చల్లబడిపోయిన కోపం ఒక్కసారి తిరిగి అవిడలో ప్రవేశించి ముఖం అంతా ఎర బడసాగింది. అతనికోసం తను ఎదురు చూసినట్లు వుండకూడదని గబగబ గది లోకి వచ్చి పక్కమీద వాలిపోయింది.

'అతా! అతా!' అంటూ అన్ని గదులు వెలికి అత దగ్గరకు వచ్చాడు.

'అతా' అంటూ మంచం దగ్గర వున్న కుర్చి దగ్గరకి జరిపి కూర్చున్నాడు.

అత మాట్లాడలేదు.

'అతా!' అంటూ ఆమె తల మీద చేయి వేశాడు.

■ చేతిని విరగికోట్టి లేచి కూర్చుంది. ఆమె ముఖం చూస్తూనే తెలుస్తోంది. ఏడ్చినట్లు ఇంకా బుగ్గలమీద తడి అలానే వుంది.

'అతా కాసీ యివ్వు' అన్నాడు ఆమె వంక చూస్తూ.

'ఏ హోటలువాడో యిస్తాడుగా'

'కాని నీ చేతి తో తాగినట్లు వుంటుందా?'

'మరి మువ్వ కాఫీ తాగలేదా?' అంది మంచం దిగుతూ. ఆమె ముఖంలోని ఎరుపు రంగు తరగిపోయింది.

... 'ఉహూ!' అంటూ తలూపి 'అసలు

వేనెలా తాగుతా అనుకున్నావో' అన్నాడు కళ్ళు చిట్కించి.

'అయితే ఒక్కనిమిషం వెయిట్చేయ్యి. తెస్తా' అంది.

ఈ 'అత' త న ది అనుకుంటే రవి హృదయం చెప్పలేనంత గర్విస్తుంది. ఈ ఏడులో తన పరీక్షై పోతాయి. అత్తయ్య ఈ పెళ్ళికోసం మరీ తొందర పడిపో జుంది. ఇంతెంత! రెండైల్లు. అవిడను ఇంతవరకూ తనే ఆపాడు.

'బావగారూ! మీ ఆలోచనా సామ్రా జ్యంలోంచి క్రిందకిదిగి ఈ అమృతం సేవించండి' అంది అతనినోటికి కప్పు అందిస్తూ.

'అత! ఏం కాసియిది. కారమా లేక...' అంటూ చిలిపిగానవ్వుతూ ఆ మె వ ల క చూశాడు.

'ఏదీ!' అంటూ కప్పు తీసికో బోయింది.

'అత! అయితే అమృతమే అన్నమాట' అంటూ గబగబ తాగేశాడు.

రవి మేనత్తకూతురు అత. రవి తల్లి చనిపోతూ రవిని అతని అసినీని సుద్ర ద్రమ్మగారి చేతుల్లో వుంచింది. అప్పటి నుంచి సుద్రద్రమ్మగారు ఆ అసినీని కాపా డుతూ రవిని అతని పెంచి పెద్ద చేసింది. అప్పటికే అతతండ్రి పోయాడు. రవి 'ఏమెఫీఫీ' చదువుతున్నాడు. ఈ ఏటిలో ఆఖరు. వీళ్ళ పెళ్ళి చేసి తనబాధ్యత తీర్చుకొందామని ఆ వి డ అభిప్రాయం. అతను 'ఎస్సెల్వీ'లోనే ఆపేసింది.

రవి నాచడుపు అయ్యేవరకు చదివినట్లు మంటే 'వడ్డులేరా అది తొస్త సాయంగా వుంటుంది అని అతని కాలేజీలో చేర్చిం చలా

ఆరోజుతో రవిపరీక్షలు అయిపోతాయి. అంచేత ఆ సాయంకాలం పిక్చరు షోగము వేసికొన్నారు

తను రెడీఅయి రవికోసం ఎదురు చూస్తూంది.

రవి వస్తూనే 'ఎక్కడికి ముస్తాబు అయి కూర్చున్నావు' అన్నాడు.

'ఏక్కిరికి వెళ్ళామన్నావుగా! అంది.

'ఇది మరిబాగుంది! నూ ప్రెడ్స్ అంతా వెళ్ళుతున్నారన్నాగాని నిన్ను తీసికెళ్ళా వన్నానా?'

**‘ఇదిగో మహామభిషేకం’** నీకో ప్రయోజనం అవడం అంత బుద్ధితక్కువ మరేలేదు. నీతో ఎవరూ ఇప్పుడు పినిమాకి రావటం లేదు’ అంటూ లేవబోయింది.

‘మరి పినిమాకి రావట్లేనా?’  
‘అట్టే’ అని తల విదిలించింది. పాడు గాటి ఆమెజడ మెడచుట్టు ప్రదక్షిణం చేసింది.

‘నిజంగానేనా’ మళ్ళీ రెట్టించాడు.  
‘అ! నిజంగానే!’

‘అలా ఇదిగో నీకోసం బజారంతా గలించి ఎంతచక్కటి బహుమతి తెచ్చానో’ అన్నాడు చేతులు వెనక్కి పెట్టి.

తన అప్పుడుమాసింది అతని చేతిలోని ప్యాకెట్.

‘ఏమిటిదావా అది’ అంది అతని దగ్గర గావన్నా ప్యాకెట్ అందుకుంటూ.

‘మరి నువ్వు నాతోరావాలి’

‘వస్తా’ ముందు అదేమిటోచూపు’

రవి ప్యాకెట్ వూడదీశాడు. లేతనీలి రంగుచీరమీద వెండిమబ్బు పూంతో తళ తళలాడుతోంది చీర ఆ చీరను చూడగానే లతకళ్ళు మరీ పెద్దవయ్యాయి; ‘వాం గావుందిదావా’ అంది.

‘అ! మరి కట్టుకురా’ అన్నాడు పోఫాలో చేరగిలవడుతూ.

లత ఆచీర తీసికొని లోపలికివెళ్ళింది.

## ముగింప

లతగాకకోసం ఎదురుమాస్తా కూర్చున్నాడు రవి

లేత నీలిరంగుచీరతో అందంగా నడచి వస్తూన్న లతనుమాసి, ‘రంభా! ఊర్వశా! మేనకా!...’ అంటూ ఆమెకు ఎదురు వెళ్ళాడు.

‘మరి నీవు బట్టలు మార్చువా’

‘చే నెట్లావుంటే ఏం లతా! నా పక్కన నిన్నుమాసి ప్రతివాళ్ళూ నా అదృష్టానికి ఈర్ష్యపడతారు’ అన్నాడు.

‘పొరపాటు బావా! నిన్ను అందరికళ్ళ నుంచి ఎలా తప్పించనా అని ఇండాకటి నుంచి అనుకొంటున్నా తెలుసా’ అంటూ బీరువాలోని బట్టలుతీసి ఆతనిముందు వడసి తవ్వగరా! బావా! మనం పినిమాకి వెళ్ళేద్దీ ఈరోజు’ అన్నది అతన్ని తొందర చేస్తూ.

నీలం ట్రీడుమాట్మీద తెల్లని షర్టు టకవోచేసి లేత నీలిరంగు ‘టై’ కట్టుకొని పొడుగ్గా బలంగా ముఖమీద జాబ్బును అతి కష్టంగా వెనక్కి తోసుకొంటూ వస్తూన్న రవినిమాసి.

‘ఇంద్రుడో! జయంభుడో! కంఠుడో! అంటూ ఒకచేయి నడుంమీదా, ఒకచేయి బుగ్గమీదా ఆనించుకొని నిలబడ్డ లత చెవి

వట్టుకొని.

‘ఏంపిల్లా! మాటకుమాట బదులు చెప్పుతున్నావు జాగ్రత్త!’ అన్నాడు ‘వరే! ముందువదలాబా’ అంది చేయి వీసేస్తూ.

‘అత్తయ్యా, ఓ అత్తయ్యా, రావమ్మా! టైం అయ్యింది’ అని గట్టిగా కేక వేశాడు.

దొడ్లో వనిచేస్తున్న సుభద్రమ్మగారు రవికేకలకు నాదా విడిగా ‘ఏమిటారా! ఏమయ్యింది’ అంది కంగారుగా.

‘అల్లప్పువేసికో’ మేము వెళు వ్వాం’ అన్నాడు నింపాదిగా.

‘దీనికంత అరుపెందుకురా?’ అని పక్కనిలబడ్డ లతనిమాస్తా నిలబడింది.

ఆమె పుద్దేళ్ళం గ్రహించనివాడిలా ‘అత్తయ్యా! ఇంక నీదే ఆలస్యం’ అంటూ తల ఎగరేశాడు.

పక్కనవున్న లత సిగ్గుపడింది.

‘అబ్బ! ఎన్నాళ్ళకు నీ నోరు మూత పడిందేతల్లి!’ అన్నాడు లత మాట్లాడక పోవటంమాసి.

‘పో! బావా!’ అంది.

‘అయితే నేను వెళున్నా! వస్తానా’ అంటూ గబగబ మెట్టుదిగిగాడు.

‘ఉండు! వుండు! అమ్మా తలుపు వేసికో’ అని అత వ్వునుసరించింది.

ఇద్దర్నీ కనుమాపుదాకా చూసి తలుపు వేసికొని వెళ్ళిపోయిందావిడ.

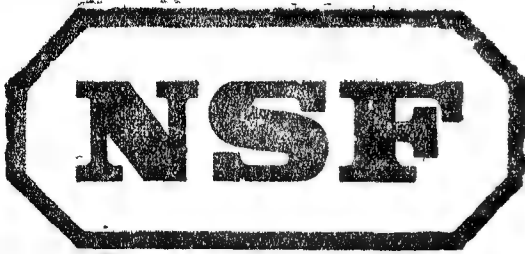
కబుర్లు చెప్పుకుంటూ, ఏ చీకూచింతా లేనట్లు పోయిగా నవ్వుకుంటూ నడుస్తూన్న ఆ జంటను అందరూ కళ్ళన్న గించి ఘాస్తున్నారు. బజారు వచ్చేసరికి చాలా ‘రష్’గా వుంది. అందులో ఆరోజు ఆదివారం. కా ర్లా మో త లు, సైకిలు బెల్లులు, అమ్మేవాళ్ళ అరుపులు; కంగారు కంగారుగా వుంది. పిల్లలుకూడ అంత ధైర్యంగా ఆ బజారో తిరుగుతూంటే, లతకు చెప్పలేని భయంవేసింది. అప్రయత్నంగా రవి చేయివట్టుకొంది.

‘ఏం లతా! భయంగావుందా!’

‘అబ్బ! అసలు నువ్వు రోజూ ఎలా వెళున్నావో నాకు అర్థం కావటంలేదు. దీనికంటే పోయిగా ఇంట్లోవుంటేనే నయం’ అంది.

‘నువ్వు అప్పుడప్పుడు వస్తావు





# మేతలు అధిక పాలవృష్టికి, అధిక గ్రుడ్లకు

NSF పశువులమేతలు పాడి ఆవుల పాలవృష్టిని అత్యధికము చేయును.

NSF కోళ్లమేతలు గ్రుడ్లను, మాంసమును అధికరించి మీకు  
గంపెడు లాభాలను చేకూర్చును.

**పుష్టి, వృష్టి, శ్రేష్ఠము**

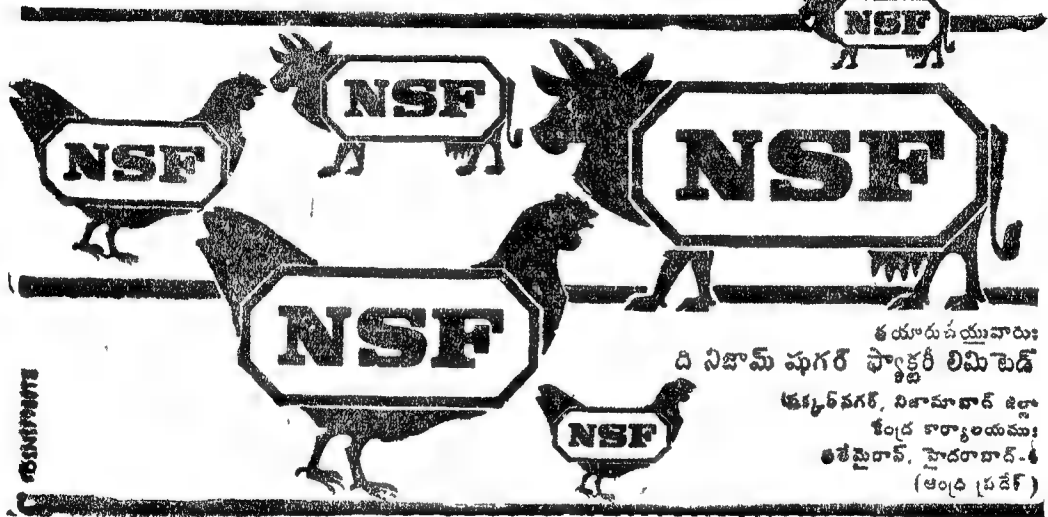
NSF మేతలు విటమిన్లు నిండిన నమగ్ర, సంగ్రహ ఆహారము. మీ పశువులకు, కోళ్లకు కావలసిన వృష్టినిచ్చును,  
ఈ NSF మేతలు రుచితర నిర్ణయమునకు, ఇవిన పరీక్షలకు లోబడెదవి

**సులభము, తేలిక, సునాయాసము**

NSF మేతలు మీరు సులభముగా భద్రపరచి వాడుకోవచ్చును.  
మీ పశువులు, కోళ్లు వీటిని ప్రీతితో భుజించి అతి సులభముగా శీర్షించుకోగలవు.

NSF పశువులమేతలు 10, 25, 50 కిలోగ్రాముల పంచులలో గుండ లేక అణువుల రూపమున దొరకును.

NSF కోళ్ల మేతలు 10, 25, 50 కిలోగ్రాముల పంచులలో గుండ రూపమున దొరకును.



తయారుచేయువారు:  
డి నిజామ్ షుగర్ ఫ్యాక్టరీ లిమిటెడ్  
బ్రాక్లెన్ నగర్, నిజామాబాద్ జిల్లా  
కేంద్ర కార్యాలయము:  
తలేమిరాన్, హైదరాబాద్-4  
(ఆంధ్ర ప్రదేశ్)

కాబట్టి నీ తాతవుంటుంది. కాని రోజూ తిరిగేవాళ్ళకు అనలు ఏమీ అనిపించదు.' అంటూ తన కెదురుగా వస్తూన్న లారీ కి పి చూశాడు.

ఇద్దరు చిన్నపిల్లలు 8, 10 ఏళ్ళుంటాయి. ఒకవేపునుండి రెండవేపుకనుస్తున్నారు. అనలు వాళ్ళకు చుట్టు పొరుగుతుండే తెలియనట్లుంది. అందుకే అంత లాపీగా వస్తున్నారు. వెనకనుండి 'బస్ హరన్'లో పులిక్కిపడి,

'లత! నువ్వు అటు వెళ్ళు.' అంటూ ఒక్క పరుగున ఆమెచేయి విడిచింది ఆ పిల్లలవేపు పరిగెత్తాడు. లారీవాడు హరను మోగిస్తున్నాడు. ఇవతల బస్సులు. కారు మోత. ఒక్క పరుగున ఆ పిల్లవాడిని అవతలికిలాగి తాను ఇవతలకు రాబోయాడు. కాని అంతలోనే లారీచక్రాల కింద అతని కాళ్ళుండిపోయాయి. లత 'బావా' అంటూ రవిదగ్గరకి పరుగెత్తింది.

తెల్లని పర్పురంతో రక్తంతో తడిసి పోయింది. అతని కాళ్ళనిండా రక్తం ప్రవహిస్తోంది. అతనికి స్పృహలేదు. ఇండా కటి వరకు ముషారుగా కబుర్లు చెప్పుతున్న రవి, ఇప్పుడు ఏ చలనంలేకుండా నిద్రపడ్డాడు. ఒక్కసారి వెక్కిరిస్తే ఏదీ అల్లాగే స్పృహతప్పి పడిపోయింది లత. ఎవరో యిద్దర్ని హాస్పిటలుకు తీసి వెళ్ళారు.

ఆ పాకునుంచి లత రెండురోజుల వరకు తీరుకోలేదు. కళ్ళు తెరిచిన వెంటనే తన విదురుగావున్న తల్లినిచూసి 'అమ్మా! బావ' అని వెక్కిరిస్తే దిండులో తల దూర్చి ఏడ్చింది.

'లే! లత. బావకు ఏం ఫరవాలేదు. నిజంగా మనం చాల అదృష్టవంతులము. నువ్వు ఇలావుంటే అతను మరీ బాధకడాడు' అంది ఆవిడ.

'రవికి వెంటనే ఆక్సిజన్ అవియిచ్చి తలన్నీ రక్షించగలిగారు డాక్టర్లు. కాని అతనికాలు తీసివేయాలి' అన్నారు.

లతకు అపవయం ఆ సమయంలో దెప్పలేదు.

పదిహేనురోజులు అతన్ని అక్కడవుంచి తరువాత యింటికితెచ్చారు. ఈ పదిహేను రోజులు నిద్రావారాలుమాని లత అతనికి కొవల్చినవి అందించింది. ఎప్పుడూ కళ

## ముగింపు

కళలాడే ఆ యింటా వచ్చు లే కరు వయ్యాము. రవి ఎప్పుడూ ఏదో ఆలోచిస్తూనే వుంటున్నాడు. లత అతనికి ఎన్ని చెప్పినా అతని ధోరణి మారలేదు. నుభ ద్రమ్మగారు పెద్దతనంలో ఇది తట్టుకోలేక పోయింది. అయినా వాళ్ళకోసం ఆవిడ లేచి తిరుగుతోంది. కాని ఆ ఓపికకూడ ఎన్నోళ్ళవుండక అవిడను మంచం ఎక్కించింది. అన్ని బాధ్యతలు ఒక్కసారి లత మీద పడ్డాయి.

'బావా కాఫీ!' అంటూ రవి దగ్గరకి వచ్చింది లత.

పడుకునే ఆమెవంక తలెత్తి చూశాడు. చిక్కిపోయిపోయివున్న ఆమె చెక్కిళ్ళు. అయినా ఆముఖంలోని చిలిపితనం రవికోసం అల్లాగే వున్నదనిపిస్తుంది.

'కాఫీ సరే! ముందు నువ్వుకూర్చో' అన్నాడు.

'చేం కారం కాఫీ కాదులే!' అంది నవ్వుతూ.

'ఆసంగతి నాకు తెల్పు లతా! ఎందుకంటావా' వేసు ఎట్లాగో పరుగెత్తలేనని నీకుతెలుసు అందుకే ఈ కుంటవాడిమీద నీకు చాలాజాలి' అన్నాడు.

అతను ఆమెవంక చూడబుందేదు. అతనిమాపు ఎక్కడోవుంది.

'బావా! ఎందుకిల్లా నన్ను క్షణం క్షణం చంపుతావు. నీకు కాలులేదని ఒక్కసారికూడ అనుకోలేదు. ఆ భావనే నాకు లేదు. మనం ఎలాపెరిగి పెద్దవాళ్ళ మయ్యామో నాకు తెల్పు. అయినా ఇంకా నువ్వు నన్ను అరం చేసికోలేదు. అదే బాధగావుంది.' అంది.

'క్షమించు లతా! బయామ్ వెకి సరే! స్టేట్!'

'—కాసేపు కూర్చో సీతో మాట్లాడాలి' అన్నాడు.

లత మెదలకుండా కూర్చుంది. ఆమె చేతిలోని కప్పు తీసికొని మెల్లిగ లేచి కూర్చుని తాగేశాడు.

కొన్ని రోజులనుంచి ఆలోచించి చేసికొన్న తన నిర్ణయం ఆమెకు చెప్పాలి. కాని చెప్పతామనుకుంటే ఎలా మొదలు పెట్టాలో తెలియటంలేదు. అతని మంచ

నికి ఎదురుగావున్న కిటికీలోంచి బయటకి చూశాడు.

వాతావరణం చాల చల్లగావుంది. వాన వస్తుందన్నట్లు మెల్లిమెల్లిగా నల్లటి మేఘాలు కమ్ముకుంటున్నాయి. ఇలావుంటే తనకు చాలయిష్టం. చిన్నప్పుడు తను, లత తోటంతా పరుగుపెట్టి ఆడేవాళ్ళు. పెద్దయినానరే. సూర్యుడు మబ్బులతో పోయివున్నట్లుండి ఆకాశం చల్లబడి నప్పుడు లత, తాను తోటలో పచర్లు చేస్తూ కబుర్లు చెప్పుకునేవాలు పెట్ట వాన వచ్చేవరకు లతయ్య గోలిపెట్టిచా కదలివచ్చేవాళ్ళు కాదు.

కాని ఇప్పుడు తాను కుంటవాడు. అయినా ఇంక కదలకూడదన్నారు. ఇద్దరి మనస్సులో చెప్పలేనిబాధ. ఇద్దరికీ అనమయాన బయటకి వెళ్ళాలనివుంది. అలాగే మానుస్తున్న రవినిచూసి 'బావా' అంది.

రవి తలతిప్పి ఆమెవంక చూశాడు. 'ఇప్పుడు సీతో ఒకటి చెప్పుతా. మళ్ళా అపారం చేసికోకు'

'బయటకు వెళ్ళమంటావా. ఎలా తాను నేను' అన్నాడు బాధగా.

'ఎందుకలా బాధపడ్డావు. ఇంకా నేను బ్రతికేవున్నా నీవాళ్ళు పట్టుకొని ప్రారిస్తా. ఇలా ప్రవచించి నన్ను బాధ పెట్టకు' అంది.

'లేదు లత. నువ్వున్నావనే వేసింత యిదిగాలేచి తిరుగుతున్నా. ఎందుకోవాకు తెలియకుండానే నానోటివెంట వస్తున్నాయి ఇలాంటిమాటలు. నేను ఏంచెయ్యను' అన్నాడు నుదుటిమీద చెయ్యి రుద్దు కుంటూ.

'లే బావ. తోటలోకి వెళ్ళాము' అని తాను లేచి అతనికి తాను ఆసరాగా చేయి అందించింది.

తోటలోకి తీసికెళ్లి అక్కడ సీమెంటు బెంచీమీద కూర్చోబెట్టి తాను కూర్చుంది.

తోటంతా పచ్చగా కళకళలాడుతోంది. కింద పచ్చటి త్రివాచి పరిచి నల్లుండి గడ్డి మెత్తగా. ఎండాకాలం వెళ్లి పదిహేను రోజులైంది వంశీ కాలానికి నాందిగా సూర్యుడు పక్కకు తప్పుకుంటున్నాడు. ఎండకు ఎండిపోయిన మొక్కలు కొన్న వానక ప్రాణం పోసి

కొన్నట్లు కొత్త చిగుళ్లు వస్తున్నాయి. ముద్దమందార పూలు చెట్టుంతా విరగ బాసి గాలికి పుయ్యాల బాగుతున్నాయి. చాటి వంకే తదేకంగా చూస్తున్నాడు రవి.

'బావా! ఏదో చెప్పతా అన్నావు. అలాగే కూర్చుండి పోయావేమి?' అంది, అతి ప్రశాంతమైన ■ ప్రదేశంలో అతి శుభ్రమైన ధ్వనించింది ఆమె కంఠం.

'చెప్పతా! కాని ముందు నువ్వు మాట యివ్వాలి'

'నీ మాట ఎప్పుడు కాదన్నాను'

'అది నేను ఎప్పుడు మర్చిపోను రిత. కాని నా తృప్తి కోసం ఒట్టు వెళ్ళాలి' అన్నాడు బాధతో.

'ఒట్టు' అనగానే అతని వంక చూసింది. ఆ కళ్ళలో అదివరకటి పుత్తాహం లేకమైనా లేదు. ఏదో భృత సంకల్పం ■ కళ్ళలో కొట్ట వచ్చినట్లు కనిపించి, రత ఒకసారి కలవర పడి పోయింది. అందుకే అతని చేతిలో చేయి చేయక అలాగే పుండిపోయింది.

'ఏం రితా. అప్పుడే నా మాట అంటే నీకు నమ్మకం పోయింది కదూ. అందుకే ఒట్టు వేయలేకపోతున్నావ్' అన్నాడు అనహ వంగా.

'సరే బావ నీ మాట ఏది ఇంతవరకు కాదనలేదు. ఇప్పుడు మటుకు ఎందుకు కాదనాలి' అంటూ అతని చేతిలో చేయి వేసింది.

'అలా నేను నిన్ను పెళ్లి చేసికోను. విందుకంటే వేసు నీకు తగను'

'బావా' అంటూ కోపంగా లేచింది.

'రత. దయచేసి కూర్చుని సీమితంగా నన్ను అర్రం చేసికో. చూడు రితా. ఈ కాలు విరిగిన వాడితో నీకు పెళ్ళిమిటి? నా కంటే చక్కని వాడిని నీకు పెళ్లి చేస్తా.'

'బావా. ఇక అవు. ఇదో రొలింజవళ్లు నువ్వలోబించేది. ఎంత పిచ్చివాడవు బావా నువ్వు. ప్రేమ పాదయాల్లో పుంటుంది కాని, రూపంలో కాదు. నీ ఒట్టుతో నన్ను కట్టి వేయమనుకున్నావు కాబోలు. నా పెళ్లి అన్నా మామతా గాని, నీ కోర్కె నా కంఠంలో ప్రాణం పుండగా తీర్చలేను.' అంటూ విసురుగా లేచి రెండుమూడు గులు వేసి వెళ్ళబోయి రవి పిలుపుకి

వెనక్కి తిరిగింది. అమె కళ్ళను చూస్తుంటే అతనికి కాస్త భయం వేసింది.

'రత. నన్ను వదలి వెళ్లిపోతున్నావు. వేనెలా రాను' అన్నాడు బాధగా.

అతని మాటలు, అమాయకమైన ఆ ముఖం చూసి ఆమె మనస్సు చెప్పలేని బాధతో పూగిపోయింది. పెదాలను వళ్ళతో బిగించి అతి ప్రయత్నం మీద తన్ను తాను నిగ్రహించుకొని రవి దగ్గరకు వచ్చి అతని ముఠిల మీద జట్టును ప్రేమగా వెనక్కి తోసింది.

'రతా నువ్వు నా మీద ఒట్టువేశావు. గుర్తుంచుకో. నువ్వు నా మాట కాదంటే నేను' అన్నాడు మెడనాల్ని చేతులు చాపి.

ఆ మాటలకు ఆమె ఏమీ జవాబు చెప్పక 'వద బావ. వాన వచ్చేట్లుంది' అని అతన్ని తీసికొని లోపలికి వెళ్లి పోయింది.

ఎంతోసేపు పుండబట్టలేని మేఘాలు వర్షాన్ని కురిపించాయి.

రవి బలవంతాన రత వివాహం క్షేప్తో అయింది. ఈ పెళ్లి ఎంత మాత్రం సుభద్రమ్మగారి కిష్టంలేదు రవికి ఎంతో చెప్పేవాసింది కాని అతని అభిప్రాయాన్ని ఆమె కాస్త కూడ మార్చ

లేకపోయింది. అనిడ కేవలం ఒక బొమ్మ తాగా నిలబడింది.

\* \* \* సాయంకాలం నీలివిండలో నన్నజాణి వందిరికింద మంచంపేసికొని కాళ్ళు అటూ ఇటూ పూపుతూ చదువుతున్నది భారతి. నన్నని ఆమె వేళ్ళుధ్వనిస్తూ కాగితాలు గాలికి రెపరెప లాడుతున్నాయి. పాడుగాటి ఆమెజడ మంచంకిందకుజారి నేల ముడ్డు పెట్టుకొంటున్నది. తలలోని జాబాలు తమ వర్తినుకాలను వేదజల్లుకున్నాయి. అకథ పూర్త అవటంతో చదవటం అపింది.

ఈకథ చదవమని బావ అనకెందు కిచ్చాడో అమెకి పూర్తిగా అర్థమయ్యింది. ఎన్నడు అతను అన్నకథలు చదవన్న పాపానపోలేదు. ఈ రోజు ఈకథగిచ్చి 'చదివి నీ ఆ భి ప్రాయ ■ చెప్పమన్నాడుపైగా' అప్పుడే అనుకొంది ఇనేదో ప్రశంసును కొని. కాని ఇలాంటి అభిప్రాయం అతని కుంటుందని ఇది చదివాక తెలిసింది. ఇక ఇలాంటి అలోచనలు కలుగకుండా మఱివి బుద్ధి చెప్పాలనుకొంది.

సాయంకాలం వెళ్ళుగు మెలమెల్లిగ తరిగి పోయింది. వందిరికి దూరంగావున్న ఆ గులాబీల జంట గువగున లాగుతున్నాయి గాలికి వందిరిమీద కొంగుకుండావున్న పూలు

వివాహసాక్షిని నిటకానకెన్నెటిలోకెదారో  
అటునింబంవ్వు... ఇదేనీసోస్తేటలు.  
ఇటూస్ట్రీవోపేమెట్లకె కనిపించకు



# మూలశంకకు

పురగా

నవ్వుక పైవ

హెడన్ సాట్రో

చీకత్తును పొందండి

శస్త్రచీకత్తు

అవసరములేదు!

DOOL 327 TEL

## తెల్లవెంట్రుకీలుండవ

పొగడం మాకు ఇష్టంలేదు. కానీ మా "కేమ్ రంజన్" ఆయుర్వేదీ పెం టెడ్ ఆముల్ తెల్ల వెంట్రుకలను నల గా మార్చును. పె డట తెల్ల వెంట్రుకలు నల్ల విగామార్చి, అటుపై న నల్లని వెంట్రుకలే ఎక్కువ ఈ ఆముల్ జ్ఞాపకశక్తి కంటిను పుష్కరించుచు లాభంపొందినవారు 1000 పై గా మాకు వ్రాసియున్నారు. లాభం లేకున్న డబ్బు వాచు. ధర ర. 10/-

Western India Co., (S.N)  
P.O. Katri Sarai (Gaya)

## 1969-70 లో మీ అదృష్టము

మీకు ఒక పోస్టు కార్డుమీద యే పుష్పము పేరునైనా వ్రాసి, మీ అడ్రసు తెలుపండి. మేము మీకు రాబోవు వర్షపుడునాల్లో జరిగు ముఖ్య సంఘటనల అనగా వ్యాపారంలో లాభనష్టాలు, సర్కి సుతో ప్రమోషన్ డి ప్రాన్స్ పర్, విల జననం, వివాహం, సుఖ సంబంధం మరయు చెడు నష్టాలకు శాంతి చేసుకొను విధానములు రు. 1-25 లకే పంపెదము పోస్ట్ జిఆదనం ఒకద సాచూచినత్వస్థి చెందగలరు



PT. DEV DUTT SHASTRI  
RAJ JYOTSHI MAP)  
P.B 86, JULLUNDUR CITY

## కసుగింపు

అమెమీద రాలాయి. అమెమీ అమెకు అటం కం కలిగించబేదు. కదలాడుతున్న పావా పావాత్తుగా అగాయి. సన్నని పిదగాను పళ్లలోనొక్కి. ఒక్క పుదులున మంచం మించిలేచి లోపలికి పరిగెత్తింది. నల్లటి పొడుగాటి అమెజడ అందంగా వూయం లూగింది.

(పియమైన బావా!

నీ కథ చదివి నా అభిప్రాయం చెప్పమన్నావు. ఇక కథ గురించి అభిప్రాయం - ఈ కథ సహజంగా మూడు పంక్తులు నడిచింది. (అది అంతా మనఃథ లాంటిది కాబట్టి) ఒక ముగింపు ఎల్లావుందంటావు అప్పుడు మన పిప్పిగారి లాగ. (అవిడని మాడంగానే నీ ముఖార విందం ఎల్లావుంటుందో నీకు తెల్పు అయినా మళ్లీ యిక్కడ రాస్తున్నా, ఆముదం తొగినట్లు) నీకథకు అందమైన ముగింపు వేసు వెలుతా చూడు. దాన్ని సువ్యయవా సరే, ఎవరైనా సరే 'కాపీ' కొడే తగినచర్య తీసికొనబడును. తప్పాల్ జాగ్రత్త! నువ్వు నా బావవని పూరు కొంటా ననుకోకు

నీ కథ ఎక్కడ ఆపావో అక్కడనుంచి 'బిగిన్' చేస్తున్నా లత, శేఖర్ ల వివాహంచేసి రవి తంతురుగవుతాడు ఇక చదువు -

ప్రాపం చి వశమున ఒకనాక సందర్భ మున శేఖర్ అందువయ్యే విధివెదిరించుట నివరితరము (ఇలాంటి బరువైన డైలా గులు నీ రచనలో ముచ్చటైన ఎక్కడ కానరావుకదా). తన చేతులతో అంటే 'ఓక్ హింద్స్'తో చేశాడు కదూ వారి వివాహం. అందువలన అదంతా తనవల్లనే కదా జుల్లు జరిగెనని దురపిల్లెను. (అన్నం, నీళ్లు, విద్య లేకపోవటం ఇదంతా మామూలే.)

రవి పిట్టిమానీ లత ఒకనాడు ఇలా అంది -

'దావా నాకు ఇంతే ప్రాప్తం. నాకు ఏవంక లేనివాట్ని చెయ్యాలనుకున్నావ్. కానీ ఇప్పుడేమయింది అయినా కళ్లు పోయాయి. వా నుదులు భగవాన్ ఇలారాశాడు. నువ్వు చింతించక' అని ఓదార్చెను. రవి నువ్వి తెరమరుగయ్యోన్. భభం.

'ఎల్లావుంది బావా నా ముగింపు'

ఒకచేయి చెంపల రానింది పడుకొని భారతి రాసినకథ చదువుతున్న నేను అటు తిరిగా.

గుమ్మానికి ఒకచేయి అచ్చి వెడ అలవోకగా ఒకభుజంమీద జొచ్చి నిలిచింది - భారతి.

సంద్యాకాలమై సూర్యుడు మెల్లగ క్రిందకు దిగుతున్నాడు - సన్నటి చీకటి తెరలు మెల్లగ గడ్డులోకి జొరవడు తున్నాయి. అందుకే ఆమె ముఖం నా కంట పుష్పంగా కనబడలేదు కానీ ఆ కళ్లలోని మెరపు చీకట్లా కూడ తళ తళలుడుతోంది. అందుకే ఆ కళ్లలో నా కిష్టం,

ఆమె రాసిన కథ అప్పుడే పూర్తి చేసిన నేను 'నీ ముఖంలా వుంది' అన్నా. నా చెంపమీద నా చేయి తీస్తూ. ఇందాకటి మంచి అల్లా పడుకొన్నానేమో ఆ చేయి నొప్పి పుట్టింది.

'అయితే ఇంకం చాలా బావుందన్న మాట' అంటూ లోపలికి వచ్చి గోడకున్న తెలు స్ప్రింగ్ నెసింది.

అంతవరకూ వున్న చీకటి ఒక్కసారి పారిపోయింది. వెలుగు ఒక్కసారి ఎచ్చే సరికి నా కళ్లు రెపరెపలాడి సర్దుకొన్నాయి. తెలు వెలుగులో ఆమె సొందర్యం మరింత ప్రకాశిస్తోంది. రాళ్లు జాకాల వెలుగు మన్నటి ఆమె చెక్లెళ్లమీద పడి అటుకలు పరుగులిడుతోంది.

'నన్ను తీరిగ్గా చూద్దువుగాని, ముందు నేనడిగిన దానికి జవాబు చెప్పు' అంటూ అక్కడ వున్న స్టూట్ నా దగ్గరగా లొక్కొని కూర్చుంది.

భారతి అడిగిన ప్రశ్న గుర్తు వచ్చింది. 'నువ్వు అడిగింది నీ కథ ముగింపు ఎలా వుందని కదూ, చెప్పనా. చెత్త!' అన్నా ముక్కు మూసుకొంటూ.

'నా కథ చదివి గొప్పగా ముక్కు మూసుకొన్నావుగాని, నీ కథ చదివిన వెంటనే ఆత్మహత్య చేసికొందామనుకున్నా' అంది కోపంగా ఆమె కళ్లు నా మీద యుడం ప్రకటిస్తున్నట్లున్నాయి.

'అలాగా! నా కథలు ఆత్మహత్య కన్నా పునయోగపడుతున్నందుకు సంతోషించు. తీవ్రత - మీద విరక్తి కలిగినవాళ్లు



మండలి పాపుకు వెళ్లారు. ఏళ్లడకు వెళ్లుతారో తెలుసా. బుక్ స్టాలు కి! వెళ్లి ఫలానాఅయిన పుస్తకం ఒకటి వ్వండి' అంటారు నాపేరు దశ దిశలా వ్యాపిస్తుంది. నా పుస్తకం విలువ వెయ్యిలో వుంటుంది. ■ తరువాత ... అంటూ మంచంమీద లేచి కూర్చున్నా.

'ఎరక్కపోయి అన్నా ఈ పురాణం ఆపు బావా!' అంది.

'లేకపోతే నాతో ఆటలనుకొన్నావా!' అన్నా కాలరెత్తి.

'అసలు సంగతి చెప్పక ఈ పైత్య మేమిటి? ముందు నా 'ది ముగింపు విలాపుంది' అంది రెండుచేతులూ గడ్డం కింద చేర్చి కుతూహలంగా. 'అలా ఎన్నటికీ జరుగదు. అన్నా ఖచ్చితంగా'

'ఏం? ఎందుకు జరుగదు? నువ్వు రాసినట్లు జరుగగా లేంది నేను రాసినట్లు ఎందుకు జరుగదు?' ఆమెచేతులు బిగుసుకొన్నాయి.

'నాది నిజంకాబట్టి' అని వెంటనే నాలిక కరుచుకొన్నా. కాని ఏంచేయను. వోరు జారేశాను.

'నాది అంతకన్నా వచ్చినిజం' ఎవరి మనసులోనో వాళ్లకి ఈ నిజం తెలుస్తూనే వుంది.

ఇంతవరకు ఎవరు బయటపెట్టడమూ అన్న నందిగ్దమే మమ్మల్ని వేధిస్తోంది. 'డియర్ భారతి అలా ఎన్నటికీ జరగదు'

'మై డియర్ త్యాగరాజ్' అంది లేచి విందుంటూ.

గదంతా చూశా. నాకు ఆ త్యాగరాజ్ వివరు కనబడలేదు. నా అవస్థచూసి వక వక నవ్వింది. గదిలోని లైటు ఒకసారి వెలవెల బోయింది.

'త్యాగరాజ్ ఇంకెవ్వరు. నువ్వు. ఇకనుంచి నీపేరు త్యాగరాజుని పిలువబడును త్యాగలకు రాజుని నువ్వు, ఆరాజుని పొందిన నేనెంత ధన్యరానినూ అంది. తన సన్ననివేళ్లతో బడ అల్లుకుంటూ. ఆమెకళ్లు అల్లరిగా నవ్వుతున్నాయి. నాటిని చూడంగానే నాకు చాలకోపం వచ్చింది.

'నేనేం త్యాగలుచెయ్యాలా' నాకంతం నాకే గట్టిగా వినిపించింది.

'పిచ్చిబావా! నీకేం తెలియదు అందుకే

నువ్వంటే నాకు చాలయిష్టం' అంటూ ఆమె తన చేతులలో నాముఖం పైకెత్తింది మృదువైన ఆమెచేతుల్లో అలాగే వుండాలని పించింది

'నాముఖమాసి నిజంచెప్పు నువ్వు రాసినది మనశ్శే కదూ!' అంది మృదువుగా. ఎరచి ఆమె పెదాలు మృదువుగా నవ్వుతున్నాయి. ఆమె మాటలకు మంత్రముగ్ధుడై 'అవునని' తలూపా. నా ముఖంమీదనుంచి ఆమెచేతులు తీసి ఇందాక తను కూర్చున్న కుర్చీలో కూర్చుంది. ఆమెపాదాలు నలను అటుఇటు రాస్తూ న్నాయి. ఆమెచీర కుచ్చిళ్లు కూడ వాటికి రయగా తాళం వెస్తున్నాయి.

ఆమె 'పాదాలవంక అలాగే చూస్తూ కూర్చున్నా.

నీ కథంతా మనగురించే అని నాకు తెల్పు. సంభాషణలు అన్ని మనం రోజు ఆనుకునేకే 'కేవలం పేర్లుమార్చావు నీ కథ చదివాక నీ అభిప్రాయం నాకర్థమయింది. ఈ నీ అభిప్రాయం మటుకు నీదికాదు. పినిమూలు, పుస్తకాల అభిప్రాయాలు. కాని అవి చూడడానికి చదవడానికి బావుంటాయి. కాని అనే మన జీవితాల్లో చేద్దామను కొంటున్నావు. అది

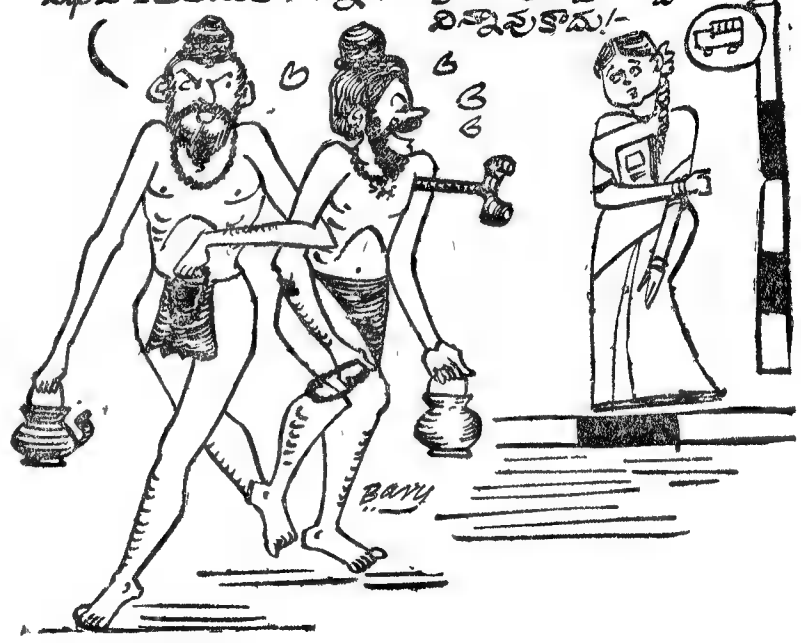
అపాధ్యం. అలా ఎన్నటికీ జరుగదు

'ఏం? ఎందుకు జరుగదు?'

'నీ గురించి నాకు పూర్తిగా తెల్పు కాబట్టి' అంది వెంటనే. 'నీ కాలికి దెబ్బ తగలకపోతే ఈసాటికి మనిదరకి వివాహం అయ్యేది. నీకు కుంటి తీయినంతమాత్రాన నీ మీద నా ప్రేమ తరుగుతుందను కున్నావు. ఇంకోటి ఏమిటా చెప్పనా. ఇంతచెట్టంత మనిషి నేవుండగా నాతో ■ అభిప్రాయం చక్కగా చెప్పవచ్చుగదా. అదంతా ఒకకథరాసి నా ప్రాణాలు తీశావు. ఇదంతా కథలోలాగ జరుగుతుం దనుకున్నావు. నువ్వు రాసిన కథలోలాగానే మన నిజజీవితంలో జరగా లనుకున్నావు నీ కథలో రవిలాగ నువ్వండ గలవా అని అనుకూనం, ఒకచేత నువ్వు ఆవని చేయకలిగినా నేను లత లాగ ఎప్పటికీ కాను. అని బరువుగా వూపిరి తీసిందామె.

ఆమె కంఠములోని సిద్ధరసంకల్పము కొట్టవచ్చినట్లు కనబడింది. భారతి అన్నది నిజమే ఆమెను వదిలి ఒక్కడే తాను ఇంతవరకు వుండలేదు. ఈ కాలు కుంటితో ఆమెను వాచక్క చూడాలంటే నామనస్సు అంగీకరించటంలేదు. ఆమె పృథ్వీలో నా స్థానము చాల బలమైనదని తెలుసు నాకాలుకి ఆ ప్రమాదం

సెథనా-అందుకే నిన్ను సన్మానం పొమ్మకోవద్దంటా విన్నవించాను!



జరుగకపోతే ఈవిట మును తా మహల్ దగ్గర ప్రపంచంలోని అనందం అంతా మాదానని తిరిగేవాళ్ళము. ఆమెకు చెప్పే ధైర్యము లేక తన నవ్వులతో నా అభిప్రాయం త్రోసివేస్తుందని కథలాగ రాసి యిచ్చా.

రెండు చేతులతో నా ముఖం తుడుచు కొన్నా కిటికీలోంచి నన్నని వెన్నెలకాంతి లోపలికి వచ్చి తెలుకాంతిలో కలిసి పోతోంది. నా కాలివంక ఒకసారి మాను కొన్నా. తొందరలోనే ఆ కాలు బాగవు తుండవ్వారు. నాకాలు విరిగినాకూడ ఆమె మాటలతో నాకు ఆనలు కాలువిరిగిందన్న ఆలోచనే నాకు దూరం అయింది. ఎప్పటికీ నేను సరిగ్గా నడవగలనో. నా దృష్టిలో భారతి నేను ఒకళ్ళచేతులు ఒకళ్ళు పట్టుకొని వేగంగా నడచిపోతున్న దృశ్యం అందంగా కనబడుతోంది. 'నిజమేనేమో' అనుకొన్నా కాని నాకాలుకి డాక్టరు కట్టినకట్టు అలాగేవుంది.

'భారతి! ఈ కాలులో నిన్ను చేసికోవడం నాకు యిష్టంలేదు.' నా కట్టుమీద దృష్టి వుంచి అన్నా.

'అలాగే నువ్వు చేసికోవద్దు నాయినా. నువ్వునాకు కట్టుబెట్టే ఆ మహానుభావుడికి ఏకాలో ఏచేయో విరిగితే' ఆమెముఖం నాకు కనిపించకుండా అటు త్రిప్పేసుకుంది అంటూ.

'భారతి అలా జరుగుతుందని ముందే విందుకనుకొంటావు?'

'నువ్వు జరగదని రాసివ్వు అలాగే చేసి కొంటా'

కిటికీలోంచి చల్లని గాలి తెరలు తెరలుగ వస్తోంది. నా కాలికింద వున్న దుప్పటి పైకి లాక్కున్నా భారతి లేచి కిటికీ రెక్కలు కాస్త దగ్గరగా వేసి వచ్చింది.

'చిన్నప్పట్నుంచి ఒక్కటిగా పెరిగము. మనం ఎన్ని తిట్లు తిట్లు తిట్టుకున్నా, ఆ తిట్లు వెనుక తియ్యటి అనుభవము, ఆస్వయత ఎన్నటికీ చెరగదు. ఇంకా నువ్వు అదే అభిప్రాయంతో వున్నావా?' అంది. నాకు దగ్గరగా వస్తూ.

'చెప్పు బావా! ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావు?' అంది తిరిగి. ఆమె నల్లని కాలుక కళ్ళలోని ఆస్వయత అంచులు

## ముగింపు

దాని ప్రసవాస్తోంది.

'ఈ కథను ఎలా ముగించనా' అని అన్నాను. ఆ కథను చూస్తూ. 'చెప్పనా' అంది నా నక్కనే కూర్చుంటూ నా ప్రక్క మీద వడి వున్న ఆమె పుత్రరం చించేసింది. ఉండు ఇప్పుడే వస్తా అని లోపలికి వెళ్ళింది.

ఆమె చేసేదేమిటో నా కరం కాశేదు. విందుకు ఆలోచించటం. ఆమె వస్తుందిగా అనుకొని అమె రాక కోసం ఎదురు చూస్తూ మంచం మీంచి లేచి కుంటుతూ మెల్లగా అక్కడ. సోఫాలో జారగిలవద్దా.

ఆమె వస్తూనే ఆమె చేతిలోని నా కథ కాగితాలు చూశా. ఆమె కథ కాగితాలు నాకు యిచ్చి చివరి రెండు పేజీలు తీసి చించేసింది.

'ఏయ్! అది కథ. విందుకలా చించేస్తావు. ఎంతో కష్టపడి రాసినది'

ఆ కాగితాలు ఆమె చేతిలో ముక్కలు ముక్కలవుతూంటే మాడలేక పోయాను

'నిజమైన కథ రాసినప్పుడు ఆ కథ ముగింపుకూడా అంత నిజమైవుండాలి. కనుక ఇప్పుడు ఈ కథకు ముగింపురాయ్' అంటూ టేబిల్మీదవున్న కాగితం నెన్ను యిస్తూ అంది.

గదిలోని ఆ చిన్నముక్కలు రెవ రెవ రాదుతూ త లో మూ ల కి ప్రయాణం చేశాయి.

'నువ్వు రాయరాదూ' అన్నా.

'నువ్వు నన్ను రాయమన్నావు కాబట్టి, నేను బాగా రాస్తాననే అర్థం. కాని రాసే ఓపికలేదు. కాని ఒక్కటి చెప్పుతా విను.

నువ్వు ఎప్పుడు కథలోలాగా జీవించాలని ప్రయత్నించకు. రాసినంత అందంగా నువ్వు చెయ్యాలనుకోడం నీ భ్రమే అవుతుంది. నువ్వు త్యాగరాజుకాక నారాజుగా వుండు' అంది నవ్వుతూ.

నేను ఏమి మాటాడక ఆమెయిచ్చిన కాగితంమీద రాస్తూన్నా. భారతి సోఫా వెనకకువచ్చి వలగ వేరాసేది చూడబోయింది. ఆమెకు చదవాలన్న ఆశ్రయము నా చేతితో అడ్డుపెట్టి నవ్వుతూ.

'ఏయ్! అమ్మాయ్! బుద్ధిగా అలా కూర్చో. అప్పుడేయిస్తా' అన్నా.

'నింతసేపు బావా! అంటూ విసుగ్గా లేచి కిటికీదగ్గరకువెళ్ళి నుంచొచ్చి కిటికీ రెక్కలుతీసి బయటకుమాస్తూ నుంచొంది.

'ఇదిగో! వేరాసిన కాగితం.' అని ఆమెను పిలిచి ఇచ్చా.

'అలా, (నిన్నే) ఇంకెప్పుడు యిలాంటి పేచ్చి 'బడియాప్'తో నిన్ను బాధపెట్టను. ప్రేమమూర్తి అయిన నువ్వు నాదానినన్న గర్వమే నా నరనరాల్లో కలుగజేసింది.' అంటూ రవి 'అలా!' అని చేతులువాదాడు.

'రవీ!' అంటూ లతదగ్గరగా వచ్చింది. అంటూ చదివి తిరగబోయింది కాని ఆమె వెనక నన్నుచూసి 'అబ్బ! నింత ఆశ' అంటు బయటకు పరిగెత్తబోయింది.

'ఏయ్! ఆందాళమూ! ఆగు ఒక్కమాట విను' భారతి నామాటవిని - వెనక్కు తిరిగింది ఆ తిరగడంలో నల్లని పొడుగుటి ఆజడ మెడచుట్టు తిరిగింది.

'నాపేరు అదేంకాదు. అయినా వెల రోజులకి మళ్ళీ తిరిగి నీ నోట ఈపేరు వింటుంటే నీకు ఎదురు చెప్పానిపించటం లేదు' అంది. ఆ కళ్ళు ఆనందంతో తళుక్కుమన్నాయి.

'వాకధకి ముగింపు ఎలావుందో చెప్పకుండా వెళ్ళితేమిలా' అక్కడే నుంచొచ్చి 'ఇంక వేరేచెప్పాలా' అంటు నన్ను వెక్కిరించి వెళ్ళిపోయింది.

'ఆమె వెళ్ళిపోయినా వన్నజాజరి పరిమళం అక్కడే వుండిపోయింది రాత్రింబగళ్ళు నన్ను తివేసిన పాడు ఆలోచనలన్నీ దూది పింజలాగా విగిరిపోయాయి. ఈ కుంటికాంతిలో భారతిని చేసుకోడం అన్యాయం అవుతుండేమో అలా అని ఆమెను వదులుకోలేదు. కథ ఆయితే రాసేనా. ఇది పత్రికలోచదివి పాఠకులు మెచ్చుకొనేవారు తనని. నిజజీవితంలో అంత తేలిగ్గా భారతిని లాసు ఎవరికన్న తన చేతులతో సమర్పించేవాడా...లేదు...అనని చెయ్యలేదు. ఇలాంటి రథవలతో పాఠకులను మోసం చేస్తున్నానా అనిపించింది. అయినా ఇప్పుడు నామనస్సు వాటి గురించి ఆలోచించే స్థితిలోలేదు. వాకధకు అందమైన ముగింపు పొరికింది అంతా చాలు

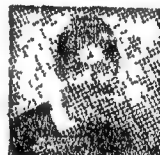
# మామూలు జలుబు కొంతమంది జనులకు త్వరగా వస్తుంది. కొందరికి రాదు. ఎందువలన?



నిద్రాపోవడము, అలసట, చర్మము మరియు నో జబ్బులు మొదలైన అస్వస్థతలకు విటమినులు మరియు లోహ దాతువులు లేకపోవడము కారణము కావచ్చును మీకు విటమినులు మరియు లోహ దాతువులు క్రిమంగా లభించుటకు ప్రతిరోజు ఒక విమగ్రాన్ ను నేనుకోండి విమగ్రాన్ లో 11 ముఖ్యమైన విటమినులు మరియు 8 ముఖ్యమైన లోహ దాతువులు ఉన్నాయి. కనుక దానితో ఆరోగ్యము, బలము, శక్తి మరియు బలమైన రోగనిరోధక శక్తి కలుగుతాయి.

## విమగ్రాన్®

(మర్చిఫుల్ విటమిన్స్-మినరల్స్ షేల్లెట్టు)



ఒక విమగ్రాన్ మిమ్మల్ని రోజంతా శక్తివంతముగా ఉంచుతుంది.

**VIM** EQUATES® SARABHAI CHEMICALS

® ఐ.ఆర్. స్వీన్ & సన్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్ వారి రెజిస్టర్డ్ డ్రీగ్ మార్కుకు దిస్తాము. దీని లైసెన్స్ ఉపయోగదారుల కరెండండ్ ప్రెంచండ్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్.

Shilpi SC 4A/69 TEL

# వెలుగు

# వెలుగు

యలమంచిలి ధూళిలక్ష్మి

నీరియల్



## జరిగిన కథ

రాజశేఖరంగారి ఒకే ఒక కూతురు అనుపమ. ఆయన మిత్రుని కుమారుడైన మధుని ఆడుకుని తన యింటనే ఆశ్రయం యిస్తారు. మధుమూర్తి అనుపమ అభిమానాన్ని పొందుతాడు. రాధ కూడవీయం నృత్యనాటికతో వారి అనుబంధం మరింత దృఢం అవుతుంది. విదేశాలించి వచ్చిన అనుపమ బాస విజయకుమార్ నీరి అభిమానాన్ని సహించలేడు. మధుమూర్తి ఊరికి వెళ్లిన అనుపమ అక్కడ మాధవిని చూసి అపార్థం చేసుకుంటుంది. జరిగింది నివరిస్తాడు మధు విజయకుమార్ బారి నుండి అనుపమ శీలాన్ని రక్షిస్తాడు. మధుమూర్తి అనుపమ మధుల అనుబంధం విడగొడవరానిదిగా రూపొందుతుంది. రాజశేఖరంగారు విజయకుమార్ ని సమర్థించడం అనుపమకి బాధ కలిస్తుంది. కుమార్ మధుని అవమాన పరచాలని చూస్తూంటాడు. అనుపమకి కుమార్ మీది ద్వేషం అధికమవుతూ వుంటుంది.

.....

## 11

**రీ డీపావళి.** జీవితంలో కొంగ్రాత వెలుగుల్ని పండించే వర్షదినం. చివురించిన ఆకలితో, అనురాగంతో హృదయానికాయాల్లో డీపాలతోరణాలు వెలిగాయి. కులం పండువుగా, మనస్సుల్లో ఆనందం నిండగా, అంధకారమూ, అజ్ఞానమూ యీ దివ్యైల వెలుగుతో కరిగి కాంతి రేఖలతో భవిష్యత్తు బంగారుమయం కావాలన్న ఆంక్షతో సమస్కరించుకునే వనిత దినమది.

మధుమూర్తి, మాధవిని యింటికి పంపించి పదిరోజుల్లో పోయిందప్పటికే. ఆమె పరిస్థితిలో ఏమార్పులేదు. అందుకే

'పాలెం' పంపించడతడు.

సాపాతి రంగాన ఆతని ప్రఖ్యాతి వానాటికి పెరిగిపోతుంది.

అనుపమ హృదయాన క్షణక్షణానికీ స్థిరమైన స్థానం ఏర్పడుతోందతనికి.

విజయకుమార్ ప్రోత్సాహంతో, రాజశేఖరంగ రుక్మాదా బయలుదేరారు అనుపమ, మధుమూర్తితోపాటు.

నీరిగిరి కొండల సౌందర్య శోభని చూడాలని బయలుదేరారు. మొదట్లో మధుమూర్తి రావడానికి వీలుండదన్నాడు. అనుపమ ప్రోత్సాహం చల్లారిపోయింది. విజయకుమార్ మాత్రం సంతోషించాడు.

కానీ ఆతడి సంతోషం వింతసేపు నిలవలేదు అనుపమ ప్రోద్బలంతో మధుమూర్తి బయల్దేరాడు. ముఖాన గంటు వెట్టుకున్నాడా దొడ్డరు.

ప్రయాణంలో పొన్నగుగా అనుపమతో గడిపినేయాలనుకున్న ఆతని పథకం తల్లెక్కిందల్లై పోయినందుకెంతగానో బాధపడి పోయాడు.

తీరా అప్పుడు రాసంపే రాజశేఖరంగారు వచ్చుతారేమో! వాళ్ళిద్దరి ముందు తన

బలహీనత బయట పడుతుందేమోనన్న పూహతో బయల్దేరాడు.

నీరిగిరి చేరగానే అనుపమ, మధుమూర్తిల హృదయాలు ఆ ప్రకృతి శోభకి పురికింది పోయాయి.

చల్లనిగిరి. మెల్లగా వయనింజుతూన్న నీలినిలి మేఘాలు! క్షణానికో చల్లని తుంపర! వచ్చని తివాచీలు పరచినట్లున్న ప్రకృతి!

రంగురంగుల పూల తోరణాలతో, ఒయ్యారాలొలికించే లతలతో, అందాలు గుమ్మరింపుతూ కనుల పండుగ జేస్తూన్న తోటలు!

మనస్సున మల్లెం పరిమళాల్ని నింపుతూన్న మధుంమైన వాతావరణం. లోతైన బోయల్లో గలగలా పారుతూన్న పెరియేట్లు! ఎత్తయిన కొండలపై ఎన్నోరకాల వృక్షాలు. నీలిమజ్జుల పరదాల మాటున తారకల తళతళలు.

మధుమూర్తి హృదయాన ఆనందం పరుగులు వెడుతోంది. ఆ సౌందర్యరాధనలో ఆతడు మైమరచిపోయాడు.

'బాటావిల్ గార్డెన్స్'లో పూల అందా

అను వర్ణింపరా అన్నాడు-

'అనువూ! ఈ విరిసిన మందారాల్లో పుప్పే చూడకు పసుపురక్తంలో పుందో! ఎంత సుకుమారంగా నవ్వుతున్నాయి! ఈ ఎర్రని గులాబీలు!

'మేమూల్లో తేలిపోతూన్న యీ వనస్సుల్లో నిజంగా దివ్యత్వం మేలకొంటుందేమో!

ఆ సెలయేరు చూడు! ఎంత అనందంగా తుల్లివడిపోతూ, పరుగులు పెడుతుందో!

అలాని వర్షనలలో విజయకుళూర్‌కి మతి పోయేట్లుంది. అందుకే అన్నాడు కౌ.పుగా అతనిమాటల్ని తుంచువేస్తూ నిర్లక్ష్య భావంతో-

'నూరి అందరికన్నా నాకు మీమాటలే వివ సొంపుగావున్నాయి! ఎందుకంటారా? అందులో పున్నదంతా సత్యం గాదుగా! అయినా యితప్రయాన మీరుదేనికి పడుతున్నట్టే!'

'స్వప్నీలోని అందాల్ని చూసి ఆనందించడం కూడా తెలియని మూర్ఖులున్నారు! నాళ్లనెలా మనుషులుగా తియ్యారుచేస్తారో? అని' అన్నాడు మధుమూర్తి పుద్దికత్త కించిత్రకూడా శేని స్వరంతో.

'సంఘసేవ ఏ పుడు మొదలెట్టారండోయ్? రచయితగారూ!' వ్యంగ్యం తెల్పి విరిసి దతనిగొంతున.

'చదువునేర్చిన సంస్కారం సమాధితో పుండపోయిన క్షణాన డాక్టర్‌గారూ!' ఆ వ్యంగ్యక్తిలోని యద్వారానికా డాక్టర్‌కోరు కక్కన మూతబడిపోయింది.

అనుచను మనస్సు తృప్తిగానవ్వుతుంది. రాజశేఖరంగరా వాగ్యుద్వాన్ని అంతటో అనివేయమన్నారు చిరికి చిరికి గాలివానే అుపామలా విజృంభిస్తుందన్న పూహతో

'వాణేసి నచ్చలేదు నావయ్యా! యీ వూటీ! అంగండు చూడాలి! మనజన్మ తరించాలి! ఏమిందీ తీరూతెన్నూ శేని ఇండియా?' అన్నాడా విదేరియ నాగరికతా వ్యామోహంలో కొట్టుకుపోతూ. అమాటలు పడుమూర్తిని ప్రడికించి పుదేకపరచడానికన్నవని గ్రహించాడు రాజశేఖరంగారు. అందుకే అతనినైపుమాసి భావగర్భితంగా మందహాసం చేశారు సనూ

దానం చెప్పమన్నట్లు.

'డాక్టరుగారూ! మీమాటలు వినగానే నాకోపక్కని కథ గుర్తుకొచ్చింది. ఓపండి తుడు బీదతనంతో బాధపడుతూంటే లక్ష్మీదేవికి జాలికలిగిందట! ఈ తడిని

కుజేరుణ్ణి చేద్దామని నియత్యేగిందట అనాడు.

ఆ మూర్ఖుడు ప్రతిరోజూ దారిలో ఎక్కడో దొరుకుతుందో అని కళ్ళు పెద్దవి చేసికొని వరి వెళ్ళకతూ పోతుండేవాడు



కానీ ఆ రోజునమాత్రం 'కళ్ళా గట్టగా' మూసుకుని వెళతానీరోజా! ఏమాత్రం దోచాదా' అనుకుని కళ్ళ మూసికొని వడుస్తున్నాడు. అక్షిణ్ణిదేని రత్నాలరాసుల్ని కుప్పలు పోసేందట దారిన.

కానీ కళ్ళాన్న అంధుడికెలా కన్పించు రాయా రాసులు? ఆ రాసుల్ని దాటిన తర్వాత కళ్ళు తెరిచాడట.

అపుడనుకుండట అక్షిణ్ణిదేని 'ఓరి! మూర్ఖుడా! ఎంత దురుదృష్టం వ్రాసి వుందో నీజాతకంలో! కనులుండి అంధుడివై పోయావ్! ఈజన్మకి నీ అదృష్టం యింత' అని.

తల్లికింద ధనరాసులుంచుకుని కొండ రాళ్ళకోసం వెడకబోయేవాడట వెనుకటికో మనిషి' మృదువుగావున్నా నూటిగా విడిచిన బాణంలో సరిగ్గా నాటవలసినచోటే తగిలించాబాణం.

డాక్టర్ ముఖం తెల్లగా పారిపోయింది. తర్వాత పెదవికదిపిన పాపాన పోలేదతడు.

తండ్రి కూతుల్నిద్దరూ వ్రతంపాల్పూర్ణ దృక్పథంతో మధుమూర్తిని అభినందించారు.

రాత్రి వడుకోబోతుండగా అన్నాడు విజయ-మధుమూర్తికి విన్పించేట్లుగా- 'తెరిసినవాళ్ళు తక్కువగా మాట్లాడతారు. కాలాన్ని వ్యర్థ వ్రసగాలతో పాడు చేసుకోవడం అవివేకుల లక్షణం' అని.

## వెలుగునీడలు

'మంచిమాటన్నార విజయగారూ! రాజకీయాలుకూడా వేర్వేరుకున్నా రనుకుంటానే మీరు! లేకపోతే యంత పరిష్కారం లేలిగా అవడదు' అన్నాడు మధుమూర్తి సొమ్మ స్వరంతో.

విజయకేమని జవాబివ్వాలో స్ఫురించకుండా పోయిందంతగా ఆలోచించినా. ఊటీలోవున్న వదిరోజులూ ఆ డాక్టర్ హృదయం అసూయతో పుడికిపోయింది. అనువమపైన అంశులేనంత ఆగ్రహం వచ్చింది. మధుమూర్తిని సమిలి మ్రొంగి వేయాలన్నంత ద్వేషం, కష్టా పెరిగి పోయాయి మనస్సున.

ప్రతి మాటలోనూ మధుమూర్తిని పరిపాసించేవాడు. ఎంతగా రెచ్చగొట్టినా మధుమూర్తి మాత్రం ఆవేశంతో పొంగి పోయి పోట్లాటకు సిద్ధమయ్యేవాడుగాడు. వింజెప్పినా మృదువుగా, పుద్రికతలేకుండా చెప్పేవాడు శాంతంగా.

తిరిగి బయలుదేరిన తర్వాత రాజశేఖరం గారన్నారు రైల్వే విజయకుమార్తో.

'తోటిమనిషి మనస్సును గాయపరచడం మనలో బలహీనత వున్నదనీ, మన మనస్సులు సంక్లుచితమైనవనీ చాటిచెప్పుకోవడమే అవుతుంది. ఆవేశం ఆలోచనల్ని అణచివేస్తుంది విజయ!'

అమాయ మనిషిని మరి సంక్లుచితంగా

తియారుజేస్తుంది. మన సంస్కృతి కన్నా మించిన సంస్కృతి వుండవచ్చు. కాని కష్టతర్కిని మరిచిపోగూడదు ఏ పరిస్థితుల్లోనూ.

ఇంగ్లండు బా వుంటుందన్నావ్! మంచిదే! కానీ ఇండియా పనికిరాదన్నావ్! నీతో ఆలోచనేలేదని తోస్తోందా మాట వివగానే. మామయ్య నిన్ను పరిపాసిస్తున్నాడని కోపం చెప్పుకోకు.

దెన్నెలలోని వెలుగులేఖలంతటా సొందర్యంగానే తాసిస్తాయి. సొందర్యం అనంత రూపాలతో పాక్షాత్కరిస్తుంది. పెరియేటి గలగలలతో నవ్వులు విన్పించుతాయి కొందరికి. శబ్దమతల్లి వివ్యాసాలతో కొత్తకొత్త అందాలు కన్పించుతాయి మరికొందరికి. దేని అందం దానిదే. ఒక వస్తువు సొందర్యాన్ని మరోవస్తువుతో పోల్చి నిర్లక్ష్యం చేయడమంటే సొందర్యంలోని విలువ తెలియదన్నమాట.'

విజయకుమార్ మానంగా వుండిపోయాడంతసేపూ.

ఏలూరురాగానే మధుమూర్తిపేర ఓ టెలిగ్రాం వచ్చివుంది. 'మాధవి కన్పించడం లేదు. వెంటనే బయల్పేరి రావలెను' అని వుంది.

వెంటనే ప్రయాణమై వెళ్లిపోయాడతడు.

ఇల్లు చేరగానే తల్లి దీనవదనంతో విడురైంది మధుమూర్తి మనస్సున ఏదో భావం బొంగులా తిరుగుతోంది. తల్లి కళ్ళల్లో గూడుకట్టుకున్న బాధని చూడగానే ఏదో జరగరానిది జరిగిపోయిందని వున్నట్లైపోయింది.

'ఏమైందమ్మా? మాధవికి! ఆకుర తో వ్రశించాడు.

'ఏమిగాలేదు బాబూ! ముండు నువ్వు కూర్చోయిరా! కాసిని మజ్జిగ్గతాగు' అన్నదామె గంభీరత సడలని స్వరంతో.

'మొన్నటిరాత్రి మంచి మరి పిచ్చిగా మాట్లాడుతోంది. మనవూరి డాక్టర్ని పిలిచి చూపించవక్కర్లే. ఫరవాలేదన్నారాయన. కానీ నిన్న మధ్యాహ్నం మాధవి! అన్నం తిను తల్లి! 'అనగానే' ననీ యింట్లో వుండనే వుండను. నాకు అన్నం పెడతానంటావా! అంటూ పెద్దగా కేకలు వేసింది.'

క్రమవల్లనా మంజులు,

ఖిళిళిలేవయ్యో!

మాయంటిమనాని  
తెచ్చుకుంటే  
తెలిసి!





కొంత సేపటికి చల్లబడిందా పుడేకం.  
రాత్రి అందరం వడుకున్నాం. మాధవి  
మొలం ప్రక్కనే నేనూ ప్రక్కనేను  
కున్నాను.

లక్కరాత్రి దాహమై లేచి చూడ్తున్న  
గదా! మాధవి లేదు. ఏమైందా? అని  
దీపం పుచ్చుకుని యిల్లంతా వెదికాను.

దొకరిని పిలిచి యిట్టువక్కరి వెదికించాను.  
కానీ ఎక్కడా కనిపించలేదు నాయనా!  
స్వేషముకీ ఎరుగైందాను కొందరిని.  
ఏవరో ఓ ఆడమనిషి ఎక్కింది! కాని  
ఏవరైనది చెప్పలేనన్నాడు స్వేషము  
మాస్టరు. మరేమో మాధవేనో! ఏం  
చేయను మధూ! రూపుద్ధావ్యంలో  
దొకరిని చింతలగా చీకులే అయిపోయాయి!  
అంటూ ఏడవసాగింది.

ఎంతో సేపటివరకు మధుమూర్తి నోట  
కూటరాలేదు. కనులమంచి అశ్రుధారలు  
ప్రవహించసాగినయి!

అతని పృథ్వీనాథవరో ముక్కలు  
ముక్కలుగా ఖండించుతూన్నట్లు వింవిల  
లాడపోయాడు.

తల్లి దుఃఖించుతున్నారనిచలేనంత  
బలహీనత అనసించింది. అక్క, కారద  
వచ్చి, తమ్ముడును పి కంట నీరెట్టుకుంది.  
'ఎవరమూ ఏం చేయలేం! పూరుకో  
అమ్మా. మాదవికి-మనమా యింతవరకే  
రీతుమేమో!' అంటూ పూరడించాడు  
కనులు వత్తుకుని.

కానీ మాధవి స్మృతులతో అతని  
మనస్సు తూట్లు పడిపోతోంది.

'సరే! ఏలూరువెళ్లి పేవర్లలో  
చేయిస్తాను! యిక్కడ పుండిమాత్రం ఏం  
చేయగలను?' అని హెటనే ప్రయాణ  
కుయ్యారు తిరిగి.

రైల్వే పున్నంటిపూ అతని మనస్సు  
కలలోని చేపలా తన్నుకుంటుంది.

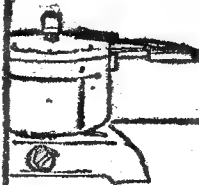
'మాధవీ! నిన్నంత నిర్దాక్షిణ్యంగా  
దగవంతు డెండుకు జపించాడు! నాకింత  
ఘోరమైన శిక్ష ఏవేరానికి విధించాడు?

ఎక్కడని వెదకను? బ్రతుకున బ్రతుకై  
మనస్సున మనస్సైన మాధవీలేని మధు  
మూర్తికింకా ఏం మిగిలింది? నీ అనురాగా  
పులాన్ని అందుకున్న యీ నిర్దాక్షిణ్య  
కంట కఠినంగా శిక్షించి అలా నిర్దయగా  
ఏదూర తీరాలకి వెళ్లిపోయావ్?

'ఒంటరిగా పుండలేరు మీరు' అన్నా  
రోపిరి! కాని నన్నిపుడు ఏలా ఏకాకిగా

# నిరాటంకమైన వంట కాల్ గ్యాస్ ఆరంభం-తక్షణం

కాల్ ఎక్కువ మంది గృహిణులు నిరాటంకంగా వంట చేయటానికి  
కాల్ గ్యాస్ వాడుతున్నారు. మీ రెండుక వాడగూడద?  
కాల్ గ్యాస్ మీ వంటింట్లో వున్నదా, మీ వంటలో ఏక్కులు చుట్టమాయయి  
ఎందుకంటే అది తక్షణం వెలుగుతుంది. పెంటనే చేదెక్కిస్తుంది.  
మరి వంట సమయాన్ని తగ్గిస్తుంది. ఎంతో వసతులం కూడా. పక్షి  
వెలిగడ - పింగా వడ్డదు, అంటు రోమకాకే క్రమ లేదు.



కాల్ గ్యాస్ వారి  
ఉత్పత్తి

కాల్ గ్యాస్ సురక్షితమైనది...  
కాల్ గ్యాస్ మీ వడకు కాగ్రతయిన క్షేత్ర  
పెరిందరలో వస్తుంది.  
మీ వంటింట్లో కేర్యండుతుంది.  
ఇంటికి వచ్చియిచ్చు సర్వీసుగందండి.  
కాల్ రిప్రెజెంటేటివ్ : భాస్కర్ కాల్ గ్యాస్ కో.  
48-9-5, కౌ-అవరేటన్ కాలనీ, ద్వారావరం  
విశాఖపట్నం-4. తెలిఫోను: 3516. కన్యచరా  
ఎనెక్స్, పాంత్ రోడ్, మద్రాస్-2. తెలిఫోను: 83422.  
పీఠెండుగంపలాలు : మద్రాస్, కాకినాడ, విశాఖపట్నం,  
విజయవాడ, ఏలూరు, గుంటూరు, పాలకొండ, రాజమండ్రి,  
వెల్దురు, విజయనగరం, మచిలీ పట్నం, నేలమ, కాకాపాడి,  
ఒంగోలు, వరంగల్, పాండిచెరీ, కాంచీవరం,  
కర్నూలు, ఏలూరు, తిరుపతి, తొట్టిలి, పార్వతీపురం,  
రామవంశరపురం, పోంపేల, వరహంపురం,  
వర్ధరానపేల, త్రికాళం, గుడూరు, కైఫూర్,  
అమ్మపే, మిర్యోడ్, తువనకూర్, కంక, హరిజంపోర్

జేయగలిగావో? నీ మనస్సెలా అంగీకరించింది?

వా జీవితాన్ని నీ చేతులతో వుంచుకున్నావే! 'చా! జేమిటి? మాధవం చేయగలడు? కావంతో' లిలా విగ్రహమైపోయిన తనలో యింకా అనుభూతులూ, అమరాగాలూ, సంబంధాలన్నీ ఎలా వుంటాయి?

వాకెక్కినట్లుండి పిచ్చి! అదే హాయిగా వుంటుంది 'సరిసిక్కులో' ఆవేదనతో, విరాళతో అతడు క్రుంగిపోయాడెంతగానో.

ఏబూరు ఎలా చేరుకున్నాడో అతనికి తెలియదు.

సరాసరి వృత్తికల వాళ్లదగ్గరకు వెళ్లి వివరాలతో, ఫోటోతో ప్రకటనలు ప్రచురించమని కోరాడు. తనకు తెలిసిన చోట్లన్నీ గాలించాడు. అదివరకు వున్న పోస్టలలోకీ వెళ్లి చూశాడు.

తెలిసిన స్నేహితులకూ, పరిచయములకూ జాబులు వ్రాశాడు. రాజకీయరంగరూ, అనువమా సరుగున వచ్చారా వినగానే

'అద్వైత్యపడకు మధూ! మనం చేయగలిగినంత చేద్దాం! తర్వాత భగవంతుని కృప ఎట్లా వుంటే అట్లా జరుగుతుంది' అంటూ ప్రారంభించాడు.

అనువమకు మధుమూర్తిని చూస్తోంటే మనస్సు నిర్భయపోతోంది. ఆశాపూరితంగా ప్రారంభించాలో, 'తెలియకుండా పోయింది.

'బామ్మను చూసుకుని మురిసిపోతూవు ఆతనికి ఆ అదృష్టం కూడా అందకుండా పోయింది,' అనుకున్న దామె దాదలతో హాగిపోతూ.

రాజకీయరంగరు, అనువమా, మధుమూర్తిని తీసికొని యింటికి వచ్చారు

వాలుగైదు రోజులవరకూ అతడుపెదవి విప్పలేక పోయాడు

తానంతాకి మామూల వెరివాడిలా అన్నవ్వుగా తనలోతాను గొణుక్కుంటూండేవాడు.

అనువమకు భయంవేసేదాతని వరిసిక్కులో చూడగానే

'మరి యింత దిగజారి పోయాడను మామ్మీరూ! ఏం చేయగలం? చెప్పండి,' అన్నదామె అతనిదిగులు చూడలేక.

'అనురాగ బంధాన్నింత ముఖం

## వెలుగునిడలు

(తెంచుకోలేం అనువమా! భగవానుడెందుకీలా వేరంతేకుండా శిక్షిస్తాడో అగ్రమవడం లేదు. నిజంగా మాధవి విర్వాచిణ్యంగా శిక్షింపబడింది, అన్నాడతడు వేదాంతిలా. అనువమ నోవంసహించింది కావాలనే. మరేమన్నా అబాధాతవ్వుదయాన్ని మరింత వరిసి వేసినట్లువుతుందనే మల్లాడకుండా వుంటోంది. నెలరోజులు గడిచిపోయాయి రెండోకాగితం చిరిగిపోయింది కేతెండరులో. కానీ మాధవి తాడేలేదు ఫలావావోట కప్పించింది' అన్న వార్తలేదు.

మనస్సును రాయచేసుకున్నాడతడు చేపేడితేక కానీ విశ్రాంతి అన్నది మాత్రం దూరమై పోయింది. క్షణమైనా ఆలోచనల్ని మరిచి నిదురించలేక పోతోంది మనస్సు.

'మాధవీ! నిన్ను మరిచిపోలే నేనాటికీ! నీ అమరాగాన్ని అండుకోలేనిక. కానీ నీ స్మృతులుమాత్రం చెరిగిపోవు చూపుదయానా నీకోపం జీవించాలనుకున్నా విన్నాళ్ళూ, ఆ ఆశా కరిగిపోయింది జీవితంలో ఏనాడూ తప్పటడగు వేయకుండా నీ స్మృతులే విండివున్నాయి వా మనస్సున' అనురాగ పూర్వమైన ఆతని పృథ్వయం ఆవేదనతో, ఆలోచనతో పూగిపోతోంది.

రెండు మూడుసార్లు యింటికి వెళ్లి తల్లికి, అక్కకూ, బెంగలో కృశించి పోయి చేసే దేహిలేదని తానే ద్వైత్యం చెప్పి వచ్చాడు.

జీవితాన పర్యస్థాన్ని కోల్పోయి, తిరిగి మనిషిగా ఏ ఆశతో జీవించుతున్నాడో భగవంతునికే తెలియాలి. కానీ అతని వద

దాన విచారణలతో బాటు, మందహాసం తులు కూడా తలుక్కుమంటూనే వున్నాయి

అంతటి అనేకసరేనూ, కర్తవ్యాన్నీ మరిచి, బాధ్యతలకు దూరంగానూ పారిపోలేదు విరక్తితో ఆగిపోనూలేదు. మనోవ్యధనణంలా పెరిగిపోతున్నా ఏ అంకింతలా అతని భాయలకైనా చేరలే:పోయింది.

రాజకీయరంగరెంతగానో ప్రశంసించారతని మనోనిర్మలతని.

'నిజంగా మనిషిగా నిలబడగలిగేది లేనిదీ దుఃఖంలోనే తేలిపోతుంది' కష్టంలోకూడా మనస్సును సగ్రహించుకో గలిగినపుడే మనిషి. విలువా, అత్యధికానం వెల్లడవుతాయన్నా! మానవుడికి తోడునిడగా నిలిచడగలవాళ్ళు దూరమైనపుడు దుఃఖం తొలచివేస్తుంది. క్రుంగిడిస్తుంది విరక్తి పెరిగి పూడలువేసి వెలి వ్యామోహాల్లోకి లాగుతుంది మనస్సుని. కానీ విగ్రహం అడ్డవదాలి ఆ సమయంలోనే. అప్పుడే వున్నతుడోతాడు మానవుడు.

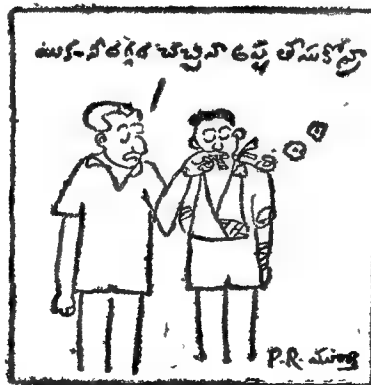
అనువమకూ నిజమే నవ్వించింది తండ్రి విమర్శ. అందుకే మధుమూర్తిపైన నవలేని గౌరవానురాగాలు జనించాయి ఆక్షణం నుంచీ. అభిమానం కొండలా పెరిగిపోయింది. అతడు పున్నతస్థానం ఆక్రమించాడమె పూహం మందిరాన. దివ్యజ్యోతిలా వెలిగిపోతోం దతనిపైన అనురాగం.

శారద, తమ్ముడు మధుమూర్తికి జాబు వ్రాసింది ఎప్పుడూ తల్లెవ్రాస్తుంది ఏ అవసరం వచ్చినా. 'అక్కయ్య వ్రాసిందేమిటా? అవి కుతూహలంతో విప్పిదా లేచి.

ప్రియమైన తమ్మునికి—

అక్కయ్య దీనిచుతూ, నీ భావితం యికనైనా ఓ తిరస్కరితే చేరాలని భగవానుని ప్రార్థిస్తూ వ్రాయులేఖంకాదు—

అమ్మకింక యీ జీవితపండ్లూ సమయాన విస్తారపు బరువుని మోయడానికి ఓపిక లేదుమధూ! క్షణాన నడుం కట్టుకుందోగానీ యింతవరకూ కంటి విండుగా కునుకైనావట్టివ క్షణంలేదు. వా బతుకు బండలైపోయింది. దుఃఖం తప్ప ఏమిలేదునాకు. కానీ నీ జీవితం కూడా సౌఖ్యానికి దూరమై పోయినందుకు వాగుండెలు తరుక్కుపోతున్నాయి



వెన్నెలలో నిండిపోవలసిన నా తమ్ముడి బ్రతుకను పున్నవన్నీ సమన్వయం అనుకోగానే విలవిల లాడిపోతోంది అక్కయ్య మనస్సు.

కలలా మిగిలిపోయింది మాధవి నీ జీవితాన అలలా కరిగిపోయింది. కాలగర్వాన.

అకలతోనే నీ భవిష్యత్తు అగిపోవడం జరిగిందేమో! మధూ! యీ నీ అక్కయ్య.

అనూనావ్వ వచ్చింది. వెళ్లిపోయింది. పున్నమి వస్తుంది వెన్నెలా పండుతుంది.

జీవితంలో ఆ శబ్దం అంతసున్ని వినిపించుకుంటాయి.

ఏ అంతసున్న ఆ నందం అందుతుందో! అంతవరకూ అల్లుడు పోవలసిందే జీవనలత.

అనురాగంతో నవ్వులు పండించుకో! అనందాన్ని అందుకుని ఆదర్శ శిఖరంగా నిలిచిపో!

అదే నీ అక్కయ్యకోరిక. అమ్మ మనస్సునవ్వు ఆశాదీపిక. బావగారు మద్రాసులో పున్నారని, పెదమామయ్య చెప్పారు. నీ స్నేహితుడు రాజూనికి కన్పించారట. అతనికి జాయిన్మనే కనుక్కో వీలుంటే ఓ సారి శ్రమ అనుకోక యీ అక్కయ్య కోసం వెళ్లిరా!

నీ జీవితాన సుఖం నిండాలని కోరుతున్నా

అక్కయ్య - శారద.

వచ్చుకున్నాడు విరిక్తిగా మధుమూర్తి ఆ లెఖ చదవగానే.

‘ఎందుకు అక్కయ్యా? ఏకింతు అనురాగం! యీ తమ్ముడిపైనే!’ అనుకున్నాడామె మమకార తలచుకుంటూ.

మరునాడే స్నేహితుడికి జాబు వ్రాసి మూడోరోజున మద్రాసు బయల్దేరాడు. వెళ్తున్నట్లు అనువకు పోను చేతు బోయాడు. కానీ అప్పుడామె కాలేజీకి వెళ్లి పోవడంతో ఆ వార్త అందనేలేదు.

అశ్రువుల తొందరలో మరలా పోను చేతుడమూ పడలేదు. ఓసారి వెళ్లిరానా అనుకున్నా లీరికా అభివృద్ధిపొందింది.

వాలుగైదురోజులు గడిచాయి.

అనువకు, తండ్రినడిగింది ‘మధుమూర్తి కన్పించా?’ అని. లేదన్నారాయన. ఆశ్చర్యంతోపాటు కించిత్ కోపం కూడా కలిగిందామెకు. మధుమూర్తి బాడైనా తెలియనందుకు.

ఆ రాత్రి విజయకుమార్ వస్తూనే

అనువకును పిలిచాడు. రాజశిఖరంగారితో మాట్లాడుతూ మధ్యలో అన్నాడు -

‘మధుమూర్తిగారు పెళ్లి చేసికుంటారట! అందుకే మద్రాసు వెళ్లారట.’

అనువకు నిర్వాంతపోయింది. ఏజయ్ వంక మూటిగా చూసింది.

‘వారడుడిలా కలహాభావమదన్న బిరుదు కావాలేమిటి కావా?’ అన్నది సమ్మతక.

‘నువ్వే బిరుదు యిచ్చినా వేనన్నమాట మాత్రం నిజం అనూ! రెండ్రోజులాగు. నీకే తెలుస్తుంది!’

‘మరి మద్రాసు వెళ్లడమేమిటి?’ అయోమయంగా వుందామెకు.

‘ఓ స్నేహితుడి చెల్లెలట! పేదూ... ఆ... శశికళ అన్నారు. ఇక్కడే టీచరు పుద్గోం చేస్తోందట. ఆ స్నేహితుడిది మద్రాసు. అందుకు వెళ్లాడు!’

‘ఏమిటి నాన్నా? విజయనా?’ వణుకు తూన్న కంఠంతో ప్రశ్నించింది.

‘ఏమోనమ్మా! మరి నాతో మాట వరుసకైనా అనలేదే! రానివ్వ! తెలుస్తుంది. మరిచి వారే! తొందరపడడం ఎందుకు?’

అనువకు గుండెలనెవరో ముక్కలు చేస్తున్నట్లయి పోయింది కట్టుకున్న కలలా మేడ పునాదులతోనా కులిపోయిందనుకున్నది.

ఆ రాత్రంతా పందేవలతో, విరాళతో పూగిపోయిందామె మనస్సు.

మాట్లాడి మనస్సు యంతలోనే మాధ

వినిపించి పోయిందా? అనువకును కాదనుకున్నారా? అందుకే చెప్పకుండా వెళ్లి పోయారేమో! బావనాటకం అడటంలేదు గదా!

అంత అనురాగం పొంగి ప్రవహించు తూన్న ఆయన హృదయం యంతలోనే మరోమలుపు తిరుగుతుందా? ఏమో? ఎవరు చెప్పగలరు? మనస్సుపోయే రోజు డలు చిత్రంగా వుంటాయి. మాట్లాడు మాత్రం మనిషిగదా? అందీ అందని మమకారపు మబ్బులపూటన ఎన్నియుగాని సుఖాన్ని అన్వేషించగలరు?

నాన్న అంగీకరించదని తెలిసికోలేనంత అజ్ఞానిగాడుగా ఆయన! అంతసున్న భద్రా అన్నయని చెప్పారుగా?

ఈ పేరు ఓ మహా ప్రవాహం! ఎవ్వరే మలుపులో పొంగిపోతుందో తెలియదు. ఏ లోయలో నిలిచిపోతుందో ఎవరికెరుక? అనురాగం మనుష్యుల్ని బయిస్తుంది నాన్న, గారన్నట్లు.

మాట్లాడుకూడా ఓడిపోయారేమో ఆ అనురాగ బంధానికి? ఎవరా శశికళ? ఎక్కడినుంచి వూడిపడింది పున్నట్లుండి యిప్పుడు? ఇన్నాళ్లక్కడవుందో?

ఇదంతా విజయనా? కలలావుందే?

‘అమె వూహాలు కలలై; ఆ కలలోకి జారి పోయిందామె. ఏ ఝామునో అకలంతో నిదురకూడా ఓ మాయలా అవరించుకుంది;

(ఇంకా వుంది)

చాత్రకి వందేసి ఓడలెప్పుడో  
వేనూబడికి హాతమ



**సాక్షి** న జంతువులలో గోవులే ఉత్తమ సాక్షి. పంసారులకేకాకుండా సన్యాసులకు కూడా అది మిక్కిలి అవసరం. అదిలేనిదే దినం గడవడమే కష్టం! అందువల్లనూ దాని సాధుత్వంమూలాననూ దానికి ఎంతో విలువ ఏర్పడింది.

ఈ విషయాన్ని వివరించే ఒక కథి బోసం ఉన్నది—

చ్యవనుడు ఒక మహాముని. జలస్థంభి నాది మహావిద్యలు ఎరిగిన మహాసీయుడు. ఆయన ఒకప్పుడు గంగా యమునా సంగమంలో నీటిలో మునిగి, అక్కడి జలచరా లో కలిసిపోయి, అక్కడే తపస్సు చేసు కొంటూ ఉండేవాడు.

ఒకనాడు కొందరు జాలరులు చేవలను చేలాడ్డానికి అక్కడికివచ్చి వలలువేశారు. కొన్నిచేపలతోపాటు ఆ మహాముని కూడా వలలో చిక్కుకున్నాడు. జాలరులు ఆ వలను బయటికి లాగేటప్పుడు ఎంతో బరువు తోచింది. ఏదో పెద్ద చేప వలలో చిక్కిం దనీ, దాన్ని అమ్మితే ఎంతో సొమ్ము లభిస్తుందనీ వాళ్లు మొదట చాలా సంతోషించారు. కానీ, తీరా వలను బయటికి లాగితే వారి ఆశ నిరాశ అయింది. అంతే కాదు, ఎంతో భయం కలిగింది జల స్థంభనచేసి, నీటిలో యోగనిష్ఠులొప్పుండిన మహామునికి అపచారంచెయ్యడంవల్ల ఆయన కోపించి యేమి శాసనం యిస్తాడో అని వణికిపోయారు.

వాళ్లసంగతిని గ్రహించి ఆ మహాముని అన్నాడుగదా—

‘నాయనారా! మీరేమీ భయపడ కండి. ఇందులో మీరప్పు యేషిలేదు.

## ‘ధర్మధం’ గోవులకున్నవిలువ



బులుసువేంకటరమణయ్య

వలలువేసి జలచరామనపట్టి జీవయాత్ర గడవడం మీరవుత్తి. వృత్తిధర్మాన్ని నిర్వహించిన మీరవల్ల దోషంలేదు. చేవలను అమ్మకొనేవిధంగా నన్నుకూడా అమ్మకొండి’ అని. మహామునిని అమ్మకొవడం తమకు ఇష్టంలేదని వాళ్లు ఎంతచెప్పినా ఆయన వినలేదు ఏమీ తోచకవాళ్లు రాజైన నమాషుడి దగ్గరకుపోయి యీ సమాచారం తెలియజేశారు.

మహామునివల్ల తనరాజ్యంలో అపచారం జరిగిందని రాజు కలహషడి వెంటనే జాలరులతో ముని ఉన్నచోటికివచ్చి, అపచారాన్ని క్షమించవలెనని ఆయనను ప్రార్థించాడు. ‘ఇందులో ఎవరి తప్పు’ లేదు. నా విలువను జాలరులకు ఇస్తేసరి’ అని ఆయన అన్నాడు. రాజు వెయ్యి మాడలు ఇస్తానన్నాడు. మునివచ్చుతూ ‘నా విలువ యింతేనా?’ అన్నాడు. తర్వాత

నమాషుడు క్రమంగా విలువనుపెంచి వదిలేలు—లక్ష—చివరకు కోటిమాడలు ఇస్తానన్నాడు. వ్యాయంగా ఆలోచించి నిర్ణయించాని చ్యవనుడు అన్నాడు. నా రాజ్యంలో నగం యిచ్చితేస్తానన్నాడు నమాషుడు. మహాముని ‘రాజా! నీవు నగరానికిపోయి మంత్రులతో ఆలోచించి నిర్ణయించు’ అని చెప్పగా రాజు నగరానికి తిరిగివచ్చితేశాడు. మంత్రులుకూడా ఏమీ ఆలోచన చెప్పలేక పోయారు. రాజు చాలా విచారంతో ఏమీతోచక దిగులుపడిపోయాడు. ఆ సమయంలో అద్భుతవశాత్తూ తలవని తలంపుగా గవిజాతుడనే మహాముని అక్కడికి వచ్చాడు. నమాషుడు ఈ సమాచారాన్ని అతనికి విన్నవించి, తన్ను ఈ చిక్కులో నుండి తప్పించవలెనని ప్రార్థించాడు.

ఆ ముని క్షణంవ్యాతం ఆలోచించి ‘ఓ రాజా! ధనంతోనూ, రాజ్య సంపదలతోనూ మహామునుల విలువను నిర్ణయించడం పొరపాటు. వారి దృష్టిలో ధాన్యి తృణప్రాయాలు. ‘పరోపకార’ పరాయణతతోనూ, సాధుత్వంలోనూ గోవులే మునులకు ఈడ్డైనవి. అందువల్ల నీవు ఒక ఉత్తమ ధేనువును చ్యవనుని విలువగా జాలరులకు ఇయ్యవలసినది. ఆ మహాముని ఎంతో తృప్తి పొందుతాడు’ అని సలహా చెప్పాడు. నమాషుడు వెంటనే ఒక చక్కనిగోవును తీసుకొని చ్యవనుడి వద్దకుపోయి, ఆగోవును సమర్పించాడు. రాజు తన భావాన్ని గ్రహించినందులకు ఆ మహాముని చాలా సంతోషించి, తనకు బదులుగా ఆ గోవును జాలరులకు ఇచ్చితేశాడు.

ఆ జాలరులున్నూ ‘మహాత్మా! మీరు కోరినట్లు మీ విలువగా ఈ గోవును—మారునూట చెప్పకుండా మేము తీసుకున్నాము. ఈ గోవు మా సొంతమయింది కదా!

దీన్ని యిప్పుడు మేము మీకు భక్తితో సమర్పిస్తున్నాం. మా ప్రార్థనను అంగీకరించి దీన్ని తప్పకుండా స్వీకరించాలి’ అని ప్రార్థిస్తున్నారు.

వాళ్ల కోరికను కాదని తిరస్కరించడం భావ్యంకాదని చ్యవనుడు అభేషువును స్వీకరించాడు.

తోకంలో మహర్షులు గొప్పవారు! వారికి గోవు ప్రత్యామ్నాయంగా ఉన్నది కావున ధేనువు మహర్షితో సమానమైనది!



# యమలక్ష్మి యమ

యమయమర విష్ణురక్ష



వెంకట్రావు చచ్చిపోయాడు. కొరవ లేకుండా పూర్తిగా చనిపోయాడు. అతని శవాన్ని పోలీసులు తీసుక పోతున్నారు. వెంకట్రావు ఆత్మ దిగులుతో ఆ దేహం వెంబడి వెళ్లసాగింది. అతని దిగులుకు కారణం; ఈ పోలీసులు అందరిలా తను ధరించిన దేహాన్ని ఖననం చెయ్యరు; లేక పోతే, కాల్యరు. దాన్ని డాక్టర్ దగ్గరకు పంపి ఏ ముక్కకా ముక్క కోసి, ముక్కలు ముక్కలు చేసి, ఆ ముక్కలను మళ్ళీ కుట్టి, నూనెలో పెట్టి, శవాల రూము శ్లోకి నెట్టి తరువాత బూడిద చేస్తారు. ఇదంతా తలుచుకుంటుంటే అతనికి బాధగా ఉంది. తను అల్లారు ముద్దుగా 25 సం

వరాలు అద్దెకు తీసుకున్న ఆ యింటిని అలా ముక్కలు చేస్తుంటే అతని అంత రాత్రి (అంటే అతనే) ముక్కలు ముక్కలుగా నరికి వేయబడ్డట్లు పరిచయం. తను ఆ అద్దె శరీరానికి ఎంత రిపేరు చేశాడు! ఎన్నిసార్లు సబ్బులేసి తోమాడు! ఎంత జుభంగా ఉంచాడు! ఎన్ని రకాల బట్టలు తొడిగాడు! అన్నీ తలుచుకుంటే వెంకట్రావు ఆత్మ విలపించింది. మళ్ళీ ఆ శరీరంలోకి దూరాలనుకున్నాడు. కాని ఎక్కడా సందు కనిపించలేదు తాను శరీరంలోంచి ఎలా బయటకు వచ్చిందీ గుర్తు లేదు శరీరంలోకి దూరాలని ఎంత ప్రయత్నం చేసినా సాధ్యం కాలేదు. చేసేది

లేక పోలీసుల వెంబడి; అద్దె కాంప వెంబడి వెళ్ల సాగాడు. మధ్య దార్లో పోలీసులు తనను గురించి ఏదో మాట్లాడు కుంటున్నారు. వాళ్లు ఏం మాట్లాడు కుంటున్నారో శ్రద్ధగా వివరించి; చెవులు రిక్కించి వాళ్ల మాటలు వినసాగాడు.

‘మన ఖర్మ కాలి సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ ఈ శవాన్ని మన మెడకు తగిలించారు. దీనితో ఎంత గొడవపడాలి. ఎన్ని కష్టాలు. వీడు చావటం కాదుకాని మనల్ని చంపుకు తింటున్నాడు. వీణ్ణి తగలబెట్ట!’ అనా డాక పోలీసు.

అతను అన్ని తిట్టినా ఆ దివ రి మాటలు వెంకట్రావుకు అమృతప్రాయంగా తోచాయి. తనకు కావలసింది అదే. తన దేహాన్ని ఎండబెట్టుకుండా తగలబెట్టటం.

‘అయినా ఆత్మహత్య చేసుకుండే వెధవ ఏ నిర్మానుష్యమైన ప్రదేశంలోనో చేసు కోక మన ఊప తెంచటానికి మునిసి పాలిటిసార్లు బావిలోనే వడి చావాలా! ఇప్పుడు వీడితో మనకు ఎంత పేచీ వచ్చి పడింది. ఈ ఆత్మహత్య చేసుకునే వాళ్లంతా ఇంతే! హాయిగా ఏ అరణ్యాలకో పోయి చావక పట్టణాలలో వచ్చి మన దుంప తెంచుతున్నారు.’ అన్నాడు రెండో పోలీసు.

వెంకట్రావు పొట్టనుండి గొంతు వరకు ఆగ్రహంతోను మెదడంతా ఆశ్చర్యం తోనూ నిండిపోయాడు. తను ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడా? అంతా అబద్ధం. తను దైవభుటన వలన చనిపోయాడు. నిజంగా మాట్లాడితే దేవుడే తనను హత్య చేశాడు. తను హత్య (దేవుని చేత) చేయబడితే ఏళ్లు ఆత్మహత్య అంటారేమిటి? ఏళ్ల మన్నా తాగి ఉన్నారా? తనకు ఏలైతే వాళ్ళిద్దరినీ చచ్చేంత వరకు తండామను కున్నాడు. కాని తనకా శక్తి లేదుగా! కారణం తనే చచ్చి పోయాడు.

తరువాత నిజం అలోచించేసరికి అతనికి, వాళ్లమీద ఆగ్రహం పోయి జాలి కలిగింది అవును సానం, వాళ్లకు మాత్రం ఏం తెలుసు. ప్రహరదనశాస్త్ర చనిపోయా సని ‘మొన్నటి’ వరకూ నిరాశతో తిరిగిన తను ‘ఇహ శ భావిలో వడి చచ్చిపోయా డంటే ఆత్మహత్య కాక మరేమనుకుంటారు? అసలు తను ఆత్మహత్య చేసు కున్నానని తన స్నేహితులే వాళ్లకు

చెప్పారు. వాళ్ళ మాటలను విళ్ళు  
వెళ్ళారు.

అయినా వాళ్ళు చెప్పగానే నమ్మట  
మేనా? నిజం విచారించ నక్కర్లేదా?  
తనను గురించి పూర్తిగా తెలుసుకుంటే  
తను ప్రమాదవశాత్తు చనిపోయాడో లేక  
అత్యపార్య చేసుకున్నాడో వాళ్ళకు తెలి  
సేది. అసలీ పోలీసులతో చాలా మంది  
ప్రశ్నేడి చెప్పితే అది గట్టిగా నమ్ముతారు.

ఆస్పత్రి గేటు దగ్గరకు వచ్చింది  
జీపు ఆస్పత్రి గేటు వద్ద నుండి  
భవనానికి సుమారు మూడు  
ఫర్లాంగుల దూరముంటుంది.  
ఆ భవనానికి వెనకవైపు న్నశానం ఉంది.  
భవనానికి దారిలేసే ఆ రోడ్డుకు డాక్టరు  
'సేఫ్టీ రోడ్' అని పేరుపెట్టాడు. కాని  
కొందరు యువకులు దానికి 'ఓన్లీ  
ట్రాఫిక్ రోడ్' అని నామకరణం చేశారు.  
వాళ్ళ ప్రచారంవల్ల తేలిక సారాంశం  
ఏమిటంటే ఆ ఆస్పత్రిలోకి రోగులు పోవ  
డమే కాని తిరిగిరావడమంటూ ఉండదు.  
ఎందుకంటే ఆస్పత్రికి వెనుకవైపు  
స్నశానం ఉందికదా!

తన శరీరాన్ని ఆ డాక్టరు దగ్గరకు  
తీసుకు వెళుతున్నారని తెలియగానే వెంక  
ట్రాపుకు దిగులేసింది వడక వడక ఈ  
డాక్టరు చేతుల్లోనే వడ్డాను అనుకున్నాడు.  
అసలు ఇటువంటి డాక్టరును గవర్న  
మెంటు డాక్టరుగా ఎలా నియమించారా  
అన్న పెద్ద సందేహమొచ్చింది కాని ఇప్పు  
డెన్ని సందేహాలు వస్తే చూడతం ఏంలాభం?  
చేసేదిలేక యదాప్రకారం శరీరాన్ని అను  
సరించ సాగాడు. లోపలికి వెళ్ళగానే వెంక  
ట్రాపుకు ఒక కొత్త వార్త తెలిసింది.  
డాక్టరు ఆ ఉదయం ఊరికి వెళ్ళాడుట.  
ఇంకో గంటలో రావచ్చు!

అంటే తనశరీరం ఇంకా కొక వాలుగు  
గంటలలో బాడిద కాబోతున్నది. ఇంకా  
240 నిమిషాలు మాత్రమే పైంటు ఉంది.  
ఉద్యోగంచేస్తూ, పెళ్ళిచేసుకొని హాయిగా  
కాలం గడవలసిన తను ఇలా అర్థం  
తరంగా ఎందుకు చనిపోయాడు. ఆ ఊహ  
నువస్థులో మెదలగానే వెంకట్రాపుకు  
మళ్ళీ బ్రతకాలిరిపించింది. ఎలాగైనా  
సరే యువస్మరణను ఒప్పించి మళ్ళా  
బ్రతకాలి

ఇలా ఆలోచిస్తూ తిరుగుతున్న వెంక  
ట్రాపుకు దూరాన్నించి ఇద్దరు వ్యక్తులు

## యసులోకయాత్ర

తనను చూస్తూ, తనవైపు వస్తున్నట్లు  
కనబడ్డారు. వెంకట్రాపుకు బోలెడంత  
ఆశ్చర్యం ముంచుకొచ్చింది—తను రూపం  
లేనివాడు కదా? తనను ఎవ్వరూ చూస  
వులు చూడలేరే! వీళ్ళెలా చూస్తు  
న్నారు? అనుకున్నాడు ఆ ఇద్దరినీ తేరి  
సారా చూశాడు. ఇద్దరూ నల్లని వికార  
మైన దుస్తుల్లో ఉన్నారు. ఇద్దరి తల  
పైనా కొమ్ములుఉన్నాయి. ఇద్దరి చేతు  
ల్లోనూ పూర్వం రాజుల దగ్గరుండే  
ఆయుధాలంటివి ఉన్నాయ్ బాగా దగ్గ  
రకు వచ్చిన వాళ్ళను చూశేసరికి అతను  
ఝుమ్మన్నాడు వాళ్ళు యమదూతలు.  
తనను తీసుక వెళ్ళటానికి వచ్చారు. నర  
కానికి తీసుకు వెళ్ళటానికి వచ్చారు వెంక  
ట్రాపు తనకు తాను ధైర్యం చెప్పుకు  
న్నాడు ధైర్యంగా ఉండాలను కున్నాడు.  
'ధైర్యే, సహసే ప్రాణః' అనుకున్నాడు.

'ఏయ్ అగ్నయ్! నీపేరేవా వెంక  
ట్రాపు' అనడిగారు వాళ్ళు.

'అవును' ధైర్యంగా చెప్పాడు.

'నీ కోసం ఊరంతా గాలించి చచ్చాం.  
కాదు కాదు వచ్చాం. మువ్వక్కడున్నావా?  
అయినా చచ్చినవాడిని చచ్చినవోటే ఉండక  
ఊరంతా తిరగటం దేనికి! బుద్ధిలేదు'  
అన్నారు వాళ్ళు.

వెంకట్రాపుఆత్మ అగ్రహంలో మునిగి  
పోయింది. ఎంత చస్తే చూడతం ఇంత  
మాటంటారా! వాళ్ళను నమిలేశాలా  
చూశాడు. అత్య నేడెక్కిపోయింది. బుస  
కొట్ట సాగాడు అదేమాట ఈ లోకంలో  
అంటే, నాడెంత పెద్ద ఆసరైనా సరే  
మరచేసింది తప్ప మినాసరే వాడిచేతక్షమా  
సణ చెప్పిస్తాం కాని వీళ్ళు యమ  
భటులుకదా అనుకున్నాడు వెంకట్రాపు  
అందుకని తన కోపాన్ని తనలోనే ఇమడ్చు  
కున్నాడు. అందుకని శాంతంగా మాట్లా  
డాడు.

'మీరు నాకోసం వెతికారు బాగానే  
ఉంది కాని కనవడకపోతే అది నాదోషం  
కాదు మీ దోషమే. ఎందుకంటే మీ  
డ్యూటీయే వెదకటంకదా'.

ఆ ఇద్దరూ క్వశ్చేస్ మార్కు మొహా  
లేశారు

'ఎందుకలా చూస్తారు. నేనడిగిన దానికి  
జవాబు చెప్పరేం' కొంచెం కోపంగా అడి

గాడు.

ఈ సారికోసం యమదూతల వంతెన గది.  
ఈ సరహానపుడు మనల్ని గద్దించి  
అడుగుతున్నాడే! వీడికెంత ధైర్యం. అయినా  
అతనడిగిన ప్రశ్న వీళ్ళకు అర్థంకాలేదు.  
వాళ్ళు తమ పని మరిచిపోయి అతడడిగిన  
ప్రశ్నకు అర్థం ఏమిటో తెలుసుకోవా  
ంన్న అడుర్లా వడసాగారు.

'నీవడిగిన ప్రశ్న మాకు కొద్దిగా  
అర్థం కాలేదు. అందులో డూటీ  
అన్నాకే. దానికి అర్థం ఏమిటి?'  
అన్నారు.

'డ్యూటీ అంటే తెలియదా? అది  
ఆంగ్ల భాష. దాని అర్థం ఏమో పని  
చచ్చిన వాళ్ళను పైకి తీసుకుపోవడమే  
కదా! ఏమో పనే మీరు చెయ్యటానికి ఇంత  
బద్ధకమా. డే ఈ లోకంలో ఐతే  
పెనాల్టీ వేస్తారు.'

ఆ మాటలో వాళ్ళకు కోపంతోపాటు  
వాళ్ళ డ్యూటీ గుర్తుకు వచ్చింది.

'మా పనేమిటో మాకు తెలుసు. నీవు  
నోరుమూసుకుని చూతోరా!' అని జబ్బు  
పట్టుకున్నారు

ఇంక తనపని ఆఖరనుకున్నాడు వెంక  
ట్రాపు. అయినా చివరిసారిగా వీళ్ళెంత  
ధైర్యంజుతో చూడాలనుకున్నాడు. జబ్బు  
పట్టునుండి విడిపించుకుంటూ, ధైర్యంగా,  
'రాకపోతే ఏం చేస్తారు' అని అడిగాడు.

యమదూతలు కొద్దిగా భయపడ్డారు.  
వీడి వాలకంచూస్తే తన్నేట్టున్నాడు.  
వాళ్ళు ఈ పూరికి కొత్త వెంకట్రాపు  
వాళ్ళ లెక్కలో నాలుగవవాడు ఇదవరకటి  
ముగ్గురు ముసలివాళ్ళు. తమను చూడ  
గానే అదిరిపోయి తాము ఏం చెప్పి అది  
చేశారు. వీడు కొంచెం పెడసరంగా  
ఉన్నాడు. ఏం చెప్పిలో వాళ్ళకు తోచ  
లేదు.

వాళ్ళ మనసులోని భావాలను ముఖంపై  
మాచిన వెంకట్రాపుకు వాళ్ళ మనస్తత్వం  
పూర్తిగా తెలిసింది. వీళ్ళు పేదుకు  
మాత్రం యమదూతలేకాని పీరికివాళ్ళు.  
తను బెదిరిస్తే లొంగుతారు. అయినా  
తన అదృష్టమో, ఖర్మమోగాని తనకు  
అందరూ డ్యూటీ సరిగా చెయ్యలేని  
వాళ్ళ చిక్కుతున్నారు. ఆ పోలీసుల్నా  
అంతే. వీళ్ళు అంతే. వీళ్ళను ఒక  
ఆట ఆడించాలనుకున్నాడు.

'ఏం! చెప్పరేం! రాకపోతే ఏం చేస్తారు'



ఈ సారి జబర్నస్తీగానే అడిగాడు.

'ఏం చేస్తావా! ఈడుకుని లాక్కు వెళతాం' బింకంగా అన్నారెద్దరూ.

'నేను మీకు చిక్కితేగా' వరుగు పుచ్చుకోన్నాడు వెంకట్రావు యమదూతలు ఒక్కొక్కరిని పట్టు తెల్లబోయి వెంబడి బడసాగారు అప్పటి చుట్టూ పది ప్రదక్షిణలు చేశాడు వెంకట్రావు. యమదూతలకు అసలే బింబంగా ఉంది ఇంకొక నాలుగు ఘడియలు ఆలశ్యమైతే అమ ఉద్యోగాలు ఊడిపోతాయి. ఆ భయంతో వాళ్ళు అసలే సరిగెత్తలేకపోయారు వాళ్ళ సీతి కనిపెట్టిన వెంకట్రావుకు వాళ్ళ మీద జాలివేసింది చివరకు అలసిపోయి ఒకచోట చతికిలబడ్డారు యమదూత లెద్దరూ రొప్పకుంటూ అతని వద్దకు వచ్చారు. వర్షం పడటానికి సిద్ధంగా ఉన్న ముఖ్యుల్లా ఉన్నాయి వాళ్ళ మొహాలు లాంఛనం చెప్పాడు వెంకట్రావు వాళ్ళకు!

'అబ్బాయిలూ! మీరు బెదిరిస్తే మాత్రం నేనురాను నేను అందరిలాంటి వాడినికాను మర్యాద యిచ్చి పుచ్చుకోండి లేకపోతే పుచ్చుకోని యివ్వండి. అనవసరంగా ఎందుకు ఆయాసపడతారు నా దగ్గర ఉబ్బులుంటే చెలొక సోడా ఇప్పించే వాణ్ణి కాని నాకే లేకపోతే మీకేం ఇప్పించనూ! మీ యివ్వం వచ్చినట్లు జబర్నస్తీ చేస్తే మాత్రం నేను రాను బెదిరించారా ఏమూలకీ పోయి దాక్కుంటాను మీరు నన్ను ఏలాగూ పట్టుకోలేరు అప్పుడు మీ ఉద్యోగాలు గోవింద కొడతాయి. మీరు చూడబోతే మరి బీడవాళ్ళలా ఉన్నారు కనీసం చిన్న 'బంకు' అయినా పెట్టుకోబానికి స్టాంపుకు ఉన్నట్టులేదు అప్పుడు ఆకలితో చూడి చావవలసి వస్తుంది ఆకలితో చూడటం ఎంతో బాధ. మీరు చాలా సుకుమారుల్లా ఉన్నారు ఆ బాధలను ఓర్చుకోలేరు మీకు ఆకలిబాధ లేకుండా ఉండాలంటే మీ ఉద్యోగాలు మీకుండాలి. మీ ఉద్యోగాలు మీకుండాలి అంటే మీ పనులు సక్రమంగా చేయాలి. మీ పనులు సక్రమంగా చేయాలి అంటే నన్ను పైకి తీసుకు పోవాలి. నన్ను పైకితీసుకు పోవాలి అంటే నే చెప్పినట్లుగా వివాలి మాశారా

మరి! మీకు ఆకలిబాధ తప్పాలంటే నే చెప్పినట్లుగా వివాలి. అలోచించుకోండి ఆరోపణ, అవరోపణ లేకుండా విడమర్చుకు వెంకట్రావు.

'బాబ్బాయి! నువ్వు చెప్పినట్లుగా వివాలి. మా ఉద్యోగాలు నీ చేతులో ఉన్నాయ్. మాత్రా' వివయంగా విన్నవించుకున్నారు.

'అలాంటి దారికీ. నాపేరు వెంకట్రావు మీ పేరేమిటి' అని అడిగాడు.

'నాపేరు లంబూ. వీడిపేరు జంబూ' అందులో ఒకడు చెప్పాడు.

'ఇవేదో సినిమా పేర్లలా ఉన్నాయ్. అయినా ఎందుకులే, గాడ్ బూ మీ యూ!' అంటూ చేయిచాపాడు

'మా కత్తులు నీకు దేనికి?' చాచిన చేయివంక మాస్కా అడిగారు అనుమానంగా.

'మీ కత్తులు ఎవరడిగారు — ఒహో మీకు ఇంగ్లీషు రాదుకదా ఇర్ల అయ్యా! లంబూ, జంబూ మీ కత్తులు నేనడగలేదు. మీ సరిచయవైంది అందుకు నేను చాలా' సంతోషిస్తున్నాను అని అభినందనలు తెలుపుతున్నాను ఆ ఇంగ్లీషు పదానికి అలా చేయి చాచటానికి అది అర్రం మీకు ఇంగ్లీషు రాకపోవడం పెద్ద చిక్క. తెలుగువాళ్ళలో చదువురని వాడు వచ్చినవాడు అంతా ఇంగ్లీషే ఎక్కువ ఉపయోగిస్తుంటారు తెలుగులో మాస్కాడటం నామూ అమృతంబారు మరి మీ సహారాజాగారు, అంటే వారే యమధర్మరాజాగారు! వారిడిగే ప్రశ్నలకు పావులు జవాబులు చెప్తారుకా! దాంట్లా ఇంగ్లీషే ఎక్కువ ఉంటుంది. మరి వారికి, మీకు ఎలా అర్రంవోతుంది' త

సందేహాన్ని వ్యక్తపరిచాడు.

'అవును స్వామీ! ఆ మధ్య అంటే దావాపు 150 సంవత్సరాలనుండి అందరూ అదేవాష ఆ ఇంగ్లీషు మాట్లాడుతుంటే రాజానికి అర్రంకాక ఒక లాభం లేదని ఈ లోకంలోంచి ఒకదొరగారిని పిలిపించి ఇంగ్లీషు నేర్చుకున్నారు దాని కోసం కుబేరు వారిదగ్గరనుండి వెయ్యి పెడిరూకలు అప్పు తీసుకున్నారు. చదువు పూర్తి కాగానే అతనిని మళ్ళీ భూలో కంలో ఎదిరినెట్టారు' అని తక్కువ అగిపోయి మళ్ళీ కంగారుతో చెప్పాడు లంబూ.

'బాబూ! ఇప్పటికే చాలా ఆశ్చర్యమయింది అర్థంగా రాకపోతే మా ఉద్యోగాలు ఊడిపోతాయ్' అని తొందరపడసాగారు

ముగ్గురూ గగనసింధులలో బయలుదేరారు దారిలో వెంకట్రావు అడిగాడు.

'అయితే మీని తెంపారే జాబ్బా?'

'అదిగో మళ్ళీ ఇంగ్లీషు మొదలు పెన్నావ్'

'ఓహో! మరచిపోయాను మీ ఉద్యోగాలు తాత్కాలికమైనా?'

'మరేనండి మేము చేరి ఇప్పటికి నూరు పత్యనినాలే అయింది కనీసం 500 పత్యనినాలైనా లేనిది ఖాయం కాదు'

'పత్యనినమంటే ఎన్ని రోజులు?'

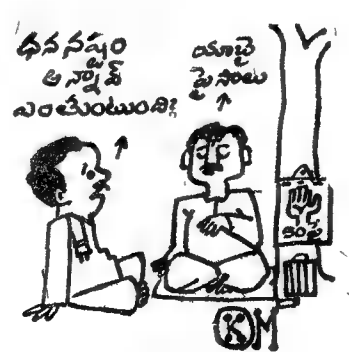
'పత్య నినమంటే తెలియదా? భూలోక లెక్క ప్రకారం ఒక పత్య నినమంటే ఒక సంవత్సరం' అన్నాడు జంబూ

'పత్య నినమంటే తెలియని వాళ్ళు న్నారా' అడిగాడు జంబూ

'అంతకు మించిన వాళ్ళున్నారు 'దేవుడున్నాడా' అనే వాళ్ళు కూడా ఉన్నారు' అన్నాడు వెంకట్రావు.

'బేవా! అని అగిపోయి ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారెద్దరూ ఒకేసారి

వేసుకున్న వేలు తీసేలోపలి సరక ద్వారాలు సమపించాయి. వెంకట్రావు ఒక్కసారి నడేపుట్టే స్మరించుకున్నాడు. సరక ద్వారాలు దాటగానే ముందు వైతరణి నది కనిపించింది. అది చూడటానికి అసహ్యంగా ఉంది అందులో ఉండే జనం వన్నెడు ఘోషాలకు ఎంత మంది వస్తారో అంతకు పైనే ఉన్నారు.



అందరూ బాధతో మూలుగుతున్నారు. వాళ్ళను చూసేసరికి వెంకట్రావుకు జాలితో పాటు భయం పుట్టింది. తను యమధర్మరాజుతో చేసే వాదనలో ఓడిపోతే తనకేలాంటి శిక్ష లభిస్తుందో? వెనక్కు తిరిగి పారిపోవమనుకున్నాడు. కాని పోయి మాత్రం ఏం చేస్తాడు ఎంత కాలం రూపహీనంగా తిరుగుతాడు ఇందాక యమదూతలను బెదిరించాడే గాని, నిజంగా వాళ్ళు వెళ్లిపోతే వాళ్ళ వెంబడి పోయేవాడు.

ఆలోచిస్తూ ముగ్గురు ముందరకు సాగారు. కొంత దూరం పోయాక భగవంతుని మండే మంటలోకి నెట్టబడి లబోదిబో మని ఏడుస్తూ కొంతమంది కనిపించారు. వెంకట్రావు యిట్లు మన్నాడు శరీరం కంపించింది. తనగలి ఏమోతుందో? అనుకుంటూ నెమ్మదిగా వెళ్ళుతున్నాడు వాళ్ళను చూస్తూ. అందులో తనకు ముఖపరిచయమైన వాళ్ళు చాలా మంది ఉన్నారు. తనను మోసం చేసిన శెట్టిగూడా అందులోనే ఉన్నాడు. అలన్ని చూడగానే వెంకట్రావుకు కోపం ఆనందం కలిగాయి. ఆ దుర్మార్గుడికి అంతే శాస్తి కావాలి. ఎంతమందిని మోసం చేశాడు. ఎంత నరుకు బ్లాక్ లో అమ్మాడు. ఇటువంటి వాళ్ళు పదిమంది ఉండబట్టే బారతదేశం ఆహార ధాన్యాల కోసం ఇతర దేశాల దగ్గర నుంచి అప్పులు తీసుకోవలసి వచ్చింది. నిజంగా ఇటువంటి వాళ్ళ అసలు నీసలు దేశద్రోహాలు.

'త్వరగా రావయ్యా స్వామీ' అన్న శ్రీంబా పిలుపుతో ఈ లోకం లోంచి ఆ లోకం లోకి వచ్చి వాళ్ళను అనుసరించ సాగాడు. దారిలో ఎన్నో ఘోరాలు కనిపించాయి. ఎంతోమంది ఎన్నో రకాల బాధలలో గిరిగిల్లా పోతున్నారు వాళ్ళలో ఎక్కువ మంది ప్రముఖులే ఉన్నారు ఒక్కొక్కళ్ళనుమాస్తూంటే వెంకట్రావుకు ఆశ్చర్యం వేసింది. అక్కడ ఉన్న వాళ్ళలో చాలా మందిని భూమ్మీద ప్రజలు దేవుళ్ళుగా తలచి పూజించారు అటువంటి వాళ్ళు నరకంలో ఉన్నారు.

'అది సరేగాని, మీ నరక లోకంలో జనాభా చాలా ఎక్కువగా ఉందే' అన్నాడు వెంకట్రావు.

'అవును, రోజురోజుకూ ఎక్కువయి పోతుందే కాని తక్కువ కావటం లేదు,

## యమలోకయాత్ర

స్వర్గం దాదాపు ఖాళీగా ఉంది అష్టదిక్పాలకులు కాక ఎవరో ఇద్దరున్నారు. జనం లేక పోయేసరికి దిక్పాలకులకు కూడా బద్దకం వేసింది. కార్తీకమాసం వెళ్ళినా కూడా వానదేవుడు నిద్ర లేవలేదు సరే గాలి దేవుణ్ణి ఎవరన్నా నిద్రలేపితే ఒక్కసారి గబగబా ప్రపంచం అంతా చుట్టేసి మళ్ళీ వచ్చి పడుకుంటున్నాడు. అగ్ని దేవుడికి కూర్చోని, కూర్చోని విసుగు పుట్టి ఒక్కసారి భూలోక సంచారం చేసిపెట్టాడు. ఒకసారి భూమ్మీదకు పోయాడంటే మళ్ళీ ఏ రెండు మూడు నెలలకో గావి రాడు. స్వర్గంలో జనాభా ఉన్నట్టయితే తమ ప్రజలకు మేలు చేసేవాళ్ళే కాని ఎవ్వరూ లేరు మహాముసులంతా తపస్సు చేసుకోవానికి వెళ్ళారు ఇప్పుడు త్రిమూర్తులు స్వర్గం కొన్నాళ్ళపాటు తీసేసి నరకం యొక్క ఇంకొక శాఖను అక్కడ స్థాపిద్దామనుకుంటున్నారు ఈ విషయాన్ని గురించి భద్రపద మాసంలో చర్చిస్తారట.'

వెంకట్రావు భద్రపద మాసం ఎప్పుడు? వస్తుందని అడుగుదామనుకున్నాడు. కాని ఇంతలోకి ఘంటారావం వినపడింది. అది న్యాయస్థానంయొక్క ఘంట ఆరోజు జనం ఎక్కువగాలేరు. కారణం ఆరోజు సౌఖ్యరోజు కొద్ది సాపాలు చేసినవాళ్ళకు మాత్రమే విచారణ జరుగుతుంది. ఒక పదిమంది కంటే ఎక్కువలేరు అందులో ఆఖరివాడు వెంకట్రావు.

న్యాయ స్థానం లోకి వెంకట్రావును తీసుకువెళ్ళారు యమన్యాయస్థానం అతను అనుకున్నట్లు భయంకరంగాలేదు సాధారణంగా ఉన్నది ముద్దాయిలు నిలుచుటానికి ప్రత్యేకించి బోసులేదు న్యాయ మూర్తి ఎదురుగా నిలబడి మాట్లాడ వచ్చు అది చాలా విశాలమైనది. గదిలో దాదాపు 20 స్తంభాలు ఉన్నాయ్ ఒక్కొక్క స్తంభం దగ్గర ఒక్కొక్క యమదూత ఉన్నాడు ఆగది చూడగానే ప్రతి ఒక్కడికీ తాముచేసిన పాపాలమీద తమకే అవహానం వుడుతుంది. అయినా వాళ్ళ అహంకారం సరికొద్దు. ఏలాగైనా శిక్షపడకుండా తప్పించుకోవాలని చూస్తారు.

కాని వెంకట్రావుకు ఆపూహ కలులేదు తను మళ్ళీ ప్రతికూలి వెంకట్రావుకు ఇదే ఆలోచన. అందరు పాపుల విచారణ అయింది. తానే చివరివాడు.

'పారాయణం వెంకట్రావు' చిత్ర గుప్తుడు గవుకేక పెట్టాడు. యమభటులు అతన్ని న్యాయపీఠంవద్దకి తీసుకువెళ్ళారు. న్యాయపీఠానికి ఎదురుగా ఉన్న ఆసనంలో యమధర్మరాజు. ఆ సీనుడై ఉన్నాడు. మానవులు ఊహించినట్లు ఆయన భయం కరంగాలేదు. చిరునవ్వు ముఖంతో దేదీప్య మానంగా వెలిగిపోతున్నాడు.

'బాబూ నీ పేరేమిటి? సోమ్యంగా అడిగాడు యమధర్మరాజు వెంకట్రావు, ఆయన అలా చూట్లాడతాడని కలలోపూడా అనుకోలేదు. ఆయన కర్మకంగా ఉంటాడని. కఠిన హృదయుడని తను ఎన్నో సార్లు భూలోకంలో వినిఉన్నాడు కాని అతను అనుకున్నదానికి వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్నది.'

'వెంకట్రావు' నెమ్మదిగా జవాబు చెప్పాడు.

యమడు, చిత్రగుప్తుని వైపుకు తిరిగి, 'చిత్రగుప్తా! ఇతడు చేసిన నేరా లేమిటి?' అడిగాడు.

చిత్రగుప్తుడు జవాబు చెప్పాడు; 'ప్రభూ! ఇతడు నాలుగు వందలసార్లు అబద్ధం చెప్పాడు. వందమందిని మోసం చేశాడు లెక్కలేనన్ని చిన్నపాటలను చంపాడు. అఖరుకు ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు

వెంకట్రావు ఆ ఆఖరిమాట వింటేవ్వుటికి కోపమొచ్చింది.

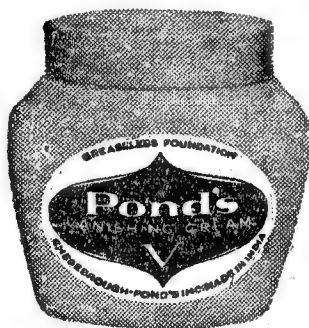
'ప్రభూ! ఈ చిత్రగుప్తునికి కొంచెం మతి చలించి ఉంటుంది. లేకపోతే నేను చనిపోయేటప్పుడు నిద్రమత్తులో జోగాడు తుంటాడు నేను ప్రమాదవశాన చనిపోయానుకాని ఆత్మహత్యకాదు.'

చిత్రగుప్తుడు వెంకట్రావు వంక ఉరుముతూమాళాడు. యమధర్మరాజుమాత్రం సామ్యంగానే, 'బాలకా! చిత్రగుప్తుని చిట్టాలో ఇంతవరకు ఎవ్వరూ తప్పు పట్టలేదు నీవు చెప్పింది తప్పేలే నీకు ఎక్కువ శిక్ష ఉంటుంది. చెప్పు ఎలా చనిపోయావ్!' అడిగాడు.

'ధర్మరాజా! నేను నిన్నటివరకు ఒక నిరుద్యోగిని నా తల్లిదండ్రులు ఈ (63వ పేజీ చూడండి)



## పాండ్స్ వానిషింగ్ క్రీమ్ తో మీ తరుణ సౌందర్యాన్ని పువ్వురేక మార్దవంగా మంచుకోండి



పాండ్స్ వానిషింగ్ క్రీమ్ లోగల ప్రత్యేక హ్యూమెక్టెంట్ తో మీ చర్మమందలి స్వాభావిక తేమను పుంచుకోండి పాండ్స్ వానిషింగ్ క్రీమ్ మీ చర్మాన్ని సుకుమారంగా మార్దవంగా నిత్య యౌవనంగా వుండి కాపాడుతుంది దుమ్ము, వాతావరణాలనుండి కూడా చర్మాన్ని రక్షిస్తుంది. అతి తేలికగా మంచులా వుండే వానిషింగ్ క్రీమ్ ఒక్కటే సమానంగా రాసుకోవచ్చు. లేకపోతే పొడరుకు పునాదిగా రాసుకొని పౌడర్ అద్దుకుంటే గంటలకొద్దీ, మీ సింగరము చెక్కుచెదరదు.

చీస్ బ్రో-పాండ్స్ ఇన్ కాక్టోరేటెడ్  
(పరిమితమైన భార్యతతో యు.ఎస్.ఎలో స్థాపితము)

పాండ్స్ వానిషింగ్ క్రీమ్ పౌడర్ కు విశిష్టమైన పునాది

P-4932a

# అక్షయ అంగదీసుకోవడము

సరిమళ్ళా మెచ్చడం

భర్తను లొంగదీసుకోవటానికి రెండవ స్టేజ్ ఏమంటే... భార్య తను అన్నివిధాలా భరించిన అధారపడి ఉన్నట్లు నటించాలి. ఎలాంటి పురుషుడికైనా తను భార్యకంటే అన్నివిషయాలలోనూ (ఒక అందం వీష్యులతోతప్ప) అధికుగనన్నభావం అతని కెంతోసంతోషపె్నిస్తుంది. అంతేకాక మహా వృత్తానికి పెనవేసుకుపోయే లతలా భార్య తనను అశ్రద్ధునకుని ఉండాలని కోరుకుంటాడు ప్రతి బర్తానూ.

ఈ విషయాన్ని తెలివిగల భార్య అర్థం చేసుకుని తదనుగుణంగా ప్రవర్తించాలి శారీరకంగా మానసికంగా కూడా తాను అతనిముందు దుర్బలురాలినట్లు కనపడాలి. మోటుగా, ధైర్యంగా ఉండే ఆడదాన్ని మగవాడు ఒక్కప్పుడు మెచ్చుకున్నా, అలాటి స్త్రీని భార్యగా ప్రేమించలేడు అంతగా. బియ్యం మూటను ఒకనోటనుండి మరోమూలకు మార్చేటప్పుడు, ట్రంకు పెట్టెను అటకవోదనుండి దించేటప్పుడు మీ ఆయన గనుక యింటో ఉన్నట్లు అంత కొంత జాగ్రత్తగా వ్యవహరించాలి మీరు

అదేమంటే ఒకవేళ మీకు అపెట్టెలను మూటలను ఎత్తగల బలం ఉన్నప్పటికీ 'అబ్బ! చచ్చున్నాను యీ బరువులు మొయ్యలేక... ఓసారిలా వచ్చి సాయం చేయరా?' అని సన్నగా (బలహీనతతో) ధోరణిలో పిలవాలి (పిలవాలని అప్పుడా మగధీరుడు అమాంతం బియ్యం మూటను ఎత్తి అవతలపడేసి 'ఓనో యీ మాత్రం బరువుకూడా మొయ్యలే-పోతే ఎలాగే నుకున్నారీ? కేపు పిల్లల్లాటకంటావు దీనికే కందిపోతుంటే?' అంటూ బుగ్గిమీద ఓ చిటికవేస్తాడు. అప్పుడతని కళ్ళలో వెగేగే గర్వరేఖలు చూసితీయాలి!

## భర్తని లొంగదీసు కోవడంలో రెండవ వెంట్రు

అతనిమీద అధారపడి ఉన్నట్లు ఆయనకి లొంగిఉన్నట్లు కనపడటం



అలాగే మీరు సహజంగా మనోవిబురం గలవారైనప్పటికీ పిరికివాళ్ళలా నటించాలి. ఉదాహరణకి రాత్రిపూట బయటికి వెళ్ళవలసివచ్చినందుకొండి. 'అబ్బ! చీట్లా నాకు భయమండీ! కాస్త తోడురారా?' అని తియ్యగా రాగంతిమ్మా అడగాలి పిరికితనానికి ఓచిత్రమైన లక్షణం ఉంది 'దేమంటే ఒకమనిషి సహజంగా ఎంత పిరికివాడైనప్పటికీ తోటివాడు కనుక తన పిరికితనాన్ని వెల్లడించి, యితని సహాయాన్ని అర్థించేడంటే ఎక్కడలేని ధైర్యాన్ని పుంజుకుంటాడు మొదటివ్కీ.

కనుక పిరికిగా ఉన్నట్లు నటించటం

వల్ల రెండువిధాల లాభాలున్నయ్యే, మీ ఆయనకు మీరు తనమీద అధారపడి ఉంటారన్న భావం ఎంతో సంతోషపె్ని, గర్వాన్ని కలిగించి సవా మిమ్మల్ని పసిపాపలా కాపాడుకుంటానికి ప్రయత్నిస్తాడు. రెండవదేమంటే ఒకవేళ స్వభావసిద్ధంగా మీవారు పిరికివారైనప్పటికీ మీ రాయన ముందు బేలగా ప్రవర్తించేసరికి తను ధైర్యమై డిగా మారే అవకాశం ఉంది. పిరికిగా, బలహీనంగా ఉండటం (అస్ కోర్స్... మోతాదులోనే ఉండాలి యీ రెండు లక్షణాలు -) స్త్రీకి ఒకరకంగా అందాన్నే యిస్తాయే భర్త ప్రేమకు దోహదం చేస్తయ్యే. బేలగా, సుకుమారంగా, లలితంగా ఉన్న స్త్రీనే పురుషుడు ఎక్కువగా ప్రేమించగలడు. మితిమీరిన ధైర్యసాహసాలు, శారీరకబలం ఉన్న ఆడవాన్ని 'మగరాయడు' అంటూ చీదరించు కుంటారు చాలామంది.

అసలు స్త్రీలోనే ఉన్నది స్త్రీ పురుషులొని వైవిధ్యం. దృఢంగా, మోటుగా ఉన్న పురుషుడికి త్వరగా లొంగిపోతుంది స్త్రీ. అలాగే మృదువుగా, సుకుమారంగా ఉన్న స్త్రీని తనలో లీనం చేసుకోవాలని కోరుకుంటాడు మగవాడు. నాజాకుగా ఉండే మగవాళ్ళు ఎంత హాస్యాస్పదంగా కనపడతారో, మోటుగా ఉండే ఆడవాళ్ళు అంత విశ్రుతంగానూ కనపడతారు స్త్రీ పురుషుల మధ్యగల వైవిధ్యం ఎంత ఎక్కువగా ఉంటే వారిరువురి మధ్య జనించే ఆకర్షణకూడా అంతబలంగానూ ఉంటుంది.

ఇదంతా ఎందుకు చెప్తున్నానంటే... భర్తను లొంగదీసుకో దల్చుకున్న ఆడవాళ్ళు తాము అతనికి లొంగి ఉన్నట్లు, అతనిమీద అధారపడి ఉన్నట్లు కనపడటం ఎంతో అవసరం! ఇదికూడా సహాయ నిరాకరణోద్యమంలా ఒక సరికొత్తరకానికి చెందిన శాంతియుత యుద్ధమే! ఈ టిటుకును గ్రహించాలి మీరు

మరో ముఖ్యమైన విషయమేమంటే అడపా దడపా మీ ఆయనతో 'మీరే నా ధైర్యం' అన్నవాక్యాన్ని సూటిగానో పరోక్షంగానో అంటూ ఉండాలి.

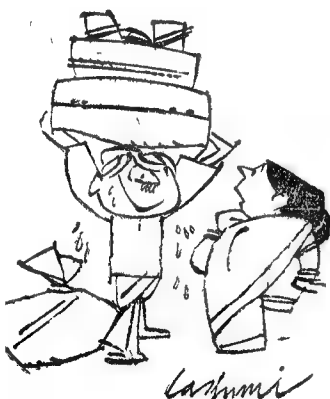
అదో చదువుకున్న అమ్మాయిలకు అప్పుడే కోపంవచ్చేస్తోంది నాకు తెలుసు,

కోప్పడకుండా కాస్త శ్రద్ధగా నామాటలు వినిండి, అనలు దేవుడంటే ఎవరు? మీరు నిస్వార్థంగా, స్వలాభాపేక్షలేకుండా ప్రేమించి పూజించే ఒకవ్యక్తి, లేదా మీరు చేరుకోలేని ఆదర్శాలకు, మీరు కోరుకునే ఆనందానికి ప్రతినిధిగా భావించే ఒక అదృశ్యశక్తి—భావా?

ఆ వ్యక్తినో, శక్తినో గుర్తొని లింగల్లోనో, పూర్వోనో చూసేస్తా. మీ జీవిత భాగస్వామి, మీ సర్వస్వం, మీ ప్రాణం...అన్నీ అయిన భర్తలోనే చూసుకుంటేనే? అని నా ప్రశ్న...ఒక్క సారి ఆలోచించండి నివాసంగా.

మీరు అద్భుతమైన సౌందర్యకంఠులే కావచ్చు. మిమ్మల్నిచూసి లోకం మూర్ఛ పోవచ్చు. వైజయంతీలూ, మారిలిన్ మన్రోలూ మీముందు దివ్యోపహాసికి కూడా వని కిరారని మీ మొహంమీదే మిమ్మల్ని ఎంతోమంది పొగడవచ్చు కాని ఏకాంతంలో మీ భర్త 'చిట్ట! నువ్వు చాలా అందంగా ఉంటావురూ! నీవంటి భార్య లభించటం నా అదృష్టం!' అన్నప్పుడు కలిగినంత ఆనందం మీకు మరెప్పుడూ కలిగలేదన్నసంగతి మీరు గమనించి ఉంటారు.

అలాగే మీ అందాన్ని ఎంతమంది మెచ్చుకున్నా మీ ఆయన కనుక ఒక్క సార్లేనా మీ అందాన్ని గురించి మాట్లాడడు; పెదవివిప్పి పొగడడు అనుకోండి. అప్పుడు మీ మనసు చివుక్కుమంటుంది. 'ఎంత అందం ఉంటేనే? ఆయన కళ్లకు నేను సరిపడటంలేదు!' అని నిమగ్నంగా, నిస్పృహగా, నిట్టూర్పు విడపారు.



అట్లాగే మీరుచేసినకూర్, వచ్చడో మీ ఆయనకనుక మెచ్చుకుంటూ తిన్నాడంటే యింక ఆరోజు మీకు భోజనం అక్కర్లేదు. సంతోషంతోనే మీ కడుపు నిండిపోతుంది.

బయటవారితో ఏ కారణం వల్లనైనా అవమానం జరిగిందనుకోండి మీకు ఆయన నోటినుండివచ్చే ఒక్క చిన్న అనునయ వాక్యం మీలోని ఎంతటి అవమానాన్ని దుఃఖాన్ని అయినా సరే తుడిచిపెట్టి వేయగలడు. అదే తెలిసో, తెలియకో తన మాటలతో, చేతులతో, మీ భర్త మిమ్మల్ని అవమానిస్తే మీరు భరించగలరా? ఎంతమంది ఓదార్పులు, అనునయాలూడా మీలోని ఆవేదనను చల్లార్చలేవు. మీ భర్త మిమ్మల్ని నిరసిస్తే, అవమానిస్తే భరించే శక్తి మీకు ఉండదు.

ఇవన్నీ ఆలోచిస్తుంటే మీకేమని పిస్తోంది? అనాలోచితంగాగనీ, ఉద్దేశ్య పూర్వకంగా గానీ మీ జీవితాన్ని మీ భర్త దయా దాక్షిణ్యాలపైన, అతని యిష్టా యిష్టాలపైన వదిలేసి బ్రతుకుతుంటారు మీరంతా ఆ సంగతి మీకే తెలియదు.

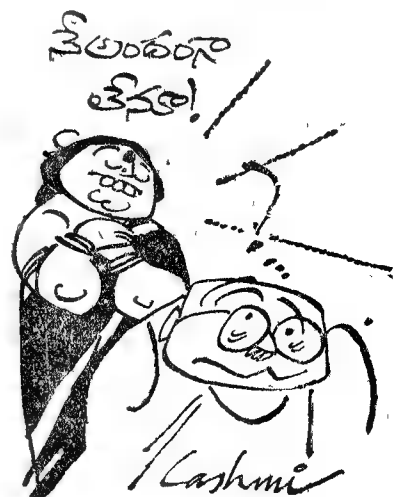
మీకు తెలియకుండానే, మీ ప్రయత్నంతో నిమిత్తం లేకుండానే మీ సర్వస్వాన్ని మీ భర్తకు సమర్పించుకుంటారు అందుకే భర్త అనురాగంలో పొందగలిగినంత సుఖాన్ని, భర్త తిరస్కృతితోపాడేంత ఆవేదననూ ప్రేమరే సమయంలోనూ అనుభవించదు.

మీ ఆయన కోప్పడితే ధూమ్మని కోపం

వచ్చేస్తూది మీకు నిదురు తిరిగి ఆయనను కూడా కోప్పడాలనిపిస్తుంది. ఎందుకో తెలుసా? మీరు యీ ప్రపంచంలో మీ భర్తను ప్రేమించినంత గొప్పగా మరే యితర వ్యక్తిని ప్రేమించటంలేదనే దాని అర్థం. అందుకే మీ ప్రేమను మీవారు అర్థం చేసుకోకపోయినా, తిరిగి అంత ప్రేమ యివ్వటంలేదన్న అనుమానం మీకు కలిగినా, మీకు చాలా కోపంవస్తుంది.

మనం ప్రేమించే మనుషులమీద మనకి రావలసినంత కోపంవస్తుంది. ఇంకా చెప్పాలంటే ఆ ఎదుటివ్యక్తిని చంపేయాలన్నంత కోపంకూడా వస్తుంది ఒక్కొక్కప్పుడు, ఆ కోపం వెనుక దాగిఉన్న ప్రేమ అంత గొప్పదన్నమాట!

ఈ విషయం పైకి కొంత నిద్రార్థంగా



కాపించవచ్చు. కాని నెమ్మదిగా ఆలోచిస్తే అందులోని నిజం తప్పక అర్థమవుతుంది.

ఈ ఉపాధ్యతమంతా దేవికంటే పైన భర్తమీదకు తారాజవ్వల్లా చీటికి మాటికి లేచే గయ్యాభిభార్యలు, 'మీరూ నాకంటే ఏరకంగా ఎక్కువ? మీరూ, నేనూ పీల్చేగాలి ఒకటే, మీరూ నేను తాగే నీరు ఒకటే! మీతోపాటు నాకూ కావాలి అన్నీ రంగల్లోనూ సానత్వం' అంటూ మొండిగా వితండవాదం చేసే అల్లా మోడ్రన్ భార్యలూ అందరూకూడా అంత రాంతలాల్లో భర్తమీద అవ్యాజాను రాగాలు కలివారే! అయితే ఆ ప్రేమను చూడటం చేతకాని అమాయకులు వాళ్లు—అంతే!

ఎన్ని చదువులు చదివినా, ఎన్ని

ఫ్యాషన్లు వేర్వేరు, ఏ దేశంలోనైనా,  
 కాలంలోనైనా ప్రేమ తపాలాడేది,  
 పడివచ్చేది - భర్త ప్రేమకోసమే ! ఈ  
 విషయం గట్టిగా పైకి ఒప్పుకుంటానికి  
 నామోషీ కొందరికి కాని అది మాత్రం  
 విజం. 'పతియే ప్రత్యక్ష దైవం' అన్న  
 మాక్తి పాత చింతకాయ పచ్చడి లాటిదే  
 అయినా, ఆరోగ్యానికి చాలా మంచిదన్న  
 నిజాన్ని ఏ స్త్రీ కూడా కాదనలేదని  
 వా ర్థక విశ్వాసం.

అలాటప్పుడు భర్తను దైవంగా భావించటం,  
 ఆ భావాన్ని భర్తకు తెలవటం  
 ఏమంత పరువుతక్కువ పనికాదు సరికదా,  
 దాంతోపాటున స్వర్గత్రయం కావటానికి  
 ఎంతో దోహదకారి అవుతుంది.

తెలుగు సినిమా పత్రికతలా 'నాదా!  
 మీరే నా దేవుడు. నేను మీ పాదదాసిని'

## భర్త ని...?

అంటూ డైలాగులు చెప్పటం విజజీవి  
 తంలే సాధ్యం కాకపోవచ్చు. పోతే ఆ  
 భావాన్ని లండంగా, నున్నితంగా వ్యక్తం  
 చేసే అవకాశాలను కల్పించుకోవటం కూడా  
 అసాధ్యం కాదనుకుంటాను.

పండగరోజు తలంటిపోసుకుని, కొత్త  
 బట్టలు కట్టుకుని దేవుడి పూజామందిరం  
 ముందు ఓసారి వచ్చి మీ శ్రీవారి పాదాలకు  
 నమస్కరించండి. ఇంక ఆయన శరీరం,  
 మనమా మేరువర్వత పరిమాణంలోకి విస్తరిల్ల  
 కపోతే అప్పుడనండి. అంతే కాదు,  
 అప్పట్నుండి ఏ పండగైనా నెలాఖరున  
 రావటం జరిగినానరే, తప్పకుండా మీ చేతి  
 లోకి ఒక కొత్తచీర వచ్చిందన్నమాట!  
 మా పక్కంటావిడ ఒకపారి వాళ్ళాయన

ఎంతో నవనెడ్యే తప్ప పండక్కి కొత్త  
 చీర కొనటంతదంటూ ఓసారి ఫిర్యాదు  
 చేసింది నాతో. నేనీ చిట్కా చెప్పేసరికి  
 దసరా పండక్కి వాళ్ళాయన తెచ్చిన కొత్త  
 చీర కట్టుకుంటూనే ఆమాంతం ఆయన  
 పాదాలమీద వాలిపోయిందట

ఆ మానవుడు ఎన్నడూ జరగని ఆ  
 సంఘటనకు ఉబ్బి తబ్బిబ్బె యింకా  
 తప్పనిసరిగా ప్రతి పండగకూ కొత్త  
 చీర కొనిస్తున్నాడని నాతో చెప్పింది. కొత్త  
 చీరలు ఎక్కువగా కొనిపించాలన్న కోరిక  
 గలవా రందరూ యిదే పద్ధతిని ప్రయోగం  
 చేసి సత్ఫలితాలను పొందవచ్చు.

అలాగే ఆయనమీదగల భక్తిభావాన్ని  
 వెల్లడించటానికి మరో మంచి తరుణం...  
 రాత్రి పడుకొనే సమయం. రోజూ నిద్ర  
 పోయే ముందు ఓ రెండు నిమిషాల పాటు  
 శ్రీవారి పాదాలు వత్తాలి.

చాలామంది భార్యలు భర్తలు కాళ్ళు  
 పట్టమంటే 'ఎప్పుడూ మీకు కాళ్ళు  
 నొప్పలేనా! అందునా నన్నుచూస్తే మరీ  
 నొప్పలొస్తయ్ మీకు' అంటూ విసు  
 క్కుంటారు. కాని భర్తకాళ్ళు వత్తించు  
 కునేది నొప్పులకోసం కాదన్న విజం చాలా  
 మంది అమాయకురాలి కు తెలియదు.

భర్త పాదాలను ఏకాంతంలో స్పృశించటం...అదికూడా శృంగర క్రీడలలోని  
 ఒక భాగమే ! చిరుచీటిలో, ని ళ్ళ బి  
 ఏకాంతతలో, భర్తపాదాలను ఒడిలో పెట్టు  
 కుని కూర్చున్నప్పుడు కలిగే ఆ అందమైన  
 జలదరింపును, తియ్యని కంపనాన్ని అను  
 భవంలోకి తెచ్చుకోవాలంటే వాత్సల్యమునగి  
 కామశాస్త్రాన్ని పఠించ సక్రమము. జస్ట్  
 ...స్పందించగల సున్నిత హృదయముంటే  
 చాలు స్త్రీకి !

స్త్రీ తన భర్తపాదాలను స్పృశించాలి  
 అని పెద్దలు నిర్ణయించటంలో మరో  
 ఉద్దేశ్యమేమంటే ప్రతిస్త్రీ భర్తనీ, భర్త  
 శరీరాన్ని ఎంతగా ప్రేమించాలంటే, ఆయన  
 పాదాలనుకూడా అనవ్యంఘకోకుండా, అన  
 సరమైతే నెత్తినకూడా పెట్టుకునేస్తే తీలో  
 ఉండాలి-అని దాని తాత్పర్యం.

పాదారణంగా మనం ఒక సునిషితోని  
 శరీరభాగంలో పాదాలు చాలా అపరిశుభ  
 మైనవిగా భావించి చులకనగా చూస్తాం.  
 (64 పేజీ చూడండి)

## ట్రాన్క్విలయిసర్ల వాడకం ఎక్కువ అయితే?

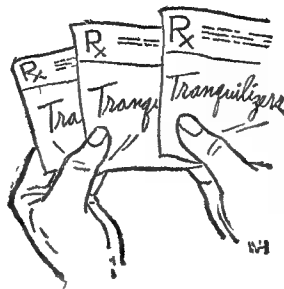
కొందరు మనస్సు సరిగ్గా  
 లేనప్పుడెల్లా ట్రాన్క్విలయిసర్  
 మాత్రలు వేసుకుంటూ  
 ఉంటారు.

ఇవి ఎక్కువగా వాడితే  
 పార్కిస్మస్ జబ్బు రావచ్చు  
 ఈ జబ్బునే 'పెరాలిసిస్ ఎజి  
 టాస్స్' అంటారు. (పక్షవాతపు  
 వణుకు?)

ఈ జబ్బు వస్తే సడత తడ  
 బ ధు తుంది ఆలోచనాశక్తి  
 కుంటుపడుతుంది దైనికావస  
 రాలు తీర్చుకునే శక్తి పోతుంది  
 చర్మం రంగు మారుతుంది  
 కండరాలు వాస్తాయి

కొత్తు పెద్దని అవుతాయి  
 వెరీమాపులు వస్తాయి నోరు  
 తేరుచుకుని ఉండిపోయి చొంగ  
 కారవచ్చు పని లేనప్పుడు చేతికి  
 డిన్ని వణుకు ఏదయినా పట్టుకు  
 నేందుకు చాపింపుడు అగి  
 పోవచ్చు

ట్రాన్క్విలయిసర్ మాత్రలు  
 ఎన్ని తీసుకున్నాడీ డాక్టరుతో  
 చెప్పటం అవసరం లేదా,  
 డాక్టరు రోగ నిర్ణయం చెయ్య  
 లేకపోవచ్చు.



2.

ట్రాన్క్విలయిసర్లు వాడితే  
 జీహంలో బాటాషియమ్ తగ్గి  
 పోవచ్చు ఈ కొరత తీరేందుకు  
 ఎల్ఫోరం, బాటాషియం  
 మాత్రలు ఇస్తాడు డాక్టరు  
 ఈ చికిత్స బాగా పనిచేస్తుంది.

పాచ్. ఎల్. హెర్నాన్డెస్  
 (కాపీరయిటు)



(బాడిగె రౌమకృష్ణ సమర్పించు ఎం.వి.ఆర్.విక్టర్స్ వారి)

# మహారాజులం



నిర్మాతలు:  
శ్రీనివాసరావు  
ఎం.వి.ఆర్.విక్టర్స్

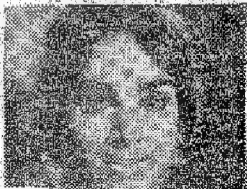
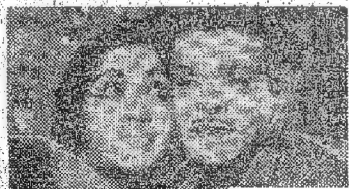
నిర్మాతలు:  
ఎం.వి.ఆర్.విక్టర్స్

కథానాయకుడు:  
ఎం.వి.ఆర్.విక్టర్స్

మాటలు:  
ఎం.వి.ఆర్.విక్టర్స్

సంగీతం:  
కె.వి.మహదేవన్

అంబా సేనాని  
లక్ష్మీనిధి  
కె.వి.ఆర్.విక్టర్స్  
జయలక్ష్మి



AKSHMI



‘మామకుతగ్గకోడలు’లో ముక్కామల చలం, రాజసులోసన, రంగారావు

చిత్రకమేక

## మామకుతగ్గకోడలు

❑ ఒకరకం ప్రేక్షకులకి జానపదులు నచ్చుతాయి మరోరకం వారికి పొచ్చు కాలు, మరి కొందరికి పోరాణాలు ఈ ఒక్కొక్క దానిలోనూ మల్లీ రకరకాల అభిరుచులు ఈ అభిరుచులని చిత్రనిర్మాణం అనుసరించాలని నిర్మాతల అభిప్రాయం అందుకని, అన్నిరకాల ప్రేక్షకులకి ఆకట్టుకునే ‘పుష్ప’ చిత్రాలని నిర్మించేస్తున్నారు ఇది సంతకరకు తాభదాయకమో ప్రయోగశక్తికంగా పరిశీలించి తెలుసుకుంటున్నారు.

మంచి కుటుంబగౌరవి, వసేస్తుతో మురళీ జూలాజీ ఫిలింస్ వారు ‘మామకుతగ్గకోడలు’గా ప్రేక్షకులకు అందించారు.

కిల్లర్ రంగారావు పేరు చెబితే ఎంతటి వారికయినా హాడల్ అతని కొడుకు చలం శోభన్ హత్య, కృష్ణమూర్తి ప్రమాదం లంటి సంఘటనలపల్ల అతనికి తండ్రి పైన ద్వేషం అధికమవుతూ వుంటుంది. ఆ ద్వేషంతోనే నిర్మూని వెల్లిచేసుకుంటాడు అతని అంచనా తాడుకూర్చి తాడేపామ్మ కరవమాస్తుంది ప్రేక్షకుల అంజనాలని ఉప్పుదారులు పట్టిస్తూ వసేస్తు విడదీసిన క్లయిమాక్సు అద్భుతంగా ముగిస్తుంది.

ఈ కథకి ఆయువు పట్టులాంటి

పాత విజయనిర్మలది ఆమె చక్కని చాతుర్యంతో నటించి వసేస్తును పోషించింది రంగారావు నిశ్శిష్టమైన నటన చిత్రానికి వస్తే తెచ్చింది శోభన్ ఖు పాత్ర చిన్నదయినా వున్నంతలో ఉన్నతంగా నటించారు ప్రేక్షకులను బాగా ఆకరించగలి పాత్రను రాజసులోసన మంచి కౌశలంతో పోషించింది చలం పటం ఒక విశేషాకర్షణగా వున్న ఈ చిత్రంలో ముక్కామల, బాలకృష్ణ, రమాప్రభ, తదితర ముఖ్య పాత్రలని పోషించారు విజయలలిత, జ్యోతిరిశ్మిల నృత్యాలు మనస్సును బాగా ఉత్సాహించేట్టుగా వున్నాయి.

సీ యన్ రావు కట్టుదిట్టమైన దర్శకత్వంతో తయారయిన ‘మామకుతగ్గకోడలు’ సంభాషణలు బి ఎల్ ఎన్ ఆచార్య రాశారు యన్ రాజేశ్వర రావు సంగీతం విదురంగా వుంది, కథ్యం కెమెరా కొత్త పోకడల్లో చిత్రీకరించింది ఇంజనరకు మన చిత్రాల్లో అత్యంత కోడళ్ల పాత్రలు తప్పితే మామా కోడళ్ల కథలు తక్కువ ‘మామకుతగ్గకోడలు’ ప్రేక్షకులకు తగిన వినోదాన్ని కొంగ్రొత్త పోకడల్లో అందిస్తుందనే ఆశిద్దాం.

— సీకరాజు ❊

## సినిమా

❑ ‘జరిగిన కథ’ చిత్ర నిర్మాత అతి త్వరలో ఒక సంపూర్ణ హాస్య చిత్రాన్ని మిక్కు అందివ్వనున్నారు శ్రీ డి వి నరస రాజు విరచితంబయిన చక్కటి కథ తమ దగ్గరున్నట్లు... యా చిత్రాన్నికూడా శ్రీ బాబూరావు డైరెక్టు చెయ్యగలరని నెట్టిడించారు.

‘వజ్రమంత్రపుసీరి’ చిత్ర నిర్మాతల్లో ఒకరయిన శ్రీ వందనం తన మిత్రులు కొందరితో కలిసి ఒక చక్కటి సాంఫి క చిత్రాన్ని నిర్మించనున్నారని తెలుస్తూంది. విశ్వభారతి (పాడల్స్) బ్యాచుల్లో తయారుకానున్న యా చిత్రానికి శ్రీ భిమిడి పాటి రాధాకృష్ణ రచన చెయ్యమన్నారని, శ్రీ ప్రత్యగాత్మ దర్శకత్వం నిర్వహించడానికి అంగీకరించారని విశ్వసనీయంగా తెలుస్తూంది.



‘భలేంద్రుడు’లో విజయలలిత

తండ్రి పదునూ ప్రతిష్ట గంగసాలు శె'సండుమి లంబాది నిల్లను  
సిల్లి వేసుకున్న ఒక సుప్రత్రునిగాథ!

బారాబో ఫిలిమ్స్

# కామకు పక్షికాళి

దర్శకత్వం నియన్ రావు బి.ఎ. సంగీతం నియన్ రాజేశ్వరరావు



KE  
రామారావు

నియన్ రాజేశ్వరరావు  
నియన్ రావు బి.ఎ.



‘జన్మభూమి’ చిత్రాన్ని బోరిఎత్తున నిర్మిస్తున్న శ్రీ లక్ష్మీ సుబ్బయ్య అతి త్వరలో మరొక జానపద చిత్రనిర్మాణానికి ప్రవేశమించనున్నట్లు తెలుస్తోంది.

‘జన్మభూమి’ చిత్రాన్ని బోరిఎత్తున నిర్మిస్తున్న శ్రీ లక్ష్మీ సుబ్బయ్య అతి త్వరలో మరొక జానపద చిత్రనిర్మాణానికి ప్రవేశమించనున్నట్లు తెలుస్తోంది. ‘జన్మభూమి’ చిత్రానికి పూర్తయింది \* \* \* కామదీ పిక్చర్స్ ‘అధినేత శ్రీ ఎం. డి. రెడ్డి’ ‘శ్రీ కృష్ణ విజయం’ చిత్రాన్ని నిర్మించనున్నారని మీకు యిది వరలో తెలిపేస్తున్నాను శ్రీ రామారావు

విజయలక్ష్మి పరివార్ అంగీకరించేంత వరకు ఆ చిత్ర నిర్మాణానికి పూజుకో బోరిఎత్తున తెలియజేస్తూ, అతి త్వరలో ఒక జానపదాన్నిగానీ, సాంఘికాన్నిగానీ నిర్మించ నిశ్చయించానని చెబుతూ, యే చిత్రం తీసినా శ్రీ రామారావు పీఠాంగా ఒప్పు కుంటేనే కార్యరంగంలోకి దిగగలవని వ్యవహరించారు.

## సినిమా డైరీ

- ప్రసాద్ ఆర్ట్స్ ‘సత్తెకలపు సత్తెయ్య’ జూన్ 19 న విడుదలయింది శ్రీ వి. కె. ప్రసాద్ నిర్మించిన యీ చిత్రానికి ‘ఎదిర్చిపుల్’ దర్శకుడు శ్రీ కె. బాలచందర్ దర్శకుడు
- పూర్ణా ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ ‘మాతృదేవత’ మూటింగు కో కుమారి చంద్రకళ పాల్గొన్న భృత్యాలను ప్రసాద్ స్టూడియోలో శ్రీమతి సావిత్రి చిత్రీకరించారు శ్రీ పూర్ణాచంద్రరావు నిర్మించే యీ చిత్రాన్ని పూర్ణా పిక్చర్స్ విడుదల చేస్తారు
- హరిహర ఫిలింస్ ‘నాటకాల రాయడు’ మూటింగు వెంకటేశ్వరా సీట్స్ కో పూర్తయింది శ్రీ హగ్గుమాడం పాడుకుడిగా నటించిన యీ చిత్రానికి శ్రీ అక్కినేని నటించి దర్శకుడు
- పి. ఎస్. ఆర్. పిక్చర్స్ నిర్మిస్తున్న జానపద చిత్రంలో శ్రీ రామారావు, శ్రీమతి విజయ జూన్ 11 నుండి 15 వరకు పాల్గొన్నారు శ్రీ పింజల సుబ్బారావు నిర్మించే యీ చిత్రానికి శ్రీ విరలాచార్య దర్శకుడు
- దర్శకుడు శ్రీ టి. మాధవరావు ‘తాటిబొట్టు’ చిత్రానికీగాను విజయలక్ష్మి, కృష్ణ సూర్యకాంతం, పెరుమాళ్లు పాల్గొన్న సన్నివేశాలను విజయ స్టూడియోలో చిత్రీకరించారు. ఈ చిత్రానికి శ్రీ వెంకట్రామరాజు నిర్మాత
- అన్నపూర్ణా భవానీ పిక్చర్స్ మూటింగు జూన్ 19 నుండి 24 వరకు ప్రసాద్ స్టూడియోలో జరిగింది శ్రీ బాపయ్యనంతులు నిర్మిస్తున్న యీ చిత్రానికి శ్రీ కామేశ్వరరావు దర్శకుడు

ప్రముఖదర్శక నిర్మాత శ్రీ విరలాచార్యును యిటీవల కలసినప్పుడు ‘ఏమింటి మన తెలుగుదేశంలో అందమయిన అమ్మాయిలె లేరా? మీ లాంటి దర్శకులయిన కొత్తవారిని పరిచయం చెయ్యకూడదో’ అని ప్రశ్నించాను ‘నాకూ నూతన నటీమణులను ప్రోత్సహించానని వుంది కానీ అన్నీ కలిసిరావడంలేదు ఈనాటికి విశాఖ పట్నంనుండి ఒకమ్మాయి ఫోటోలు వచ్చాయి, వర్వాలేదనిపించింది శ్రీ రామా రావుకూడా కొత్తమ్మాయి నెవరినయినా పీఠోయిన్ గా పిడితే బాగుంటుందేమో నన్ను నా నలహాను నమ్మించారు కాబట్టి మునుముందు నేను డైరెక్టు చెయ్యమన్న లేక విర్మించనున్న చిత్రాలలో కొత్తవారికి అవకాశం యివ్వడానికి ప్రయత్నిస్తాను’ అని వెల్లడించారు.

కథానాయికగా చంద్రకళ

‘అడవిడును’ వరకట్నం చిత్రాలలో పున్నత నటనను ప్రదర్శించి ప్రి అభిమాన భవాన్ని సంపాదించిన కుమారి చంద్రకళ దినదిన ప్రవరణమూచుతున్నట్లు వుంది. ఆమె కిష్కంబిన పాత్రను అమూల్యంగా అర్జం చేసుకుని దర్శకుని ఆదేశానుసారంగా నటించడంలో పేర్లు కప్పరుస్తుంది కుమారి చంద్రకళను శ్రీ రామారావు తాను నిర్మిస్తున్న సాంఘిక చిత్రంలో కథానాయికగా పెట్టడమే, ఆమె పుజ్యరి భవిష్యత్తుకు వాంది పక్కండి అనడం నందర్బాచికం అనుకుంటాను. ఇప్పుడిప్పుడే పైకి వస్తున్న కుమారి, చంద్రకళ త్వరలోనే ఆంధ్రుల అభిమానతార కాగలదనడం నిర్వివాదాంశం

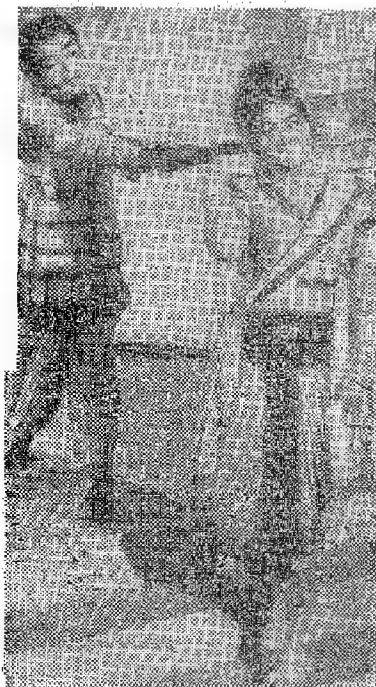
వెయ్యి అడుగులలో కుటుంబ నియంతన

శ్రీ అడ్డాల నారాయణరావు మద్రాసు నుండి భాగ్యవగరానికి చేర్చినప్పుడు యేదోఒక కార్యాన్ని నిర్వహిస్తూనేవున్నారు ‘అమాయకుడు’ చిత్రానికి దర్శకత్వం వహించినప్పుడు శ్రీ అడ్డాల ‘నాడూ నేడూ’ అనేది డాక్యుమెంటరీ చిత్రాన్ని డైరెక్టుచేసారు ఆంధ్ర ప్రేక్షకులకు కుటుంబ నియంతన యొక్క జ్ఞప్తరాన్ని, అవత్యకతను, దానివల్ల కలిగే ప్రయోజనాలను వెయ్యి అడుగుల్లో చిత్రం



చారు 'ఫిమిలీ స్టావింగు' యిప్పుడెలా  
వుంది? ఇదిలో యెలావుండేది? అన్న  
అంశాలను ఏ ఏ ఫిలింస్ ద్వారా చూపిం  
చారు శ్రీ నారాయణరెడ్డి నిర్మించిన  
యీ చిత్రం ప్రబోధాత్మకంగానూ,  
ప్రయోజనాత్మకంగానూ వుండగలదని  
పూహించబడుతుంది

\* \* \*  
'వాడవానేడూ' డాక్యుమెంటరీని నిర్మిం  
చిన శ్రీ నారాయణరెడ్డి 'మహేంద్రా  
మూవీస్' బ్యానర్ ను ప్రింపించి ఒక  
పాంఫ్లెట్ చిత్రాన్ని శ్రీ ఆద్యాల దర్శ  
కత్వంలో హైదరాబాద్ లో నిర్మించడానికి



'ఏకవీర'లో రాజ్ బాబు, మీనాకుమారి.

నిశ్చయించి జూన్ 18 న ఫిలిం చేయడంలో  
రేణిస్వరు చేయించారు హీరోగా క్రిష్ణను  
పెట్టుకొనుకుంటున్నారు

\* \* \*  
శ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావు జూన్  
15 న మద్రాసుకు వచ్చారు సురేష్  
మూవీస్ అవుట్ డోర్ షూటింగులో  
పాల్గొని, రెండ్రోజులు 'భరేంగడు'  
పాట చిత్రీకరణలోవుండి, జూన్ 25 కు  
చిత్రీకరణ ముగియడంతో కలెక్షన్ పదానికి  
హైదరాబాదుకు తరలి వెళ్లారు.

\* \* \*  
శ్రీయుతులు జీ రామిన్ దు, పి ఎస్.  
రావు, వేదాంతం రాఘవయ్యగార్ల వద్ద  
పహాయ దర్శకుడిగా పనిచేసిన శ్రీ మాణి

# ఆంధ్ర సచిత్రవారి సత్రిక

1969 దీపావళి కథల పోటీ

ఎప్పుటివలెనే ఈ సంవత్సరం కూడా 'ఆంధ్ర సచిత్ర  
వారపత్రిక దీపావళి కథల పోటీ' నిర్వహించబోతున్నదని  
తెలవబోనికి సంతోషిస్తున్నాము రచయితలందరూ ఎప్పుటి  
వలెనే మాతో సహకరించి ఈ పోటీని జయప్రదం చేస్తారని  
ఆశిస్తున్నాము

మొదటి బహుమతి రు. 2300  
రెండవ బహుమతి రు. 1600  
మూడవ బహుమతి రు. 550

## నిబంధనలు

- 1 కథలు ఇంతకీముందు అచ్చుఅచ్చి స్వంత రచనలై ఉండాలి ప్రతి కథతోనూ రచ  
యిత అది తన స్వంత రచనేనని, దెనికి అనువాదంకానీ, అనురణకానీ కాదని హామీ రాసి  
పంపాలి ఈ హామీలు వేరెక్కాగల మూడ కాకుండా కథ వ్రాతప్రతి మూడన్న రాసి ఉండాలి
- 2 కథలు తెలుగువారి జీవితానికి సంబంధించి ఉండాలి
- 3 వ్రాతప్రతి మూడ "దీపావళి కథల పోటీకి" అని స్పష్టంగా రాయాలి కాగితానికి ఒక  
వైపు మాత్రమే సెరాతో రాయాలి రచయిత పేరు, పూర్తి చిరునామా కూడా వ్రాతప్రతి  
మూడ స్పష్టంగా రాయాలి రచనలు 12 అరచాపు (ఎక్సల్యూజివ్ నోట్ బుక్ సైజుకి రెండు  
రెట్లు) పేజీలకు మించరాదు
- 4 కవయిత్రుల "దీపావళి కథల పోటీకి" అని స్పష్టంగా రాయాలి పోటీకి రచనలు  
'సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, 7, తంబుచెట్టపల్లి, మద్రాసు-1'కి పంపాలి.
- 5 పోటీ గడువు తేదీ 30-8-69 ఆ తర్వాత మా కార్యాలయానికి చేరిన కథలని  
మామూలుగా ప్రచురణకి పరిశీలిస్తాము
- 6 పోటీలో జహుమతి పొందిన కథలని 'దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక' వెలువడే  
7-11-69 తేదీ కల ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో ప్రచురిస్తాము
- 7 పోటీ తుది నిర్ణయం ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక సంపాదకుడిదే ఈ విషయమై  
ఎటువంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలూ జరపడానికి వీలలేదు
- 8 వ్రాతప్రతిలని ఎటువంటి పందర్బాంలోనూ తిప్పి పంపడానికి సాధ్యం కాదు పోటీలో  
పాల్గొనేవారు తమ రచనలతో తపాలా బిళ్లలు అతికించిన స్వంత చిరునామాకల కవర్లు వంశ  
వనగల రేడు
- 9 పోటీలో జహుమతి పొందక మామూలుగా ప్రచురణకి స్వీకరించిన కథల రచయిత  
లకి/ఆ విషయం ప్రచురించే ముందు తెలుపుతాము



కృష్ణారావు జూన్ 18 న అకాల పరలా  
లికి గురికావడం విచారించడం విషయం  
మాటికృష్ణారావు శ్రీ విశ్వేశ్వరరావుకు విశ్వా  
ప్రాత్రుడు మేకప్ చీఫ్ శ్రీ భద్రయ  
నిర్మిస్తున్న చిత్రానికి దర్శకత్వం నియ  
మించ బడ్డాడు ఇంతలోనే, వృద్ధిలో,  
వస్తున్న ఆయనని దైవం చిన్నచూ  
చూసింది

రామారావు, సరోజాదేవిలకు గల  
పంజంభం ఏమిటి?

తన చిలకలకులతో ఆంధ్ర ప్రేక్ష  
కల్లో తనకొక ప్రద్యోకస్థానాన్ని యేర్ప  
రచుకున్న గాంధీలాల్ సరోజాదేవి శ్రీమ-  
తయినార్యత చెడుగు తెరపై కనిపించ  
లేదని అనుకుంటున్న సమయంలో ఆమె  
శ్రీ రామారావుతో నాయకగా నటిస్తున్న  
తెలుగు చిత్రంయొక్క మాటలకు ప్రసాద్  
స్టూడియోలో జూన్ 19 న ప్రారంభ  
మైంది ఆమె పాత్రాన్ని మాటలకు  
సన్నిహితాన్ని మీకు తెలియజేస్తున్నాను  
శ్రీ భూభిషాక ప్రితిగా పంపాడకద,  
ఆయన కమార్తె శ్రీమతి సరోజాదేవి,  
ఆమె ఒంటరిగా యింటా కూర్చు ని  
వుంటుంది; ఎక్కిరిచిపిల్లలు ఆమె ను  
చుట్టు ముట్టుతారు, ఆ యింటలో పర  
దాగా ఆడకుంటూ వుంటుంది, పిల్లలు  
పూరక్షంటారా? ఏంచేస్తారు? 'మంచి  
కది చేస్తున్నారా' ఇవి గోలచేస్తార,  
నాకు కథలు రాకంటుంది సరోజాదేవి,  
మరయితే పాటపాడు అంటూ పిల్లలు  
చూచిన సరోజాదేవి యేంచేసింది? వాల్చి



కదలడుపదించు'లో జయలలిత

## సినిమా

మారాం చేస్తారు పిల్లల మద్దే శించి  
సరోజాదేవి పాడవారంబించింది

'ఎవరో వచ్చేవారే  
ఎడలై కాస్త మాస్తారా  
వాకిలి తెరచి వుంచారా  
మరి ఒకపిరి మాస్తారా—'

లంటూ పాడుతున్న సమయంలో  
శ్రీ రామారావు ప్రవేశించారు 'కట్'  
అన్నారు దర్శకులు శ్రీ కామేశ్వరరావు,  
శ్రీ రామారావు సరోజాదేవి యిట్లోకి  
యెండ్లకొచ్చారు? శ్రీ ఎన్ టి ఆర్ ము  
వరయితే పాటపాడు అంటూ పిల్లలు

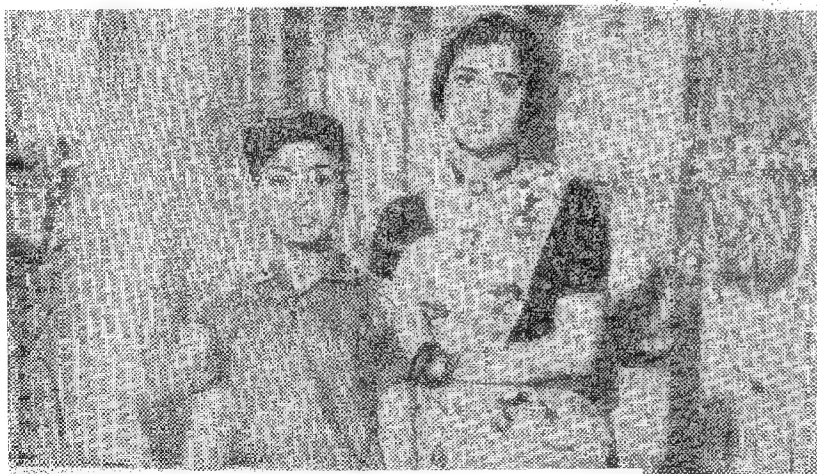
## మీకు తెలుసా?

హిందీ చిత్ర నిర్మాత శ్రీ విజయ  
భట్ యంతవరకు నిర్మించిన 65  
చిత్రాలు గణనీయమైనవి ఇప్పుడ  
నిర్మితమౌతున్న అసభ్యకరమయి  
చిత్రాలతో చాలా చిత్రాలు సరితూ  
డం లేదని బాధపడుతూ ముమ్మంద  
నాట్యమయిన చిత్రాలకు డిమాండ్  
తగ్గించడమోనని చిత్ర నిర్మాతాస  
పైద్యవన వేపురావనుకుంటున్నారట  
శ్రీమతి పద్మిని కుమారుడు  
చిరంజీవి (సెమానల్ 'అష్టగ్రహ  
వాటమి' నాడు జన్మించడం చేత  
తండ్రు లసాధారణ ప్రజ్ఞానంతుడు  
కాగలడని వూహిస్తున్నదట నట  
పద్మిని

తమిళ చిత్రాలలో శ్రీ సౌందర  
రాజన్ రాకమందు తెలుగు గాయకుడు  
శ్రీ ఘంటసాల తమిళంలో పాటలు  
పాడేవారు

మళయాళ నటి శ్రీమతి మీరా  
'భగవంతుడా, నేను నటించే ప్రతి  
చిత్రం శతదినోత్సవం చేస్తుకుంటే  
100 దీపాలు వెలిగిస్తాను' అని  
ప్రార్థిస్తుందట

శ్రీ పుష్పరాజకపూర్ బొంబాయిలో  
నాలుగు నెలలు శాసన సభకు  
డిగ ఎన్నికయినారట



'జరిగినకథ'లో మోహన్ బాబు, కాంచన

ద్వరికి గల పంజంభమేమిటి? అనేది  
పండేహాలను లన్నపూర్ణ భవానీపేక్చర్స్  
వారే తీర్చాలి పైపాటను శ్రీ దేవులపల్లి  
కృష్ణకృష్ణ ప్రాసారు శ్రీమతి సుశీలచే  
శ్రీ అశ్వదాసు పాడించారు శ్రీ బావన్న  
పంపులు విర్మించే యీ చిత్రానికి శ్రీ  
కృష్ణ నిర్మాణ నిర్వాహకడియితే, శ్రీ  
కామేశ్వరరావుకు శ్రీ కృష్ణమూర్తి నహాయ  
కుడు చిత్రంలోని ముఖ్యపాత్రలను  
శ్రీయుతులు రామారావు, కోదినబాబు,  
వాగభూషణం, సరోజాదేవి, భూభిషాక,  
విజయలలిత, త్యాగరాజ హాసిస్తున్నారు

—శ్రీనివాస్

మధ్యనే అగ్నిప్రమాదాల్లో మరణించారు. అప్పటినుండి నేను ఏకాకిగానే బ్రతుకు కున్నాను బాచుల్ ఆఫ్ ఆర్ట్స్ అని పంతుకున్నాను. డిగ్రీవచ్చి నాలుగు సంవత్సరాలైంది. ఉద్యోగంకోసం ఎంతో ప్రయత్నించాను కాని ఏ రికమండేషన్ కాని లంచంగాని తేలేని నేను ఉద్యోగం ఎలా సంపాదించను. ఫస్ట్ క్లాస్ లో పాసయినా ఏం లాభం! బ్రతకటంకోసం కాఫీ హోటల్లో సర్వర్ గా పనిచేశాను. కూలి వాడిగా బ్రతికాను. అయినా ఏ రోజూ పొట్టగడిచేదిగాదు, ప్రతిరోజూ ఏదో ఒక పూట వస్తువడకునే వాణ్ణి అఖిరికి నిన్న నా శార్యమిత్రుడొకడు కనబడ్డాడు. అతడు పెద్ద కంపెనీకి మేనేజరు. నన్ను చూడగానే ఆప్యాయంగా పలుకరించి మాట్లాడాడు. నా స్థితి తెలుసుకొని, నన్ను కనకంపెనీలో నెలకు 500 రూపాయల జీతంమీద మేనేజర్ గా నియమించాడు. వచ్చేవారమే వచ్చి జాయినవమన్నాడు. నా సంతోషం వర్తనాతీతం. వాడికి మనసులోనే ఎన్నో దాకెస్ చెప్పాను. చాలాసేపు పాతవిషయాలు మాట్లాడుకున్నాం. నిన్న మధ్యాహ్నం ఆర్జెంటో పనులందంటూ వాడు ఊరికి వెళ్ళాడు. నిన్న సాయంత్రంవరకు హాయిగా నిద్రపోయాను. అలా నిద్రపోయి బహుశా నాలుగు సంవత్సరాలై ఉంటుంది.

నిన్న సాయంత్రం. అదే భయంకరమైన సాయంత్రం. నాపొలిట అఖరు సాయంకాలం. అలా పికారుకుని పార్కుకు వెళ్ళాను. ఎన్నో ఊహలు మెదిలయే ఒక్కరోజులో ఎంత తేడా! మొన్న డబ్బుడిలేని బికారిని. నిన్న పెద్ద కంపెనీకి మేనేజర్. మొన్నటివరకు చనిపోదామని ప్రయత్నించిన నాకు, నిన్న ఉద్యోగం రావడంతో మళ్ళీ ఆశకలిగింది ప్రకాంతమైన జీవితం గడపుదామనుకున్నాను. రేడియోలో శ్రావ్యమైన సంగీతం వినబడుతోంది. ఎంటూ, రేడియోకు దగ్గరలో భావి గట్టుమీద కూచున్నాను ఏదో ఆలోచన మనస్సులో మెదలుతుంది. ఎంతసేపు కూచున్నానో నాకే తెలియదు. విక్కువసేపు కూచోటం వల్ల నడుమునొప్పి పుడుతోంది. శాంతి మీద కూచున్నానన్న ఊహలో ఆనుకుందామని వెనక్కి ఒరిగాను. ఏ ఆధారం లేక

## యశస్వీ కయత్ర

( 52 వ పేజీ తరువాలు )

పోవడంవల్ల భావిలో పడ్డాను. వడేటప్పుడు పెద్దకేకకూడా వేశాను, కాని చీకటి వడటంవల్ల పార్కులో ఎవ్వరూ లేరు ఇదే జరిగినకథ. దీనిని గురించే అక్కడ పోలీసులు అత్యుపాత్య అనుకున్నారు ఇక్కడ చిత్రగుప్తుడు అలాగే వ్రాశాడు. కావాలంటే విచిత్రగుప్తుని పుస్తకంలో చూడండి. అని చెప్పాడు వెంకట్రావు.

చిత్రగుప్తుడు వెలవెల బోయాడు. వాడు చనిపోయేటప్పుడు తను బాగున కొని త్రాగుతున్న బ్రాండ్ మెకంతో ఉన్నాయో! ఆ విషయం యమధర్మ రాజుకు తెలిస్తే ఇంకేమన్నా ఉందా?

‘విచిత్రగుప్తు నీ పుస్తకంలో చూడు’ అన్నాడు ధర్మరాజు

విచిత్రగుప్తుడు తన పుస్తకాలన్నీ తిరిగి,

‘మహాప్రభూ! ఇతడు చెప్పిందంతా

ని-మే. ఇతడు ప్రమాదవశాత్తు చని పోయాడు. పెన్ గా ఇంకొక విషయం ఇతడు ఇప్పుడేపోవాలని ‘అసలు చిట్టా’లో వ్రాయలేదు. ‘రోజు చిట్టా’లో మాత్రం చిత్రగుప్తుల వారు వ్రాశారు ఇతని ఆయురాయం 83 సంవత్సరాలు ఉంది’ అన్నాడు.

యమధర్మరాజుతో వాదన పెట్టుకోకుండానే తన పని అయిపోయిందనుకున్నాడు వెంకట్రావు యముడు చిత్రగుప్తునివైపు ఉరుముతూమాచి, ‘నీపని తరువాత చూస్తాం’ అని వెంకట్రావు వైపుతిరిగి, ‘వెంకట్రావు! నీ ధైర్యానికి వెచ్చుకున్నాం నీ ఆయుష్యం పూర్తిగాక ముందే నిన్ను తీసుకు వచ్చినందుకు చాలా విచారిస్తున్నాం నీ ఆయుష్యం ఇంకొక 6 సంవత్సరాలు పెంచుతున్నాం. నీవు మళ్ళా బ్రజకటానికి అనుష్ఠా ఇస్తునాం’ అంటూ చెయ్యి ఎత్తాడు.

మరుక్షణం, భూలోకంలో ఉన్న వెంకట్రావు శవం కదలటంచూసి అప్పుడే వచ్చిన ‘ఓన్ వేట్లాఫీక్ డాక్టర్’, పోలీసులు కూడా ఆశ్చర్యపోయారు.

### ముతుక్రమం అలస్యమైతే?

**విచారపడవద్దు ప్రభుత్వంగాంచిన దెబ్బపిల్లు వాడండి**


<p>భార్యతోపాటు 38 మాత్రలు పెండు   సగంకోర్టుపాత్రలు 14 మాత్రలు వెలగుడు (వీరినోబుధాగతిను)</p>		<p>దేవి పిల్లు ముఖంగా అలస్యమైన క్రమముగాకాక పోయిన బాధతో కూడిన లేక ఆగిపోయిన బాధతో కూడిన లేక బాగుగ గుణమిచ్చును</p>
---	---	---

1 అన్ని సందర్భములలోనీ శిశుముగాను, అమాతముగాను పనిచేయును

2 వ్యతిరేకము అలస్యముగను ఎట్లదేని కలిగింపదు

**SEENU & CO. MADRAS-21**

ఇథాత తెమియులు మరిము ద్రగ్గిస్తు లందరివద్ద లభించును.  
Advt. Permitted under G O. MS. No. 1121



**కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యుగారి**

**“మే ల్ మాయి ల్ మందు”**

వల్లరంగు, యెర్రరంగు పాదలు, దద్దులు గజ్జి, మరియు చెడ్డసిర వ్యాపించినందున ఏర్పడు వినుగు పుట్టించు గుణములు మొదలగు

**దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారణ**

వివరములకు

**పిద్దడాక్టర్ కే టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యురి & సన్సు**

5/22, మేల్ మాయిల్, (P O) N A Dt

అందుకే ఎవరి పాదమైనా పారపాటిన మనకి తగిలితా కోపంవస్తుంది. అలా సామాన్యంగా మనచేత నిరసింపబడే ఆ పాదాలు గనుక భర్త లా లూ కు వై నట్లయితే అప్పుడు అలాటి పాదాలనుకూడా ప్రేమించి పూజించగలంత గొప్పగా స్త్రీ తన భర్తని ప్రేమించాలి—అని పెద్దల అభిప్రాయం.

అంతే తప్ప భర్త పాదపూజ చేయాలి అంటే అదేదో సినిమాలో సూర్యకాంతం చేసినట్లు మొగుట్టి నోరారాడిస్తూ దబ్బిల్లి ఆ మొగుట్టి కిందపడేలా లాగి, కాళ్ళు పళ్ళెంలో పెట్టి కడగటం కాదు.

ఇంకో విచిత్రమేమంటే ఒక్కో సమయంలో పాదస్పర్శల కలిగినంతటి తన్మయుభావం మరే యితర శరీర భాగాలను స్పృశించి నప్పుడుకూడా కలగదు. ఉదాహరణకి మీకు ఏకారణం వల్లగానీ, లేదా అకారణంగా గాని అమితమైన ఆవేదన, విప్లవా కలుగుతుం దనుకోండి. అలా సమయం సందర్భంలేకుండా గుండె

## భర్తని...

(56వ పేజీ తరువాయి)

పుట్టెట్టు దిగులుతో నిండిఉండటం ప్రతి మనిషికి ఎప్పుడో ఒకసారి అనుభవంలోకి వస్తుందనే అనుకుంటాను. అలాటి, సమయంలో కనుక మీ భర్త పాదాలను గుండె కానించుకుని అలా కళ్ళు మూసుకుని ఐదు విమిషాలు వడుకున్నారంటే అప్పుడు మీకు కలిగే ఉపశమనం, ఆ ఆరాకికమైన ప్రశాంతత ... మారుపార్శ్వ రామనామం జపించినా కలగదని నిస్సందేహంగా మీరే చెప్పారు.

ఇంతకుముందు చెప్పినట్లు శృంగర సన్నివేశాలలోకూడా పాదస్పర్శల అనేక వింత అనుభవాలు, కలిగే అవకాశం ఉంది. పాశ్చాత్యులు ప్రేమాతిశయంలో పురుషుడు తన ప్రేయసి పాదాలను ముద్దు పెట్టుకున్నట్లు శరీరం వల్లిస్తారు. ఐతే ఆ చర్యలోని శృంగరభావాన్ని, అలాకికమాధుర్యాన్ని వాస్తవిక జీవితంలో అనుభవంలోకి తెచ్చుకోగల అదృష్టం లోకంలో ఏ కొద్దిమందికో మాత్రమే ఉంటుంది. అలాగే ఎంతో చాడునులుగా కనపడే మన వాళ్ళకూడా స్త్రీలోని శరీరావయవ భాగాలన్నీ చుంబన యోగ్యమైనవన్న సంగతిని ఒప్పుకున్నారు. సత్యభామ శ్రీ కృష్ణుడిని ఎడమకాలితో తవ్పిందన్న విషయాన్ని విచరిసికుడిన పురుషుడవడూ అశ్చర్యపోడు. కోపం తెచ్చుకోడు.

అంతకీ నేను చెప్పేదేమంటే భర్త పాదాలను ముట్టుకోవటం పరువుతక్కువ పని అని ఆధునిక స్త్రీలు భావిస్తే అది

పారపాటంటాను నేను. 'ది వేలు హార్వే క్లౌడ్' 'త్రాన్స్ ముక్' అని యింగ్లీషులో నానుడి. అలాగే భర్త హృదయాన్ని చేరుకోవటానికి పాదాలనుండి వెళ్లే త్రోవ చాలా దగ్గర మార్గమని నాసిద్ధాంతం! పైగా పాదస్పర్శద్వారా శృంగరభావాలను ప్రకోపింపజేసే విషయంలోని నిజానిజాలను తెలుసుకోవాలన్న కోరిక గనుక ఉంటే ఒక సెక్స్ సైకాలజిస్టును కన్సల్టు చెయ్యండి.

'భర్త నాకంటే అధికుడని ఎందుకు భావించాలి? ఆధావానికి నేనెందుకు దోహదం చెయ్యాలి?' అని కొందరు ప్రశ్నించవచ్చు. అలాటివారిని నేనడిగేది 'మీ అందాన్ని మిమ్మల్ని సదా మీ భర్త పొగుడుతూండా అని ఎందుకు కోరుకుంటారు?' అని. ఈ ప్రశ్నకు మిరిచే సమాధానమే అన్నై! ప్రశ్నకుకూడా వర్తిస్తుంది.

ప్రకృతి సిద్ధంగానే స్త్రీ పురుషులిరువురిలోను కొన్ని బంహీనతలంటి గుణాలు జీర్ణించుకుపోయిఉంటాయి. ఎంత కురూసి ఆయన స్త్రీ అయినా భర్త తనని అత్యంత సౌందర్యవతిగా భావించాలని కోరుకుంటుంది. అలాగే సహజంగా ఎంత అల్పుడైన పురుషుడైనా, భార్య తనని గౌరవించాలని, ఆరాధించాలనీ కోరుకుంటాడు.

ఇక్కడ కావలసింది ఎదుటివ్యక్తి 'అహం' సంతృప్తి పరచటం. ఐతే యీ రకమైన 'అహం' హద్దుల సమీకరించనంతవరకు అందంగానే కనపడుతుంది. ఈ రకమైన 'అహం' దాంపత్యజీవితానికి అందమైన తళుకుల నడుతూ. రంగులూ పులుముతూ నిత్యనూతనంగా కనపడేట్లు చేస్తున్నంతకాలం వాంఛయిమైన లక్షణమే! పైగా మీమట్టుకు మీరు మాత్రం, భర్త ఎప్పుడైనా 'నువ్వు నా దేవతవి' అంటే ఎంతగానో సంతోషించరూ? అలాగే మీ భర్తకూడాను.

ప్రతివ్యక్తి తను మన స్ఫూర్తిగా ప్రేమించే వ్యక్తిలో దైవత్వాన్ని చూడటానికి ప్రయత్నిస్తాడు అది సహజం. తన భర్తలో దైవాన్ని చూడగలిగిన స్త్రీ ఎప్పుడూ భర్తచేత దేవతలానే ఆరాధించబడుతుంది.

(పైవారం భర్తకికోపం వచ్చినప్పుడు ఎలా ప్రవర్తించాలి?)

### ఏజెంట్లు కావలెను

విరాచకాలంలో పనిచేస్తూ, వెంకు రు.180 మొదల రు. 300 మరియు కమిషన్ పొందు వర్తతిమీద మిక్సిరి ప్రభాతిగలమాఫాన్ టైన్ కలములు, మరియు బాల్ పాయింట్స్ వగైరాలకు ఏజెంట్లు కావలెను. ఉచిత పరతులకు మరియు శాంపిల్ పెట్టుకు వ్రాయండి.

ANGLO AMERICAN STORES (Regd)

P.B. 1129, (WAP) Delhi 6

## సుఖం కావాలంటే?

మీ తీరిక కాలంలో సుఖ సంతోషాలకు "తెలుసుకోదగ్గవి" అనే పుస్తకం చదవండి. అందులో మిమ్మల్ని మెురపించే ప్రేమగాధలు, నవ్వించే వింతలు, హాస్యాలు మహాత్ముల జీవిత చరిత్రలు, పెద్దల జీవిత అనుభవాలు, ఆశ్చర్యాన్ని కాలక్షేపాన్ని యిచ్చే అద్భుతాలు, నవీన ఆరోగ్య సాధనలు, విచిత్ర ప్రేమగాధలు, జీవిత విజయమార్గాలు, వివాహ సమస్యలు, తెలివైన సమాధానాలు అద్భుత మానసిక శక్తులు, దివ్య సందేశాలు, ప్రపంచ ఘోరాలు, విషాదాలు, నవీన ఆత్మ పరిధనలు, మిత్రులను నష్టించుటానికి సరికొచ్చేవి, మానసిక బాధలు పోగొట్టుకోనే మార్గాలు, ఇంకా మీ కెన్నో విధాల ఆనందానిచ్చే అనేక వందల విషయాలందున్నాయి. వెల రూ. 5/- పోస్టు ఖర్చులుచితం మీ సుఖానికి తప్పక చదవండి దేశసేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు, ఆంధ్రప్రదేశ్ మిక్సిరి వినైకం వి.సి. పోస్టుద్వారా పంపబడును.

SWASTIK

# సవ్యమైన పెంపకానికి రకి బోర్నవిటా శక్తి!



ఎదిగే వయసులోని చదువుకొనే పిల్లలకు రోజువారీ బోజనంవలన  
చేకూరే శక్తి చాలదు. వారికి కలిగే శక్తి అంతా చదువులో ఆటంకం  
హరింపు అయిపోతుంది. పిల్లల సవ్యమైన పెంపకానికి సరియైన  
పోషణకు అధిక శక్తి చాల అవసరం. తగిన శక్తిని  
సమకూర్చేందుకు వారికి ప్రతిరోజూ బోర్నవిటా  
ఇవ్వాలి. బోర్నవిటాతో పిల్లలు ఆరోగ్యంగా  
ఉత్సాహంగా ఉండగలరు.  
రుచికరమైన శక్తి పోషకమైన బోర్నవిటా కోకో, పాలు,  
మాల్ట్, పంచదారం సంతృప్త మిశ్రమము, మరి దీనిని  
తయారుచేసేవారు—క్యాడ్బరీస్



శక్తి, ఉత్సాహం — మరియు రుచికోసం డ్రోప్స్ బోర్నవిటా!





## ఆంధ్రసచిత్రవార్షిక్

	ఆది	సోమ	మంగళ	బుధ	గురు	శుక్ర	శని	
			1	2	3	4	5	
	6	7	8	9	10	11	12	
జూలై	13	14	15	16	17	18	19	
	20	21	22	23	24	25	26	
	27	28	29	30	31			